

॥१॥
॥२॥

श्रीहरिर्विजयतेतराम॥ श्रीभतेरामानुजाय नमः॥ वक्रतुण्डाय नमः॥ श्रीगुरवे नमः॥ रामे नमः॥
 यस्य हिरदवक्राद्याः पारिषद्याः परश्चातं॥ विधुनिधेति भजतां विष्णुं कसेनेतमाश्रये॥ हरिर्दे॥ अंबरीष
 स्तुते गत्वा हारीतस्याश्रमं नृप॥ बवंदेते महात्मानं बालार्चं सदृशं प्रभं॥ स एष कुशलस्तेन पूजितः पर
 मासने॥ २॥ उपविष्टस्ततो विप्रमुवाच नृप नदन॥ भगवान्सर्वधर्मज्ञ सर्ववेदाविदावरः॥ ३॥ पृष्ठमिच्छा
 महाभाग परमं धर्ममव्ययं॥ कथं वर्णं श्रमाणां नृप नित्येनैर्मिषति कीक्रिया॥ ४॥ कर्तव्यं मुनिशार्दूलनारीणां
 चानरस्य च॥ स्वरूपजीवपरयोः कथं मोक्षपदस्य च॥ ५॥ तत्प्राप्तिसाधने ब्रह्म नृवक्तुमर्हसि सुब्रत
 स्वमुक्तस्स बिप्रिषिस्तेन राजर्षिणा तदा॥ उवाच परमप्रीत्या नमस्कृत्य जनार्दनं॥ ६॥ हरित ३
 वाच॥ शृणु राज नृप वद पापमि सर्वं वेदोपहृतिं॥ यदुक्तं ब्रह्मणा पूर्वं पृच्छतो मम भूतल॥ तच्छ्रु
 वीमि परं धर्मं शृणुष्वैकाग्रमानसः॥ ७॥ सर्वेषामेव देवानां मनादिपुरुषोत्तमः॥ ईश्वरस्तु स
 वास्पृजगतो प्रभुरव्ययः॥ ८॥ नारायणो वासुदेवो विष्णुर्ब्रह्माच्युतो हरिः॥ सष्टाधा ताविधा च स
 वपरमेश्वरः॥ हरिण्यगर्भः सविता गुणभृन्निर्गुणो व्ययः॥ परमात्मा परब्रह्म परं ज्योतिः परात्प
 रः॥ इन्द्रः प्रजापतिः सूर्यः शिवो वीरः सनातनः॥ सर्वात्मकः सर्वमुद्रतः सर्वभूतभावः॥ य
 मश्च भगवान् कृष्णो मुकुन्दो नतस्त्वच॥ यज्ञो यज्ञपतिर्यज्वा ब्रह्मणो ब्रह्मणस्पतिः॥ १३॥ स
 स्वपुण्ड्रिकाक्षः श्रीभूलीलाधिपो महान्॥ स हस्तमूर्धा बिभृक्ष्वात्मा सहस्रकरपादवा

॥राम॥
॥१॥

स्तो० स्म०
॥२॥

२

तद्विधानः ममाचक्ष्वबिस्तरेणैव सुव्रतः ॥ हारीत उवाच ॥ अणराजन प्रवक्ष्यामि निर्मिता वै
स्मवीः क्रियाः ॥ यदुक्तं ब्रह्मण पूर्ववत्सिद्धाद्यैश्च वैस्मवे ॥ संस्काराणां तु सर्वेषां आद्यं चक्रादि
धारणं ॥ तत्कर्तव्यं हि सर्वेषां विधिना वैद्विजन्मना ॥ आचार्यो संश्रयेत्पूर्वमर्नधं वैष्मवद्विजं
शुद्धसत्त्वगुणैर्पेतं न वैज्या कर्मकारकं ॥ स संप्रदाय संपुक्तं मंत्ररत्नार्थकोविदं ॥ ज्ञानवैराग्यं सं
यत्नं वेदवेदांगपारंगं ॥ शासितारं सादाचारैः सर्वधर्मविदो वरं ॥ महाभागवतं विप्रं सदाचारनि
वेविणं आलोक्य सर्वशास्त्राणि पुराणानि च वैष्मवः ॥ तदर्थमाचरेद्यस्तु स आचार्य इति रितः ॥ अस्ति
नमनसं सद्भिरुपेतं धर्मवत्सलं ॥ अद्धानं सदाचारैर्गुरुशुश्रूषतत्परं ॥ संवत्सरं परीक्षायत्तं शि
ष्यं शासयेद्गुरुः ॥ तस्याथ यंच संस्कारान् कुर्यात्सम्पद्विधानतः ॥ प्रातः स्नात्वा शुचौ देशे पूजयि
त्वा जनार्दनं ॥ स्नातं शिष्यं समानीय तेनैव सह देशिकः ॥ स्नाप्य पंचाहतेर्गव्यैः चक्रादिनर्चयेद
थ ॥ पुष्पैर्धूपैश्च दीपैश्च नैवेद्यैर्विविधैरपि ॥ तत्तत्प्रकारकैर्मंत्रैश्च योत्पुरतो हरेः ॥ स्वाग्ने हो
मं प्रकुर्वीत इधा धानादि पूर्वकं ॥ योरुषेण तु सक्तेन पायसं घृतमिश्रितं ॥ आज्येन मूलमंत्रेण
हुत्वा चाष्टोत्तरं शतं ॥ वैष्मव्याचैव गायत्र्या जुहुयात्प्रयतो गुरुः ॥ पश्चादग्नौ विनिक्षिप्य चक्राद्या
युधपंचकं ॥ पूजयित्वा सह सारंध्यात्वा तद्वह्निमंडले ॥ षडक्षरेण जुहुयात् ॥ आज्यं विंशति सं
ख्यया ॥ सुर्वैश्च हेति मंत्रैश्च रक्ते काज्या हुतिं क्रमात् ॥ ततः प्रदक्षिणं कृत्वा स शिष्यो वह्निमात्म

॥ राम ॥
॥२॥

श्री

न॥ यज्ञात्माननिवर्त्तते तज्जमपरमं हरेः॥ चतुर्भिः शोभनोपाये साधोयं सप्तहात्मभिः॥ तुरियपरद
 योर्भक्ता सुसिद्धः सत्तुदाहृतः॥ तं स्वीकुर्वन्ति विघ्नसः सखरूपतया सदा॥ नैः सर्गिकं हि सर्वथा दास्य
 मेव हरेः सदा॥ स्वाभ्यं परस्वरूपं सदा संप्रजीवस्य सर्वदा॥ प्राक्पत्यगात्मनो रूपं स्वाभ्यं सदा संप्रति स्थितिः
 ॥ दास्यमेव परं धर्मं दास्यमेव परं हितं॥ दास्येनैव भवेन्मुक्तिरन्यथा नियं ब्रजेत्॥ विघ्नो दास्यं पराभक्ति
 येषां तु न भवेत्कचित्॥ तेषां मेव हि ससृष्टिर्निरयं ब्रह्मण नृप॥ नारायणस्य दासा ये न भवंति नरा धमाः
 ॥ जीवन्तु एव चां डालाः भविष्यन्ति नरा शयः॥ तस्मादास्यं पराभक्तिं तालं व्यनृपसत्तम॥ नित्यं नैमित्यकं
 सर्वं कुर्यात्स्त्री तै हरेः सदा॥ तस्य स्वरूपं रूपं च गुणं श्रापि विभूतयः॥ ज्ञात्वा परमं च ये हि क्षुयावजीव
 नतं दितः॥ तमेव मनसा ध्यायेद्वाचा संकीर्त्तयेत्प्रभुं॥ जपेच्च जुहुयात्तथा तदा स्येकविचक्षणः॥ शं
 खचक्रोर्ध्वपुं ड्रादिधारणं दास्यलक्षणं॥ तन्नामकरणं चैव वैष्णवं तदिहोच्यते॥ अवेक्ष्य वास्तव्ये विप्राः
 पापं डास्ते नरा धमाः॥ तेषां तु नरके चोसः कल्पकोटि सतैरपि॥ तापदिपंचसंस्कारी मंत्ररत्नार्थतत्त्व
 वित्॥ वैष्णवः स जगत्पूज्यो याति विघ्नोः परं पदं॥ अचक्रधारी यो विप्रवद्वेदश्रुतोपि वा॥ स जीवन्ने
 व चां डालो मृतो निरयमाप्नुयात्॥ तस्मात्तापादिसंस्काराः कर्तव्या धर्मकांक्षिणाः॥ अयमेव परो धर्मः प्र
 धानः सर्वकर्मणाम्॥ इति श्रीहारे तस्मत्तै वैष्णवधर्मशास्त्रे पंचसंस्कारप्रतिपादनं नाम प्रथमोऽध्यायः॥ १॥ ग
 ऋवरीय उवाच॥ भगवान् वैष्णवाः पंचसंस्काराः सर्वकर्मणाम्॥ प्रधानमिति यच्चोक्तं सर्वैरपि महर्षिभिः ॥

हा.सं.
॥३॥

[illegible]

वान् नमस्कृत्वा तत विष्णुं जप्त्वा मंत्रवरं श्रुत्वा ॥ प्राञ्जुरवे तु सप्तासीने शिष्ये नेकाग्रचेतसः ॥ प्रतपेच्चक्रं
 खादिहेतिभिर्मंत्रमुच्चरन् ॥ दक्षिणे तु भुजे चक्रं बायां सैशं खमे च ॥ गदां च भालं मध्ये तु हृदये नंदकं
 तथा ॥ मस्तके तु तथा शार्ङ्गं श्रेयं कथेद्विमतं तथा ॥ पश्चात्प्रक्षाल्य तोयेन पुन पूज्यं समाचरेत् ॥ सोमशेषं
 माय्याथ वैष्णवान् भोजयेत्ततः ॥ एवं तापक्रिया कार्या वैष्णवी कलप्यापहा ॥ प्रधानं वैष्णवं तेषां तापसंस्कार
 रमुत्तमं ॥ तापसंस्कारमात्रेण परं सिद्धिं नवाप्नुयात् ॥ केचित्तु चक्रं शिष्योऽप्येतद्वाहुमूलयोः ॥ धारये
 तिमहात्मानः चक्रं मेकं तु चापरे ॥ वैष्णवानां तु हेतिनां प्रधानं चक्रं नुच्यते ॥ तेनैव बाहुमूले तु प्रतप्ते।
 नां कथेद्बुधः ॥ जाते पुत्रे पिता स्नात्वा सोमं कुर्याद्विधानतः ॥ तेनाग्निर्नैव संतप्तं चक्रेण भुजमूलयोः ॥ अं
 कयित्वा शिशोः पश्चात्नाम कुर्याच्च वैष्णवं ॥ पश्चात्सर्वाणि कर्माणि कुर्यात्तस्य विधानतः ॥ अंकयित्वा तच्च
 क्रेण यत्किं मे संचरेत् ॥ तत्सर्वं याति वैफल्यमिष्टापूर्त्तादिकं नृप ॥ धारयेन्नं त्रिदशायाम् चक्रायाः पंचहे
 तयः ॥ चक्रं वै कर्म सिद्ध्यर्थं जातकर्मणि धारयेत् ॥ अचक्रधारी विप्रस्तु सर्वकर्मसु गृहीतः ॥ अवेष्मवत्त्व
 मापन्नो नरकं चाधिगच्छति ॥ चक्रादिचिह्नं रक्षितं प्रकृतं कलुषान्वितं ॥ अवेष्मवत्तु तदूरात् श्रवणं कर्मि
 वसंत्यजेत् ॥ अवेष्मवस्तु गोविप्रोऽश्वपाकं दधमः स्मृतः ॥ अचक्राद्रेयोऽथ पत्न्योरैव नरकं व्रजेत् ॥ अ
 वेष्मवस्तु गोविप्रः सर्वधर्मपुतोऽपि वा ॥ स पावंडीति विज्ञेयः सर्वकर्मसु नार्हति ॥ तस्माच्चक्रविधानेन
 तप्तं वै धारयेद्विज ॥ सर्वोऽश्रमेषु वसता स्त्रीणां च श्रुतिर्बोधनात् ॥ अनायुः प्राप्नोति अशुभं देवा इति
 वैष्णुतिः ॥ चक्रेण तांशुवर्गवत्कथिर्हतिर्वा नृनिमित्तं दीरितं ॥ अवेत्स्य कनमित्युक्तं च येति श्रवणं त

हा० सम्
॥४॥

कल्पकोटिसहस्राणिरौरवंनरकं व्रजेत् ॥ तस्मात्तुष्टिद्रान्वितं पुंड्रधरे दिक्षु पदाकृतिं ॥ ललाटा-
दिषु चांगुलसर्वकर्मसु वैष्णवः ॥ नासिका मूलमारभ्य ललाटांतं तु विन्यसेत् ॥ अंगुलं चांगुलं वापि
मध्ये धिदं प्रकल्पयेत् ॥ पार्श्वे चांगुलिमात्रं तु विन्यसेत् द्विजसत्तमः ॥ पुंड्राणां मंतरालेषु हरिद्राधारये
त्स्थिवं ॥ ललाटपृष्ठयोर्कंठे भुजयोरं सयोरपि चतुरंगुलमात्रं तु विन्ययादाय तं द्विजः ॥ उरस्पष्टांगुलधा-
र्यं तु जयोरायतं तथा ॥ उदरे पार्श्वयोर्नित्यमायतं तु दशांगुलं ॥ केशवादिर्नमो ते श्रवणवाधेरनुक्रमात्
ललाटे केशवरूपं कुक्षौ नारायणं न्यसेत् ॥ वक्षस्थले माधवचक्रं गोविंदं कंठदेशतः ॥ विष्णुचंद्रक्षिणे पार्श्वे
वाक्षौ च मधुसूदनं ॥ त्रिविक्रमं तथैवांसे वामनं वामपार्श्वतः ॥ श्रीधरं वामवाक्षौ तु हृषीकेशं तथा सके ॥
एष्टे च पद्मनाभं तु ग्रीवे दामोदरं तथा ॥ तत्पृष्ठां लनतो येन वासुदेवेति मूर्धनि ॥ केशवस्तु सुवर्णमंशं
स्वचक्रगदाधरं ॥ शुक्लं वरधरं सौम्यं मुक्ताभरणभूषितं ॥ नारायणो घनस्वामः शंखपद्मदासिमतः ॥ वि-
त्तमस्तोत्रसिद्धिः पुंडरीकनिपितवासा मणिमयैर्भूषणैरुपशोषितः ॥ माधवश्चोत्पलपूरवाश्चक्रशा-
ङ्गं दार्धरसिमतः ॥ रक्तारवित्रमाल्यावरधरः पुंडरीकनिभे दणः ॥ गोविंदः शंखवर्णस्यात्पद्मशंख-
गदासिमतः ॥ रक्तारविंदपादाब्जः तप्तकंचनभूषणः ॥ गौरवर्णो भवेद्दिक्षु शंखचक्रहस्तासिमतः ॥
क्षौमावरधरः स्वर्णविक्रं गदाभूषितः ॥ अरविंदनिभः श्रीमान्मधुजित्कमलासनः ॥ चक्रशङ्खचक्र-
शल्पपद्मदोर्निर्विभक्तसौ ॥ त्रिविक्रमो रक्तवर्णः शंखचक्रगदासिमतः ॥ किरीटहारकेयूरकुंडलैश्च विरा-
जितः ॥ वामनाकुंदवर्णस्यात्पुंडरीकायते दणः ॥ दोर्निर्वज्रं गदाशंखपद्मसै मविभक्तसौ ॥ श्रीधरः पुंडरी-

राम०
४

मे ॥ दिद्वष्टमधे चत्वारि विन्यस्येत्पुरतो हरे ॥ विलेखेत्तत्र पुण्ड्रिणि विस्तारायामभेदतः ॥ तेव्यर्चयेत्ततो धीमा
 न्केशवादी नु नुक्रामात् ॥ तत्र तत्र च तन्मूर्तिं ध्यात्वा मंत्रैः समर्चयेत् ॥ गंधपुष्पादिकं ॥ लं मंत्रैर्वा चयेद्गुरुः
 ॥ प्रदक्षिणामनुज्जपसंश्लिष्य ॥ प्राणमेदथ ॥ तद्यस्तानीकयेद्विषयं केशवादी नु नुक्रामात् ॥ रुचि विन्यस्य पुण्ड्रिणि
 गुरुक्तानि सवैष्णवः ॥ शुभ्रैर्गो वमदाप आधिभयास्तु समाहितः ॥ त्रिंशद्धार्यमुदविप्रो यागकाले विशेषतः ॥
 आर्द्धे दाने तथा स्तोमे स्वाध्याये पितृ तर्पणे ॥ अर्द्धं लुरुर्द्धं पुण्ड्रिणि धिजया तद्विजसत्तमाः ॥ तदाराध्याधरे नि
 त्यमूर्द्धं पुण्ड्रं विधानतः ॥ आर्द्धं स्तोमस्तथा दाने स्वाध्याये पितृ तर्पणम् ॥ भस्म भवेत्तत्सर्वं उर्द्धं पुण्ड्रं विना कृ
 तं ॥ उर्द्धं पुण्ड्रं विना यस्तु आर्द्धं कुर्वित स धिजः ॥ सर्वतदा दसे नीते नरकं चाधिगच्छति ॥ उर्द्धं पुण्ड्रं विहीनं तु
 यः आर्द्धं भोजयति धिजः ॥ आर्द्धं ति पितरस्तस्य विष्णु उनात्र संसय ॥ तस्मात्तु स ततं धार्यमूर्द्धं पुण्ड्रं धिजन्मना
 धारयेन्न तिर्यक्पुद्गमापद्यपि कदाचन ॥ तिर्यक् पुण्ड्रं धरं विप्रं चां डालं निवसं त्यजेत् ॥ सो नर्द्धः सर्वं
 तेषु सर्वलोकेषु गच्छति ॥ उर्द्धं पुण्ड्रं विहीनः स न संधा कर्तुं समाचरेत् ॥ सर्वतदा दसे नीते नरकं चा
 धिगच्छति ॥ यच्छरीरं मनुष्याणां मूर्द्धं पुण्ड्रं विवर्जितं ॥ द्रष्टव्यं नैव तत्किंचित् शमशानान् भिन्नतमं वे
 त ॥ उर्द्धं पुण्ड्रं नृदा शुभ्रं ललाटे यस्य दृश्यते ॥ चां डाले पिसु शुद्धात्मा विष्णु लोके महीयते ॥ उर्द्धं पुण्ड्रं स्प
 मध्ये तु ललाटे सुमनोदरे ॥ लक्ष्म्या सह समासीनो रमते तत्र वै हरिः ॥ निरंतरालं यः कुर्यादुर्द्धं पुं
 दुधि जाधमः ॥ स हितत्र स्थितं विष्णुं श्रियं चैव व्यपोसति ॥ अर्द्धं मूर्द्धं पुण्ड्रं तु यः करोति धिजाधमः

4

सा.सू.
५॥

सुरेः परं चितुर्नामयोदद्यात्परमं सुतं ॥ अविरोधेन देवेति तृतीयं प्रकृतिचोदितं ॥ तस्माद्भगवतो नाम सर्वेषां
प्रकृतिचोदितं ॥ इति नामसंस्कारस्य तृतीयः ॥ ३ ॥ एवं तृतीयं संस्कारं कृत्वा देवैर्भवोत्तमः ॥ चतुर्थं मंत्रसंस्कारं
कुर्वितुं दधिजसत्तमः ॥ प्रातस्नानाविधानेन पूजयेज्जगति पती ॥ अष्टौत्तरसहस्रे तु मंत्ररत्नौ जपेदुरु-
स्नानं सिद्धं समाहूय सुवेद्यं समलंकृतं ॥ आदाय कलसं रत्नपवित्रौ दक्षपूरितं ॥ यंचत्वक्पद्मवयुतं पचरत्न-
समन्वितं ॥ मंगलद्रव्यसंयुक्तं मंत्रेणैवाग्निमंत्रयेत् ॥ समार्पयेत्ततः शिष्यं तज्जलेन कुशैः शुभैः ॥ सकृज्जपेत्सुदे-
वतेः ॥ पावमानैस्तथैव च ॥ अष्टौत्तरशतं पश्चान्मंत्ररत्नेन मार्जयेत् ॥ अग्निधिया ततो मर्द्ध्वा शुक्लवस्त्र-
धरं शुचिं ॥ स्वलेकृतं समाचोतं उर्ध्वपुण्ड्रधरं तथा ॥ पवित्ररुस्तोपनादामालया समलंकृतं ॥ निवेश्य दक्षि-
णे स्वस्य आसने कुशनिर्मिते ॥ स्वगृह्याक्तविधानेन पुरतो ग्निं प्रकल्पयेत् ॥ पौरुषेण तु सकृन् श्रीसूक्तं
नतथैव च ॥ मध्वाज्यमिश्रितं रत्नपायसं जुहुयाद्गुरुः ॥ अष्टौत्तरशतं पश्चान्मंत्ररत्नं मंत्रद्वयेन च ॥ मूलमंत्रेण
जुहुयाच्च रुद्रतविनिमित्तं ॥ केशवादीन् समुद्दिश्य नित्यात्मकं स्तथैव च ॥ एकैकमाहुतिं कृत्वा होमशेषं
समापयेत् ॥ ततः प्रदक्षिणं कृत्वा नमस्कृत्वा जनार्दनम् ॥ आचार्यः स्वगुरुनत्वा जपेदुरुपरं परं ॥ मातरं स-
र्वजगतो प्रपद्येत श्रियं ततः ॥ त्वां माता सर्वलोकानां सर्वलोकेश्वरप्रिये ॥ अपराधसत्तैर्जुष्टं प्राश्रयस्त्वेन मम
तं ॥ एवं प्रपद्येत्तदमीतां श्रियं सद्गुरुमावतः ॥ नित्यमुक्तं तया देव्या वात्सल्यादिगुणान्वितं ॥ शरणां स सर्व-
लोकानां प्रपद्येत सनातनं ॥ नारायणदयासिंधो वात्सल्यगुणशालार ॥ एनेरदा जगन्नाथ वदुजन्मा परा-
धिने ॥ त्वाचार्येण संदिष्टः प्रपद्येत जनार्दनं ॥ प्रपद्येत ततः शिष्यो गुरुमेव दयानिधिं ॥ गुरोत्वमेव देव

३

॥ राम ॥
५॥

का **मः** चर्मशार्ङ्गसिपत्नभत् **॥** रक्ताखिवेदनयनोमुक्तादामविभूषितः **॥** विधुर्धर्माह्वीकिशः श्रकशार्ङ्ग
 लसिभत् **॥** रक्ताखिवेदनयनोमुक्तादामविभूषितः **॥** इन्द्रनीलनिभः शंखचक्र **॥** पद्मगदाधरः **॥**
 पद्मनाभपीतवासाः चित्रमाकृत्यानुलेपन **॥** दामोदरः शार्ङ्गलाभः **॥** पद्मशार्ङ्गसि शंखभत् **॥** पीतवस्त्राविसा
 लादीमालारत्नविभूषितः **॥** एवं पुंड्रिणसततंधारयेद्देहवोक्षमः **॥** पुंड्रं शंस्कारइत्येवं सिध्येण पिचकारयेत् **॥** त
 त्रशेषं समाप्या भ्रातृणां भोजयेत्ततः **॥** इति पुंड्रसंस्कारो द्वितीयः **॥ २ ॥** तृतीयेनामसंस्कारं कुर्वीत शुभवा
 रे **॥** स्नात्वा संपूज्य देवेशं गंधपुष्पादिभिर्गुरुः **॥** नामाधिदैवतं पश्चात् पूजयेत् प्रयत्नात् सवान् **॥** द्वादशैव तु मा
 सा सुकेशवाद्यैरधिष्ठिताः **॥** आरभ्य मार्गशीर्षं तु यथासंख्यं द्विजोत्तमः **॥** यस्मिन्मासि भवेद्दीक्षा तन्मूर्तिर्ना
 मचोदितं **॥** नृसिंहरामकृष्णारख्यं नाम वाथ प्रकल्पयेत् **॥** शक्त्वा विशावताराणां वर्जयेन्नाम वैष्णवः **॥**
 नामदद्यात् प्रयत्नेन वैष्णवं प्रापनाशनं **॥** यस्प्येवैष्णवं नामनास्ति चेत्तु द्विजन्मनः **॥** अनामिकः स विज्ञे
 यः सर्वकर्मसु गार्हितः **॥** चक्रस्य धारणं यस्प्यज्ञातकर्मणि संभवेत् **॥** तत्र वैमासनामापि दद्याद्विप्रो वि
 धानतः **॥** ध्यात्वा समर्चयेन्नाममूर्तिं मंत्रेण देसिकः **॥** धूपं दीपं च नैवेद्यं तांबूलं च समर्पयेत् **॥** प्रदक्षि
 णमनुब्रज्य भक्त्या सम्यक् पूजयेत् **॥** तन्मंत्रं मंत्रवाजयेत् स हस्तसंख्यया **॥** पश्चाद्योमं प्रकुर्वीत शतमष्टौ
 त्तरं हविः **॥** वैष्णवे रनुवाक्यं श्रुजुहुयात्सर्पिषा तथा **॥** नामदद्यात् तथा सिध्यंत तत्र तोयसमाहृतं **॥** ततः पुष्पा
 जलैर्दत्वा होमं शेषं समापयेत् **॥** वैष्णवान् भोजयेत् पश्चादक्षिणैश्च श्रोतव्यं **॥** एवं हि नामसंस्कारं कुर्वी
 त द्विजसत्तमः **॥** गुणयोगेण चान्यानि विष्णोर्नामानि लौकिके **॥** विशिष्ये वैष्णवं नाम सर्वकर्मसु चोचितं **॥**

सुसत्यये निवसेत्सदा कर्मणामनसा वाचा हारिमेव न जेतुः सुधिः वावच्छरीरपातं तु द्रव्यमावर्त्तयेत्सदा
 दा एवं मूर्तिविधिना सम्यक् मंत्रसंस्कारसंस्कृतः इति मंत्रसंस्कारश्चतुर्थः ४ मंत्रार्थतत्त्वविदुष्य
 गतं त्रेनियोजयेत् पूर्वाङ्गि पूजयेद्विष्णुतस्य प्रियकरं शुभं मंत्ररत्नविधानेन गंधपुष्पादिभिर्गुरु अर्च
 यित्वा च्युतभक्त्या होमपूर्वावदाचरेत् सर्वेश्वरैश्चैव सक्तैः पायसं घृतमिज्जितं आज्यं मंत्रेण होतव्यं
 शतमशौत्तरं तथा शक्त्वा च वैष्णवैर्मंत्रैः सर्वैस्त्रिमं समाचरेत् एकैकमाहुतिं निष्पास्यो वरणदेवताः
 प्रणवादिचतुर्थ्यैस्तैस्तेषां वैनामभिर्यजेत् होमशेषं समाध्याय्य वैष्णवान् भोजयेत् तथा मंत्ररत्नेन त
 द्विबं पुष्पाजलिशतेर्यजेत् पूणमप्यनन्तादेवेरांजस्त्वामंत्रमनुत्तमं आह्वय प्रणतं शिष्यं तद्विबं
 दर्शयेद्गुरुः कृपयाथ तत्तस्मै दद्याद्विबं हरेर्गुरुः स्मरदा जगन्नाथ केवलं कृपया तवः अर्चनं
 यत्कृतं तेन विभो स्वीकर्तुमर्हसि एवं लब्ध्वा गुरोर्विबं पूजयेत्तत्प्रयत्नतः क्षिरण्यवस्त्राभरण
 यानशय्यासनादिभिः ततः प्रभृतिदेवेरां प्रचक्षि विधिना सदा आतस्मार्त्तागमोक्ताणं ज्ञात्वा न्यत
 पमच्युत इति श्रीहारितस्मृतौ विशिष्टधर्मीशास्त्रेऽपचसंस्कारविधानेनाम द्वितीयोऽध्यायः २
 अथ वरीष उवाच भगवन् सर्वमंत्राणां विधानं मम सुब्रत ब्रूहि सर्वमशौचेण प्रयोगं सार्थं संस्कृतं १
 हारित उवाच शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि मंत्रयोगमनुत्तमं यो याक्तुं विष्णुना पूर्वव्रतणः परमात्म
 ना १ सर्वेषामेव मंत्राणां प्रथमं गुह्यमुत्तमं मंत्ररत्नेन पश्येत्सद्यो मुक्तिफलप्रदं सर्वेष्वर्थेषु

स्वेत्वमेवपरमागतिः त्वमेवपरमो धर्मस्त्वमेवपरमेतपः इतिप्रपन्नमाचार्यो निवेद्यपुरतोत्तरैः प्रा
 ग्गुरुषु समासीनं दर्शयितुं समाहितं स्वाचार्यं पुरुतो दद्यात् त्वाननसकृत्वा धर्ममक्तिमान् गुरोः परं परो जह्या हृदि दद्या
 त्वाजना र्द्धनं कृपया वीदपतं शिष्यं दक्षिणं जानदक्षिणं निदिष्य हस्तं शिरसि वामं हृदि विन्यसेत् पादौ ग
 तीत्वा शिष्यस्तु गुरोः प्रयतमानसः भोगुरो वृत्तिमेतं सकृदधिकृत्य दद्यात् निधौ अध्यापयेत् ततस्तस्मै मंत्रं रातं
 शुभाक्षयं सन्धासंचसमुद्रं च सर्विष्ठं देधि देवतं सार्धमध्यापयेत् शिष्यं प्रतिशरणं गतिं अष्टाक्षरं ददात्
 शार्ङ्गं यदुक्तं वैष्णवं तथा रामकृष्णनृसिंहारण्यमंत्रास्तस्मै निवेदयेत् न्यासिवाप्यर्चने वापि मंत्रमेकं तिनैः प्रये
 त् अथैवैष्णवोपदिष्टेन मंत्रेण नरकं व्रजेत् अथैवैष्णवाङ्गुरोर्मंत्रं यः पठेद्दैवतबोधिजः कल्पकोटिसहस्राणि प
 च्यते नरकाग्निना अथ चक्रधारिणं विप्रं मंत्रमध्यापयेत्तु यः रौरवं नरकं प्राप्य चोडालयोनिमाप्नुयात् त
 स्मादिदा विधानेन शिष्यं भक्तिः समन्वितं मंत्रमध्यापयेद्दिद्वान् वैष्णवं पापनाशनं अनधीत्यद्वयं मंत्रं
 यो न्येवैष्णवमुत्तमं अधित्पमंत्रं संसिद्धिं न प्राप्नोति न संशयः जातकर्मणि वत्चौले तथा मौजी
 निबन्धने चक्रस्पधारणं यत्र भवेत्तस्य तु तत्र वै उपनीय गुरुः शिष्यं स्वगृह्यात्कृत्वा विधिना
 ततः अध्यापयेच्च सावित्री तथा मंत्रद्वयं शुभं प्राप्तमंत्रस्ततः शिष्यं पूजयेद्गुणया गुरुं गौतम
 हिरण्यरत्नाद्यैः वा सोमि भूयैरेरपि सद्यतो रास्ये शिष्यं प्राचार्याः संसितव्रतः स्वरूपसाधनं
 साध्यं मंत्रेण तस्मै निवेदयेत् ध्येन ह्यति याथात्म्यं सम्यगस्मै निवेदयेत् प्राचार्याधीनं हति

स्यामेकोटिसूर्याग्निवर्चसं चतुर्भुजसुंदरं गसर्वाभरणभूषितम् पद्मसोनस्यंदेवेशं पुंडरीकनिभेक्षण
मृत्कारविंदसदसदिव्यस्तप्रदांचितं माणिक्यमुकुटोपेतनीलकुंचितशीर्षेणः श्रीवत्सब्जोक्तमौ
रस्कंवनमालाविराजितं दिव्यचंदनलिप्तांगीदिव्यपुष्पावतंसकं सारकुंडलकेयूरनूपुरादि
विराजितं कटुकैरंगुलीयैश्चपीतवस्त्रैश्चशोभितं शंखचक्रगदापद्मपाणिनपुरुषोत्तमम् वा
वोमाकेचित्तयेत्तस्यदेवीकमललोचनां तरुणीसुकुमारांगीसर्वलक्षणशोभितां दुकुलवस्त्र
संवीतां सर्वाभरणभूषितां तप्तकाचनसंकाशापीनोन्नतपयोधरां रत्नकुंडलसंकां नीलकुंचि
तमूर्द्धजां दिव्यचंदनलिप्तांगीदिव्यपुष्पावतंसकां मातुलिंगचरत्तज्वेदपरां वरदतथा देवि
चविभ्रतीदोर्भिश्चित्तयेदिष्टदासदां एवं ध्यात्वा च ये दत्ता द्युतं नित्यमेव हि यथात्मनितया दे
वेन्यासकर्मसमाचरेत् अर्चयेदुपचारैश्च मनसा वा जनार्दनं आवाहनासने पाद्यमर्घ्यमाच
सनीयकं स्नानं वस्त्रोपवीतं च भूषणं गंधमेव च पुष्पधूपंतथा दीपनैवेद्यं च प्रदक्षिणं नमस्का
रं च तांबूलं पुष्पमालां निवेदयेत् नमस्कृत्वा गुरुनमः प्रजपेन्मंत्रं समाहितः श्रुष्टोत्तरसहस्रं
तुरातमष्टोत्तरं तथा ध्यातं यन्त्रं मनसा देवं जपेदेकाग्रमानसाः प्राञ्जल्युखोदञ्जुर्योवापिसमासा
नकुशासने त्रिंशद्भासुजपेदेवं सर्वसिद्धिमवाप्नुयात् आदावंते जपस्यास्य प्राणायामसमा
चरेत् पूरककुंभकोरेच्यः प्राणायामस्त्रिलक्षणः तामेन पूरयेद्युवाद्यानासाजपेन्मन्त्रं उभा

युक्ता ६

राम०
७

देपयं सर्वेषां सर्वकामदं यस्योच्चारणमात्रेण परितुष्टो भवेद्भरिः देशकालादिनियमं ग्रीरमित्रादिशोधने
 स्वरवर्णादिदोषाश्च पौरश्चरणि कननु ब्रह्मणा दत्तात्रया वेश्याः स्त्रियः शूद्रास्तथेतराः तस्याधिकारि
 णः सर्वसर्वसीलगुणा यदि अनन्यसाधनायेतु अनन्यसरणास्तथा अनन्यभोग्यायेराजन्तस्वास्याधि
 कारिणः पंचसंस्कारसंपन्नाश्च वं तो न सुयकाः भक्त्या परमया विज्ञेयुक्तास्तस्याधिकारिणः पंचविं
 शाक्षरो मंत्रपदैः षड्भिः समन्वितः वाक्यद्वयपरं मंत्रं ज्ञेयं रत्नमनुत्तमं जगदाश्रयणीया श्रीः संश्रिता जग
 तापतिं तयानित्या न पायिन्या संयुतः परमः पुमान् नारायणोऽप्युत्तमो मान्वात्सत्यगुणशालिनः
 नाथः सुशीलः सर्वज्ञः शक्तिमान् परपुमान् आपदधकः सखामित्रप्रीतिपूर्णमनोरथः दयासुधाब्धिस
 वितावीर्यमानुष्यविवान्वशी प्रपद्ये चरणौ तस्य शरणं श्रेयसे मतः श्रीमते विश्वे नित्यं सखा व
 स्थासु सुसर्वदा निर्ममो निरद्वेकारः कैकर्यं करवाणसं स्वमर्थं विविक्षेत्वेवं पश्चान्मंत्रं प्रयोजयेत्
 नारायणोऽयं हिंसादो गायत्री च पराश्रुभा स्वयं नारायणः श्रीमान् देवता समुदाहृतः करयो
 स्तलयो राघो ग्राक्षरं विन्यसेद्विजः शेषाक्षराणि देयानि चतुर्विंशतिपूर्वसु षड्पदै रगुलीन्यासं
 श्रेणेषु च यथाक्रमे षडंगं षड्पदैः कृत्वा मंत्राण्यथ यथाक्रमे मूर्ध्नि भाले नेत्रनासाश्रवणेषु तथा न
 ने भुजयो र्दत्तपदेशे च स्तनयो र्नाभिमंडले एवै च जघने नैकघो मूर्ध्नि जान्वोश्चापादयोः पंचविं
 शाक्षराण्यस्य क्रमेण श्रेणेषु विन्यसेत् एवं न्यासविधिं कृत्वा पश्चाद्भ्या न सताचरेत् इंदीवरदल

सं० २४
८

त

संशयः गवामयुतदानस्य पृथिव्यामंडलस्य च कन्याशतसहस्रस्य गजाश्वानां तेथैव च
दानस्य फलनृणां सत्पात्रैर्नृपनंदनः शतवारं मनुजैश्चाविष्णुसायुज्यमाप्नुयात् पदत्र
यात्मकं मंत्रं चतुर्थ्या सहितं तथा स्वरूपसाधनोपेयैर्मिति मत्वा जपेद्बुधः पूणवे सर्वरूपं
स्वात्साधनं मनसा सह सविभक्त्या चतुर्थ्या त्रपुरुषार्थो भवेन्मनु अकारं च मकारं च
मकारं च त्वितत्वतः तान्येकधा समभवत्तदोमित्येतदुच्यते तस्मादोमितिविज्ञेयः
पूणवः सोऽक्षरात्मकः वेदत्रयात्मकं ज्ञेयं भूर्भुवः स्वरितीति वै अकारस्तत्र वेद्विष्णुस्त
दग्नेद उदाहृतः उकारस्तत्र भवेत्तलदमीयजुर्वेदात्मको मस्तान् मकारस्तत्र बो जीव
स्तयोद्देहसमुदाहृताः पंचविंसाक्षरः साक्षात् सामवेदास्वरूपवान् पंचविंशोऽयं पुरु
षः पंचविंशज्जात्मेति श्रुतिः आत्मा पंचविंशस्यादिति स्वात्मानं संस्मरेत् इत्युदाहृतं म
र्थं विदित्वा स्वनिवेदयेत् अवधारणमन्येतु मध्यमार्कं वदति हि तदेवाग्निस्तदायुस्तत्स
यस्तदुचं द्रमाः इत्यवधारणं श्रुतेरेवोपहृतं उकारेणैव श्रीवाचः प्रोच्यते मुनिसत्त
मैः न्यायेन गुणशब्दस्तस्यैव श्रीपतेर्वशः श्रीरस्य शानाजमती विष्णुपत्नीति वै श्रुति
कल्पाणां गुणसिद्धिस्तलदमीर्भर्तुश्चनेतरा सामानाधिकारण्यत्वात् कारणत्वं तथोच्य

४

वे
कृत्वा

त

राम०
८

न्याधारणवायोः कुम्भकं समुदाहृतं तदेचनं दक्षिणेन रेचकं समुदाहृतं पर्याहृत्या पुनश्चै-
 वंप्राणायामत्रयं चरेत् पूरकं कुम्भकं चैव रेचकं च विशेषतः अष्टाविंशतिवारं तु जपे-
 न्मंत्रसमाहितः उत्तमं मुनिभिः प्रोक्तं प्राणायामं नृपोत्तमः जपन् द्वादशवारं तु मध्य-
 मं तु त्प्राकीर्तितं षड्वारं तु कनीयं स्यात्त्रिवारं मध्यमं स्मृतं मनसैवाच्च ये द्वे वपश्चा-
 दर्थे विचिंतयेत् प्राणायामत्रयं कृत्वा पश्चात्प्राणसंयमोच्चरेत् स्नात्वा शुक्लांबरधार-
 कृत्वा संध्यादिकर्म च धृतो र्द्धपुण्ड्रदेशे श्रवणवित्रकर एव च धत्वा पद्मादामालां च
 सेनिधायामेने स्थितः नृत्तशुद्धिविधानं च कृत्वा मंत्रं प्रयोजयेत् अष्टादारस्य मंत्रस्य
 गुरुनारायणस्तुतः छंदश्च देवी गायत्री पूरमात्मा च देवता ज्ञेयश्चाष्टादशो मंत्रः सर्व-
 पापप्रणाशनः सर्वदुःखहरः श्रीमान् सर्वकामफलप्रदः सर्ववेदात्मको मंत्रस्ततो मो-
 दा प्रदो नृणां अत्रोयं जुषिसामानितये वायव्येण निच सर्वमष्टादशो तस्थयञ्चान्प-
 दपि बाह्वये सर्वास्त्यो वेदगर्भस्थाः वेदाश्चाष्टादशैः स्थिताः अष्टादारस्तु पूरा वेऽमूका-
 रे प्रणवस्थितः ऐहलौकिकमैश्वर्यस्वर्गादिपारलौकिकं कैवल्यमगवतं च मंत्रोयं
 साधयिष्यति सकृदुच्चारणान्तरा चतुर्बर्गफलफले प्रदं स्वरूपं साधनं प्राप्य ददा-
 तिरिह समजसा मक्षापापं चातिपापं बुधपापं तथैव च सकृदष्टादशजप्ता लभते नात्र

दास्यमौखाविधीयते अणुज्ञानाप्रयोनितोनिर्विकारोत्पद्यः सदा देहेन्द्रियात्परोज्ञाताकर्तृमोक्ष
सनातनः मकारवाच्यो जीवोसौ दास्यवद्वि सर्वदा श्रीशस्याकारवाच्यस्त्विकारस्पजगत्पतेः ।
म्वस्वामिनोरूकारेण स्ववधारणमुच्यते स्वाजीवस्यार्थे द्वारिः स्वामी सर्वदानपसत्तमः अनयो
नोन्यथेत्युक्तं उकारेण मस्तुतिभिः इत्येवंप्रणवस्यार्थः प्रथमस्यपदस्य तु आत्मनः स्वस्वरूपत्वाधि
ज्यमृधिसत्तमैः सर्वेषामेव मंत्राणां कारणं पुण्यं स्मृतं तस्माद्वाद्भुतयो जातास्ताभ्यो वेदत्रयतथा
नरित्येवद्विजग्बेदोत्तुव इति यजुस्तथा स्वरितिसामवेदस्यात्पुण्यवो मन्त्रे वंसुव भूर्विष्णुस्तथा सूर्यस्ते
म्यस्वद्विजगिरे यस्ताव्याद्भुतिदुत्वासर्वे वेदजुहोतिवै प्रसगात्कथितं चेदं मंत्रशेषमुदीर्यते अ
श्वतंत्रा तु जीवानामधीनं परमात्मनः नमसाप्रोच्यते तस्मिन्नस्तुताममतीक्ष्णं स्वरूपादित्रिवर्गस्य
संशयः पुरतः पृष्टतश्चैव पाण्डित्यविशेषतः नमसे वेदयते राजनः त्रिवर्गः सर्वदेहिना मकारे
ण स्वतंत्रस्यान्कारस्तन्निधिधति तस्माच्च नमस्तत्र स्वातंत्र्यमपनेति हि द्वादशरक्तमेवेन्मा
तुस्तु द्वादशरक्तदिशा श्वते ममेति द्वादशरक्तं नमस्तेति दिशा श्वतः नमस्तेति हि सर्वत्र स्वातंत्र्यरक्षिता
यवै युज्यते मुनिर्नितः सम्यक् सर्वकर्मसु पार्थिव तस्मात्तु नमसा युक्ता मंत्राः सर्वचार्थिवा सर्वसिद्धि
प्रदानं मवेत्पत्रन संशयः नमसारक्षिता ये तु नमस्ते मुक्तिप्रदानं तस्मात्तु नमसे वैवा पारतंत्र्यव
मिश्रितु नमसारक्षितं लोके किंचिदत्र न विद्यते नमो देवेभ्यो नम इति स्थानीयं तथा मत्त दत्तं चि

ते अकारस्य सर्वेषां प्रदाराणां हित्कारणं अकरोवे सर्वविगित्पादिश्रुतिवचस्तथा स्पर्शो
 मभिर्व्यज्यमानो नानाबहुविधो भवत् कारणत्वं तथैवास्पविष्मोर्ध्वजगतां पतेः तस्मात्सृष्टा च धा
 ता च रविधाता जगतां हरिः रक्षिता जीवलोकस्पविष्मोर्ध्वजगतां पते गुणवानेव सर्वगः अन
 न्याविष्मना लक्ष्मीर्मास्करेण प्रभायथा लक्ष्मीमनुपगमिनी निति वचो मरुत् तस्मादकारोवे
 विष्मः श्रीशरवजगत्पतिः लक्ष्मीपति त्वत्सैव नान्यस्येति सुनिश्चितं नित्यैवेष्टा जगन्माता
 हरिः श्रीरनपायिनी यथा सर्वगतो विष्मस्तथैवेष्टा जन्मयी तस्मादकारोवे विष्मर्लक्ष्मीभर्ता ज
 गत्पतिः तस्मिंश्चतुर्थी लुप्तत्वा त्रिपदस्य च संग्रहः अकारप्रथमा तस्माच्चतुर्थी संग्रहेण तु त
 च्च श्रुतिविरोधत्वा न्नयुक्तमिति चादिते महेसे ब्रह्मणे त्वावैश्वो मित्यात्मनयुजीत परस्य चा
 त्मना तस्मात्तमेदस्तत्र सुनिश्चितः त्वमस्वैस्माकं तवास्मीति श्रुत्य क्तमिति पार्थिव तौ शाश्वतौ वि
 वाधीना विश्रैयं ताविति वैतथा त्वंसंग्रहीष्वदपया प्रागेवात्मासविश्वमत् असावमत्ये मित्ये
 नयेनान्येव स यो नित्या इत्यादि श्रुतयो मित्ये विदंति परस्मीत्ययोः दास्यमेवात्मना विष्मो स्वरूपं पुरमा
 त्मनः स्वामी लक्ष्मीपते प्रोक्तं देवादीनां तथात्मना अनन्योन्यशेषरूपावै जीवास्तस्य जगत्पतेः ।
 दास्यस्वरूपं सर्वेषां मात्मनां सततं हरिः भगवच्छेषमात्मानमन्यथायं प्रपद्यते सरवक्षि मक्षापापी
 चांशालस्यान्तःशयः तस्मात्सकावरवाच्यो सौपंचविंशात्मकः पुमान् अकारवाच्यस्ये सस्य

हा० सं०
१०

१०

देवीं देविदेवता परमात्मासलदमीसोविष्णुरेवार्चितो हरि प्रवणवक्तुमवेदीजचतुर्थिशक्तिरुच्यते ।
कुलोल्कायमहोल्कायविरोल्कायतथैवच घुल्कायसहस्रोल्कायपंचागन्यासमुच्यते इन्द्रश्चैव
खायां वाक्चचेनेत्रयोर्न्यसेत् पंचागन्यासमित्फक्तसर्वमंत्रेषु वैष्णवेः पदत्रयेण कुर्वीत घटं गतु यथाक्रमं
मं मूढासने च हृदये भुजयोजने तथा पृष्ठे च जान्वोः पदयोर्मंत्राणि निययान्यसेत् अष्टादशराण्यष्टदिक्षु
क्षुक्रमेण तदनंतरं नासिकायां तथा स्पेच श्रोत्रयो रसने तथा कंठे च स्तनयोर्नामो गुह्ये च तदनंतरं
अचक्राय विचक्राय सचक्राय तथैवच ज्वाला मस्तसु चक्राय त्रैलोक्यासुररक्षोतकाय च आधारका
लचक्राय दशदिक्षु यथाक्रमं स्वाक्षतं प्रणवाद्यं च विन्यसेच्चक्राणि वैष्णवः एवं न्यासविधिं कृत्वा पश्चात्
स्नानसमाचरेत् हृदये प्रतिमायां वाजले सवित्रमंडले बद्धौ च स्थंडिले वापि चिंतयेद्विष्णुमव्ययं वा
लाऽर्ककोटि संकासपीतबस्त्रं चतुर्भुजं पद्मनाभं त्रिशुलाक्षं सर्वाभरणभूषितं शंखचक्रागदापद्मा
नूचतुर्भिर्दोर्भिरेव च धृतं श्रीभूमि संहितं आसितं परमासने तत्र चाधारशक्त्याद्यैः स्फुरिभिर्हते ।
दिव्यरत्नमये पीवैपंकजे हृदले शुभे तत्कारिणोपरितले तप्तकाचनसन्निभे देविभ्यां संहितं तस्मिन्नी
सीनं पंकजासने चिंतयेदक्षिणे याज्ञे लदमीकाचनसन्निभे पद्मस्तु विशालाक्षी दुकूलवसनां शु
भां वामे दूर्वाय लरपां चाचिचित्रां वरभूषितां चिंतयेद्भरणी देवीनीलोत्पलधरां शुभां मद्विष्णु
दलाग्रेषु चिंतयेद्धृतचामसंः एवं ध्यात्वा हरिं नित्यं जपेत्प्रयतमानसः स्नातः शुक्लांबरधरः कृत

धर्मोद्यः

राम०
१०

देतु नमसाग्रविवाक्येति वैश्रुतिः कार्यैकारसंप्रोक्तो नकारस्तन्निविध्यते तस्मात्तु नर इत्यत्र नित्य
 त्वेनोच्यते जनः नारा इति समूहत्वे वादुल्लेख्यत्वात् जनस्य च तेषामयनमावासस्तेन नारायण इत्युक्तः
 मस्तभूतान्यहंकारो मस्तदव्यक्तमेव च ग्रंथं तदंतर्गता ये कौलिका सर्वे चतुर्दश चतुर्विधश
 रीराणिकालकर्मिति वैजगत् प्रवाहरूपेणैवैषां नारत्वेनोच्यते बुधैः तेषामपि निवासत्वा
 नारायण इतीरितः अतर्वदिश्रजगतो धाता व्याप्तासनात्तनः सृष्टानियंता शरणं विधाता
 विश्वभावतः माता पिता सखा भ्राता निवासश्च सुदृढः यो सौमित्रः श्रीपरमः तेन नारायण इत्युक्तः
 नृणां सर्वजगतां ग्रयने शरणं हरिः तस्मान्नारायण इति मुनिभिः संप्रकीर्त्यते सर्वेषु देशकालेषु
 सवीवस्थासु सर्वदा तस्यैव किं करोमीति चतुर्थोपरमात्मनः भगवत्परिचर्ये वजीवानां फलमुच्य
 ते तदिनाशं शरीरेण यातनां स्पृज नस्य चैतु यस्मिन् शरीरे जीवानां न दास्य परमात्मनः तदेव नि
 रयं प्रोक्तं सर्वदुःखफलं भवेत् दास्यमेव फलं विष्णो दास्यमेव परं सुखं दास्यमेव हरे मोक्षं दास्यमे
 व परंतपः ब्रह्माद्याः सकला देवा विशिष्टाद्या महर्षयः कान्दांतः परमं दास्यं विष्णोरेव जयति तं तस्मा
 च्चतुर्थो मंत्रस्य प्रधानं दास्यमुच्यते तदा सत्त्वति जीवानां नाशस्तु परस्परं इत्यसंचितं मंत्रार्थं ज
 पमंत्रमंतं द्विजतः अविदित्वा मनोरथं जपेत्प्रयत्नमानसः न स सिद्धिं न वाप्नोति स्वरूपं च न बिंद
 ति सन्यासच स मुद्रं च स विष्णो धिदेवतं सार्थं स यज्ञं ध्यानं मंत्रमेवं प्रपूजयेत् नारायणं विना यत्रि

क्षरोमेन्नो नित्यं प्रियतमो हरेः आसीनो वाचा यनो वातिष्ठन्वा यत्र चित् जपेदष्टादशं मे त्रैतस्य विष्णुः प्रसीद
 ति स स्नातः सर्वतीर्थेषु सर्वयज्ञेषु दीक्षितः अधीतः सर्ववेदानां योजयेत्स ततमनुः ब्रह्मलौघो वाक्क
 तघ्नो वामक्षपापयुतोऽपि वा अष्टादशस्य जप्ता रक्ष्य पापैर्विमुच्यते अष्टादशस्य जप्ता रोयथा भागवतो
 ज्ञानाः पुनर्नित्यं कल्लोके स देवा सुरमानुषे अष्टादशस्य जप्ता प्रणमेद्यस्तु भक्तितः सर्वपापविनि
 मुक्तो विष्णुलोके मदीयते अचिंत्यमेतन्माहात्म्यं मनोरस्य जगत्पते न ह्यिदं कुरु मया सकं ब्रह्मादिभि
 दशैरपि अथ वदामि माहात्म्यं द्वादशांशं पार्थिव यस्मिंश्चरणमात्रेण द्वादशाब्दफलं भवेत्
 नमो भगवते तुभ्यं वासुदेवाय शार्ङ्गो पुण्यवेन समा युक्तं द्वादशांशं मनुः जपेत् पूर्ववत्पुण्यवत्स्या
 र्थेन मम सश्रमक्षममनोः ऐश्वर्यं च तथा वीर्यं तेजशक्तिरनुत्तमा ज्ञानं बलं यदेतेषां धर्मा भगवती रि
 तः रभिर्गुणैः पूर्यो सौ योगसंख्यं भगवानुहरेः नित्या च या भगवति प्रोच्यते मुनि सत्तमैः ऐश्वर्यं
 रूपासा देवी सुभगा कमलालया ईश्वरी सर्वजगतां विष्णुपत्नी सनातनी तस्याः पतित्वा ब्रीहस्य भ
 गवानिति चोच्यते तस्मात्तु भगवान् श्रीमानेकार्यो मुनिभिस्सतः भगवानिति शब्दोऽयं तथा पुरुष इ
 त्यपि निरूपाधि च ब्रह्मैतैवा सुदेवेऽखिलात्मनि वदंति केचिद्भगवान् ज्ञानवानिति सत्तमाः तदा
 सुदेवो नोक्तस्यात्सामान्यत्वात्ततो न्यथा तस्मात्कल्याणगुणवान् श्रीमान् यो वसौ जगत्पतिः स
 व भगवान् विष्णुः वासुदेवः सनातन भगवते श्रीमते चैते कार्ये प्रोच्यते बुधैः गुणवान् भगवा

कृत्योपयाविधि धृतोर्ध्वपुण्ड्रदेहश्चपवित्रकरणवच शुचिः कृष्णाजिनासीनः प्राणायामी च न्यासक
 त प्राङ्मुखो दक्षुर्धोऽपि देवस्याभिमुखोऽपि वा प्राणायामत्रयं कृत्वा पश्चान्न्यासं समाचरेत् शंखं चक्रं
 दापदं शार्ङ्गं स्वङ्गान् अनुकृमात् तादर्थ्यं च वनसालां च मुद्राच्चाष्टप्रपूजयेत् पश्चाद्वा जगन्नाथं मन
 से वार्चयेद्भिम्बं गंधं पुष्पादिसकलमंत्रैर्गोविन्दयेत् अनेनाभ्यर्चितो विष्णुस्ततः प्रीतो भविष्यति
 अयुतं वा स हस्तं वा त्रिसंध्यामुजयेन्मनु विष्णोः समानरूपेण शाश्वतं पदमाप्नुयात् आयुः कामी ज
 पेन्नीत्यं षण्मासं विजितेन्द्रियः अयुतं तु जपेन्मंत्रं स हस्तं जुहुयात् घृतं आयुर्निरामयं सप्तकं भवेद्दश
 शताधिकं विद्या कामी जपेन्मंत्रं त्रिसंध्या स्वयुतं मनु जुहुयाद्भिम्बैः पुष्पैः सहस्रं संयतेन्द्रियः अष्ट
 दशानां विद्यानां भवेद्वाससमोद्धिजः विवाहाया जपेन्नित्यं स्वेवैव चतुष्टयं लाजसोमी लभेत्कोन्या
 जह्वासा हस्तं संख्यया राज्य कामी जपेन्नित्यं षडक्षं अयुतं तुष्टा सहस्रं जुहुयात् नित्यं पायसं घृतं संश्रितं
 चक्रवर्ति भवेत्सद्यः पद्माभर्तुः प्रसादतः द्वादशाक्षं जपेदेवं सततं विजितेन्द्रियः आज्यसोमी तु यो नि
 त्यमिद्रत्वं लभते नरः लक्षं जपेच्च यो नित्यं त्रंशद्वयं जितेन्द्रियः ब्रह्मत्वं वा शिवत्वं वा समाप्नोति न संश
 यः यावज्जीवं तु यो नित्यं अयुतं सुसमाहितः सहस्रं वा सतं वापि होतव्यं ब्रह्मिण्डले आज्येन च रुणा वा
 पितिलैर्वा शर्करान्वितैः पद्मैर्वा विल्वपत्रैर्वा समिद्धिः पिप्पलस्पवा कोमलैस्तुलसीपत्रैरर्चीयत्वास
 नातनं अनंतविद्गोशानां क्षिप्रमन्यतमो भवेत् किमत्र वदुनोक्तेन सर्वसिद्धिप्रदो नृणां श्रीमदष्ट

पदमेवात्र प्रोच्यते नृनिसत्तमैः पदैश्चतुर्भिर्द्वादशभिरक्षरैरन्वितो मनुः साधकानां सदा राजनूका
मध्ये नृरितीरितः दशांगुलियुतल्लयोद्वादशार्णानि विन्यसेत् पदैश्चतुर्भिर्रंजेषु विंसेतदनंतरं चतु
रंजेषु विन्यस्य मंत्रेणाततयोद्धयोः मूर्ध्ना स्पृशेत् त्रयोनीशाकर्णयोस्तु जयोस्तथा इदिकुक्षौ तथा गुह्ये
रुर्वोजान्वोश्च पादयोः मंत्रार्णानि तु विन्यस्य क्रमेणैव नृपोत्तमः चक्रन्यासे ततः कुर्यात् पश्चात्तथा
नसमाचरेत् अथ चक्राय विचक्राय सुचक्राय तथैव च तथा त्रैलोक्यचक्राय महाचक्राय वै तथा असु
रांतकचक्राय स्वाहांत प्रणवादिकं हृदयादिषडंगेषु यथाशास्त्रं प्रयोजयेत् दीराध्वौ शेषपर्यं के समा
सीने श्रिया सह नीलजीमुतसेकासतप्तकांचनमूषणं पीतांबरधरं देवं रक्ताज्ज्वललोचनं सयमानं
विमानस्थं देवगंधर्वकिन्नरैः श्वंध्यात्वारुरिं नित्यं जपेन्मंत्रं समाहितः अर्चयित्वा हृषीकेशमुगंधकु
समैः सदा शालग्रामादिषु स्थानेष्वर्चयेत् मंत्रं जपेद्धृदः जह्वाद्वादशशतसंख्यावर्जं विसमाचरेत् संपत्का
मी जपेन्नित्यं वत्सरं तु सहस्रसः साज्यैश्च ब्रह्मिभिर्दत्त्वा सहस्रं श्रीयमान् भूयात् राज्यमैद्रपदे वापि शि
वत्वं ब्रह्मतामपि बहुकालं बिभृष्य त्रैलोक्यमलैर्वाजितेन्द्रिय इत्याकामयते यं यतते माप्नोति मानवः द्वा
दशार्णानमत्तुना पक्षे पक्षे नृपोत्तमः द्वादशां पूजयेद्विलुंकी मलैः सुलसीदलैः विष्णुतुल्यवपुः श्रीयमान्
मोदते परमे पदे द्वादशार्णमनोरेव विधानं प्रोच्यते नृपः अयं ते संप्रवक्ष्यामि षडक्षरमनोरिदं विधा
ने सर्वफलदं जन्मत्फनिहंतनं उ नमो विष्णवे चेति षडक्षरमुदाहृतं पूर्ववत्प्रणवस्यार्थं तमः शब्द उ

नेवमसृष्टिसेत्तररत्नकः द्यौर्द्यौर्गुणसविष्टायसर्गधर्मकरोत्पुनः प्रद्युम्नश्चानिरुद्धसंकर्षणइति
 रितः भगवान्वासुदेवोसौसृष्टाधर्मकरोत्सर्वं ऐश्वर्यवीर्यवान्सर्गप्रद्युम्नः प्रपद्यते तेजशक्ति
 समाविस्पन्ननिरुद्धोद्यपालयत् बलज्ञानेतथातोतुसंकर्षणप्रधिष्ठित अकरोन्नगवानेवसंसारंज
 गतोस्पतु एवंषड्गुणपूर्णत्वात्पतित्वादपिचप्रियः सर्गदेः कारणत्वाच्चभगवानितिचोच्योते
 सर्वत्रासौसमत्वंचवसत्यत्रेतिवैयतः ततःस्वासुदेवेतिविद्यन्दिःपरिपद्यते चतुर्थीपूर्ववद्विद्या
 कैकयाधर्मसात्तनः एवंज्ञात्वामनोरथेद्वादशाण्यचक्रिणः संसिद्धिपरमाप्नोतिसम्पगावत्येचे
 तसा गत्वागत्वानिवर्ततेसर्वकृतुफलैरपि तज्ज्ञाननिवर्ततेद्वादशाक्षरचितकाः द्वादशाण्यसक
 जज्ञासर्वपापैः प्रमुच्यते ब्रह्मसत्यादिपापानिसत्संसर्गकृतानिच द्वादशाण्यसकनेर्जमुर्द्धसत्यग्नि
 रिवेधने सर्वसोभाग्यसुखदपुत्रपौत्रादिद्विद्वदं सर्वकामप्रदंनृणांआयुरारोगवर्द्धने देवत्वममरे
 शत्वंशिवत्वंब्रह्मतांतथा द्वादशाण्यमनुजज्ञासमानोतिनसंशयः दुराचारोपिसर्वासीकृतघ्नोवा
 स्तिकोपिवा द्वादशाण्यमनुजज्ञाविष्णुसायुज्यमाप्नुयात् प्रजापतिःकश्यपश्चमनुःस्वायंभुवस्तथा स
 प्तर्षयोध्रुवश्चेतेत्रययस्नस्पकीर्तिता वशिष्टःकश्यपोऽग्निश्चविष्णुमित्रश्चगौतमः जमदग्निभर
 द्वाजोह्येतेसप्तमस्तर्षयः भगवान्वासुदेवोवैदेवतास्यप्रकीर्तितः श्रद्धापरमादेवीगायत्रीसमुदा
 हृता तस्यांपीपिप्रणवोबीजंऐश्वर्यशक्तिरुच्यते चतुर्थीमाहुरन्येतुशक्तिबीजंतथामनोः ऐश्वर्य

श्रः

सा०स०
१३

१३

रु

तद्विषयपुष्परक्तहस्ताध्रियंकजं मुक्ताफलाभदंतास्यंबनमालाविभूषितं श्रीवत्सकौस्तुभोरस्कंदिव्यपीतांबरं
हरिं तप्तकांचनवर्णाभं पद्मायापद्महस्तया समाश्लिष्टममुं देवधात्वा विष्णुसमो भवेत् नमः सेवोपचा
राणि कृध्वामंत्रं जपेत्ततः त्रिसंध्यासु जपेन्नित्यं सहस्रसाष्टकं द्विज समाहितमनोजह्या यडं निर्येतेंदि
यः तिलहोमायुते कृत्वा सर्वसिद्धिं मवाप्नुयात् एवं विष्णुमनोः कें विधानं पुस्तोत्तमः विधानं रघुनाथस्य मं
त्रस्यापि त्रविमिति यडं दारं दशरथे स्तारकं ब्रह्म गद्यते सर्वैश्वर्यप्रदं नृणां सर्वकामफलप्रदं एतमेव प
रमं च ब्रह्मरुद्रा त्विषोऽमुयाताः जययश्चमस्तानो मुक्ताजज्ज्वाभवां धुधौ एतन्मंत्रमगस्त्यरक्तजह्वा रुद्र
त्वमाप्नुयात् ब्रह्मत्वं काश्यापोजह्वा कौशिकस्त्वमरेशतां कार्तिकेयमनुश्रुवडं दार्कगिरिनारदाः बाल
खिल्यादिमुनयो देवता त्वं प्रयेदिरे इमं मेव जपन्मंत्रं रुद्रस्त्रिपुरहारकः ब्रह्मरुत्पादिनिर्मुक्तपूज्यमानो
भवेत्सुरैः श्रद्धापिहं दुःकाश्या तु सर्वेषां त्पक्तजीविनां दिसत्येतन्महामंत्रं तारकं ब्रह्मनामकं तस्य श्रव
णमात्रेण सर्वं एव दिवंगताः श्रीरामायनमोक्षयतारकं ब्रह्मनामकः नाम्नां विष्णोः सहस्राणां तुल्य एव म
हातनुः अनंता भगवन्मंत्रा नानेन तु समाकृताः श्रियो रमणसामर्थ्यात्सौंदर्यगुणसागरात् श्रीराम इति
नामोदंतस्या विष्णोः प्रकीर्तितं रमया नित्यं संयुक्तत्वाद्वापश्यति धीयते रकारमैश्वर्यबीजं मकारस्तेन संयु
तः श्रवधारणयोगेन रामेत्यस्मान्नमोऽस्मत् तस्माद्रामिती वैबीजं ग्राह्येतस्य मनोऽस्मत् शक्तिश्रीरुच्य
ते राजन्सर्वाभीष्टफलप्रदाः श्रियो मनोरमो योसौ सराम इति विश्रुतः चतुर्थ्या नमसश्चैव सार्धं पूर्वव
देवसि ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च अगस्त्याद्या मरुचयः छंदश्च परमा देवी गायत्री समुदाहृता श्रीरामो देवता प्रो

श्री

राम०
१३

दाहृतः व्याप्यत्वव्यापकत्वाच्चबिम्बुरित्यभिधीयते सदैकरूपरूपत्वात्सर्वत्वात्वादिभुत्वतः अनामयत्वा
 धीरात्वात्गमस्त्वित्वात्घणीत्वतः यथेष्टफलदातृत्वाबिम्बुरित्यभिधीयते एकारोबलमित्युक्तं यका
 रः प्राण उच्यते तयोस्तु संगतिर्यत्र तथा तस्मै च्यते श्रुतिः तस्मात् एकार यकारावनुसंहितमिदं ते स
 प्राणमवलं चेदं संहितामुत्तमां तु यः तस्यैवायुषमित्युक्तं नैतरस्यैव तत् श्रुतेः एतदेव हि विद्यारोवीदं
 ते ये मरुष्य स्ववदपामहे किं मुत व्याख्यामहे वय इमौ एकार यकारावनुसंहितमेव तत् तदेव
 बिम्बुस्तस्मैति जिह्मुरित्यभिधीयते बिम्बवेन न इत्येष मंत्रः सर्वफलप्रदः ऐश्वर्यं तु विकारस्यात्तदात्मा
 एदयं स्मृतः ऐश्वर्यं द्वयवीजस्यात् बिम्बुमंत्रमनुत्तमं तत्षडङ्गं तं महामनुजं ह्याविधानेनाच्युतगताः
 तस्मादेव महामंत्रं सर्वसिद्धिप्रदं नृप सकृदुच्चारणेनास्य हरिस्तत्र प्रसीदति ब्रह्माद्याः सनकाद्या
 श्रमनयश्च जयंति सिद्धिं दस्तु तस्य गायत्री देवी ता बिम्बुरच्युताः स्यादो वीजं नमः शक्तिः मनोरस्य प्र
 कीर्तिता स्मिन्निः पदे षडङ्गेषु यथा संख्यं सुविन्यसेत् अंगुलिष्वपि चाङ्गेषु मंत्राणां नियथाकृतात्
 मूर्द्धास्यै हृदये वाङ्मोः पृष्ठे गुह्ये यथाक्रमं विन्यसेच्चक्रन्यासे च पञ्चाङ्गानुसुखासने पुणवेनोन्मु
 खीकृत्य हृत्पंकजमधोमुखं त्रिकाशयेच्च मंत्रेण विमलं तत्सकेशरं तस्यापरिचयं ब्रह्मकै सोमविवा
 निचिंतयेत् तत्र रत्नमयं पीठं तन्मध्ये दलं वुजं तस्मिन् कोटिशशांकाभं सर्वलक्षणलक्षितं चतु
 र्भुजं सुंदराङ्गं युवानं पद्मलोचनं कोटिकं दण्डं लावण्यं नीलभ्रूलतिका लकं शूलं ध्वजां सल सङ्कटं बिंबि
 तोज्ज्वलकुण्डलं शंखचक्रगदापद्मदधानं दोभिर्रुज्ज्वलैः कैयूरगदहाराधिर्भूषणैश्च दनैरपि अलङ्क

वामदेवश्च जावालिरथ कश्यपः मार्कंडेयश्च मौजुल्यस्तथा पर्वतनारदौ द्वितीयावरणं प्रोक्तं रामस्य परमा-
त्मनः धृष्टिर्जयेतो विजयः सुराष्टोराष्टबर्धनः ज्वलको धर्मपालश्च सुमंतुश्चाष्टमंत्रेणः तृतीयावरणं
तस्य तत्र चैदादिदेवताः कुमुदाद्याश्च चंडाद्या विमाने चांतरीयकाः एवं ध्यात्वा जगन्नाथं पूजयेन्मनसा।
पिवा षट्सहस्रं जयेन्मंत्रं जुहुयाच्च सहस्रं जुहुयाच्च रुपावापिशतं पुष्पांजलिं न्यसेत् एवं संपूज्य-
देवेश्या वजीवमंतं दत्तः तद्देहपतने तस्य सारूप्यं परमोपदे विद्याश्रीराज्या विना ध्येयं कामयते हृदि
नान्यं देवनमस्कृत्या सर्वसिद्धिं मवाप्नुयात् विना वै वैष्णवं मंत्रं अन्यमंत्रं न विवर्जयेत् तमेव पूज-
येद्दामतन्मंत्रं वैजयेत्सदा अन्यथानासमानोतिरुक्तलोके परत्र च ज्योतिषं यथा मंत्रांतरं कं ब्रह्मना-
मकं जपित्वा सिद्धिमाप्नोति अन्यथानाशामाप्नुयात् सावित्री मंत्रं रत्नं च तथा मंत्रं ध्येयं शुभं सर्वमंत्रज-
पेत्पूर्वं संसिद्धयर्थं जयेत्सदा अजयेतां नमस्तमंत्रान्मेतु सिद्धिं मवाप्नुयात् तस्माच्छक्त्या जपित्वै न पश्चा-
न्मंत्रं प्रयोजयेत् विद्याश्रीं वितराज्यादिरूपारोण जयार्थिनः पुष्पांजलिं विल्वरक्ताज्ज्वातिं दुर्वा-
कुरस्तथा आरक्तकरवीरैश्च हुत्वा सिद्धिं मवाप्नुयात् सर्वसिद्धिं मवाप्नोति तिलसोमं नैवेद्यं च शुशोत
रसहस्रं वा शतमष्टोत्तरं तु वा सायं प्रातश्च जुहुयात् घण्टां संविजिते इन्द्रियः जावजीवजपेद्यस्तु म-
त्पाराममनुस्मरन् सदारं पुत्रपौत्राद्यैर्नरः स्वर्गं महीयते फट्कारयुक्तं स्वाहा तं रामास्त्रं संप्रकीर्तितं
सर्वोपसृजयेन्मंत्रं रामं ध्यात्वा मस्तु बलं चौत्तराग्निशत्रुसंवादे तयारोग्येषु च तोयनालं गृह्णादिभ्यो
नयेषु च सभक्तिकं शंखचक्राद्यनुवाक्याणि न सुमस्तु बलं लक्ष्मणं च रं रामं ध्यात्वा ॥ १४ ॥ नारा

त्वाविनियोजयथा रुचिः जंगुलीयपिचांगेयुन्यासकर्माधवीजनः मञ्जरीस्येकदयेष्टगुह्येचरणयोस्तथा वैष्ण
 वाग्रगुरोः पंचसंस्कारविधिपूर्वकं अधीत्य मंत्रविधिना पञ्चादेतज्जपेद्बुधः ब्राह्मणाः दात्रियाः वैश्याः स्त्रि
 यः शूद्रास्तथेतराः मंत्राधिकारिणः सर्वे स्वनन्यशरणापदि स्नानादिकृतकृत्यः सन् ऊर्ध्वपुंशुपवित्रध
 क् कृत्वा सने सुखासीनः प्राणायामी च न्यासकृत् ध्यायेत्कमलपत्रादां जानकीसहितं हरिं नैव ध्याने
 प्रकुर्वीत विग्रहे सति सार्द्धिणः चंदनागरुकपूरवासितेरत्नमंडले तन्मध्ये कल्पवृक्षस्य धारायां पर
 मासने नानारत्नमयैर्दिव्यैर्मावर्णैः सुमनोहरैः तस्मिन् चालार्कसंकासे पंकजेष्टदले शुभे वीरासने समासीने वामोके
 श्रितसीतया सुस्निग्धशोडशरपाते कोटिकोष्माणरपते युवानं पद्मनयनं कंबुग्रीवं महाहनुं विशालवक्षसं रक्तं
 दम्नपादतलेशुभं बंधुकधृतिसंकसस्निग्धोष्टद्वयशोभितं पूर्णचंद्राननं स्निग्धभ्रूयुगंधननासिकं रंभोरुदय
 मानीलकुंतलासितसुंदरं तरुणादित्यसंकासकुंडलाभ्यां विराजितं हारकेयूरकटकैरंगुलीयैश्च भूषणैः
 श्रीवत्सकोरुमाभां च वैजयंत्या विभूषितं दूरिचंदनलिप्तांगं कस्तूरीतिलकांचितं शंखचक्रधनुर्वीणान्
 विभ्राणंदोर्मरायतैः वामोके सुस्थितां देवीं तसकांचनसन्निभां पद्मां ह्रीं पद्मवदनां नीलकुंचितमूर्ध्नां सि
 रुस्किंधं तुलसीपांतां केवुकेटीसुलोचनां तरुणादित्यशंकाशुभनां दंकादयमंडितां आरुहयोवतां नित्यापीनोन्न
 तपयोधरां दुष्कुलवत्ससंवीतां भूषणैरुपशोभितां भजनीकासदापन्नहस्तां सीतां विचित्रयेत्तु लक्ष्मणां
 पार्श्वमेभागे द्युतघट्टं मरुवलं पार्श्वभरतशत्रुघ्नो वाल्म्यजनपाणिनौ अग्रतस्तदनुमंतं वज्रजलिपु
 टं तथा सुग्रीवं जोबुवंतं च सुखेण च विभीषणं नीलनलं चांगदं च क्रयभं दिक्षु पूजयेत् वसिष्ठां ।

समासीनस्तु कुर्वीत प्राणायामश्च पूर्ववत् आदिबीजैर्न कुर्वीत षडं तं षोडश्याक्रमे ञ्जुलीष्वपितेनै
व न्यासकर्म समाचरेत् मुखे वाक्कोष्ठहृदये करे। जान्वोश्च पादयोः विन्यस्य तत्र वर्णानि च क्रान्यासेततः स्मृ
तः पूर्ववन्मुकुटादीनि स्मरेद्वाभरणानि च विचित्रशुभपथ्यैके दिव्यकल्पतरोरधः सुगंधपुष्पसंकी
र्णैः सर्वतः सुविचित्रते तस्मिन् देव्या समासीनं रुक्मिण्यारुक्मवर्णया नीलोत्पलामं कंदर्पवर्णपद्मलो
चनं चंदाननं जयापुष्परक्तसप्तपदांबुजं नीलकुंचितकेशंच सुकपोलं सुनासिकं सुभ्रूयुगं
सुबिंबोष्टदंतावलिं विराजितं उन्ननासं दीर्घबाहुं पीनवदसं मुच्यं निरंकचं दनखरं सर्व
लक्षणलक्षितं श्रीवत्सकोरुक्मोद्गमिव नमाला मक्षोरं पीतांबरं च भूषाढ्यवाला कीमसुकुंत
लं सारकेयूरकटकेरंगुलीयैश्च शोभितं मौक्तिकान्वितनासाग्रं करुणैतिलकांचितं हरिचंद
नलिप्तं गंसदैवैरुदयोवनं मंदारपारिजातादिकुसुमैः कवरीकृतं अनर्घ्यमुक्तासारैश्च तुलसी
वनमालया शंखचक्रसमेताभ्यामुद्वाह्यं विराजितं इतराभ्यां तथा देवीसमाश्रितं निरंतरं अ
लं कृताभिसत्पादिमहर्षिभिसमाहृतं कलिंदीसत्यभामाचमित्रविंदाचनाग्निजितं सुनंदा
चसुशीलाचजाववतीसुलक्षणा एतामहिष्यः संप्रोक्ता कृष्णस्य परमात्मनः तानि श्वराज
कन्यानां सहस्रेः परिसेवितं अनर्घ्यमुक्ताहारैश्च दिव्यभूषणभूषितं तारकाह्वतराजे वशे
भितं निधिभिर्हृतं एवं ध्यात्वा हरिं नित्यं प्रार्थयित्वा जपेत्तनुं शालग्रामचतुलसीवने वा
स्थंडिले न हृदि सत्त्वाजयेत्त्रिसंध्यासु षडहस्रं मनुधिजः विष्णुतुल्यवत् भिन्नं विष्णुलोक

नं सहस्रेतुजयेनमंत्रं सर्वापद्रुविमुच्यते सूर्योदये यथा नाशमप्येति ध्यातव्यं तत्रैव रात्रिस्मरणं च
नाशयात्युत्तमपदवाः एवं श्रीराममंत्रस्य विधानं जायते न य विधानं कृष्णमंत्रस्य बुद्ध्या मिश्रणार्थं
व श्रीकृष्णाय नमो ह्येष मंत्रः सर्वार्थसाधकः कृष्णेति मंगलेनामयस्य वाचा प्रवर्तते भस्मीभवति रा
जेन्द्रमहापातककोटयः सकृत्कृष्णेति घोष्यादभक्ष्यावापि मानवः पापकोटि विनिर्मुक्तो विष्णुलोक
मवाप्नुयात् अश्वमेधसहस्राणि राजसूयशतानि च भक्ष्याकृष्णमनुजह्वासाप्नोति न संशयः ॥
वाचकन्यकानां च ग्रामाणां चायुतानि च दत्वा गोदावरीकृष्णाय मुनाक्षसरस्वती कावेरी चंद्रभागा
दिस्तनान्कृष्णेति नोसमं कृष्णेति पंचकृजह्वासर्वतीर्थफलं भवेत् कोटिजन्मार्जितं पापं ज्ञानतो ज्ञा
नतः कृतं भक्ष्याकृष्णमनुजह्वादस्ते तुल्यशिवत् आगम्य गमनात्पापादभक्ष्याणां च तदपरात् स
कृत्कृष्णमनुजह्वा मुच्यते नात्र संशयः कृषिर्भूत्वा चकः शब्दोऽणश्च निहति वाचकः उभयोः संगतिर्य
त्र तदुत्पत्त्याभिधीयते एकारश्चकारश्च बलप्राणावुभौ स्मृतौ आत्मार्यितौ समापुक्तौ जगत्स्य पितृत्वं
त्वंतः तस्मात्कृष्णेति मंत्राय वाचकः परमात्मनः कृष्णेति परमो मंत्रः सर्ववेदादिकः स्मृतः श्रियः सत्ताप्रा
णवृत्तात् श्रीकृष्णमर्शितवैस्मृतः एवं मंत्रं विदित्वैव पश्चान्नमंत्रं जपेद्बुधः सर्वकामप्रदत्वाच्च वीजं कांदर्प
मुच्यते नित्यानपाया श्रीशक्तिर्मनोरसप्रयुज्यते देवर्षिनारदस्तस्य गायत्री छंद उच्यते देवतासु
विमर्शिनी भक्तौ कृष्णसर्वफलप्रदः पूर्ववद्विधिना मंत्रं ग्रहीत्वा त्वेवमवाङ्मुरोः स्नानवस्त्रादिभिः शुद्धं कृ
त्पुष्पं कृत्वा पुष्पं धत्तुं तुलसीकांतनेरस्यैव देवानामालये शुभे कुरीत्कृष्णं जिने वापि पुष्पे वा शुभवासरे

मैत्रभूपत्वंततोविष्णुपुरंनजेत् नमोयत्नवराहायइत्यष्टाक्षरकोमले उक्तवीजत्रयंपूर्वकृत्वा
मंत्रजपेदुधः मूलमंत्रमिदं प्रादुचाराहं मुनिपुंगवाः एतमेवपरंमंत्रंजह्याभूमिपतिर्भवेत् नित्यम
एसहस्रंजपेद्विष्णुविचिंतयेत् कमलैर्विल्वपत्रैर्वीजुदयाञ्चदशांशकं एवंसंवत्सरंजह्यासार्वभौ
मोभवेद्धवं राजपंकत्वाचभूमेणपश्चाद्विष्णुपदंनजेत् विधानंनारसिंहस्यमनोर्वक्ष्यामिसुत्रत उ
ग्रवीरंमहाविष्णुंज्वलंतं सर्वतोमुखं नसिंहंभाषणंभद्रंमत्प्रीत्युनमाप्स्यह आर्षेन्नानुष्टुप्छंदो
देवताचनकेशरी चतुश्चतुरष्टष्टचष्टचतुश्चपथाक्रमात् शिरोजलाटेनेत्रेभुमुखवाङ्मांसंघि
षु नमोसाग्रेषुकुदौहृदयेगलेयाश्वघयोपच अंपरांगेककुदौश्रन्पसेधर्माण्यनुक्रमात् अथोदशाक्ष
रं पंक्तसहोकारं सरं फक्तं विंदुनासहितं यजुर्नसिंहं दुफट् स्वाहा अंगुलीषु तथा गीषु न्यासं तेनैव
चोदितं तद्बीजमादितुः कृत्वा मंत्रं पश्चात् प्रयोजयेत् नमोभगवतेनरसिंहायज्वालाभालिने दी
र्घदंष्ट्रायाग्नितेज्रायसवरक्षोघनाय सर्वभूतविनाशाय सर्वज्वरविनाशाय बहदहपचपचरक्षरदा
हं फट् स्वाहा इतिज्वालाभालीपातालनसिंहाय नमः बीजेनैव न्यासः आक्षीदत्रौ औं हुं फट् अ
स्य मंत्रस्य त्रिंशद्भिरक्षयिः यं किं छंदो नसिंहो देवतान्नसिंहा ब्रह्ममिदं बीजेनैव न्यासः श्रीकारपूर्वा
नसिंहो द्विर्जयादुपरिष्ठितः त्रिः सप्तकृत्वोजह्यात्मात्मसाभयनिवारणं अस्मन्नलान्चरुदृष्ट्वा
प्रलादश्चमस्येयः तथैवजगतछंदो देवताचनकेशरी न्यासं बीजेन कुर्वीत तौ तो ध्यानं

मवाप्नुयात् सर्वसिद्धिं नवाप्नोति इह लोके परत्र च विद्यार्थवेणुगायं तं जपेद्वायनं रुतुत्रयं जुहुयात् कुसुमे
शुभैः विद्यासिद्धिं नवाप्नुयात् आयुः कामी तु पूर्वाह्ने वत्सरं प्रयुतं जपेत् ध्यायेच्च श्रुतं तु कर्मं तिलैर्हुत्वा धुरानु
यात् कन्यार्थी तु जप्तायं षोडशस्त्रीयुतं हरिं ध्यात्वा सहस्रं जुहुयाद्वा जैर्मधुविमिश्रितैः स्निग्धैः लभेतामिमता
रूपौदार्यवती सती संपत्कामी जपेन्नित्यं मध्याह्ने तु रुतुत्रयं चारकायां सुधर्माणां रत्नसिंहासने स्थितं शं
खचक्रादिनिधिभिराजकुलैरपि सेवितं हारादिभूषणैर्युक्तं शंखाद्यायुधधारिणं ध्यात्वा संपूज्य सोमं च जप्य श्रा
युतं सरवाया अञ्जु विल्वदलैर्वापि सोमो मधुविमिश्रितः शाश्वती श्रयसाप्नोति कुवेरसदृशो भवेत् रूप
लावण्यकामी तु रासमंडलमध्यगं ध्यायन् विमासमयुतं जप्त्वा लावण्यवान् भवेत् एवं कृष्णमनोरस्यमाहात्म्यं परि
कीर्तितं श्रुतं तान् भगवन्मंत्रान् वक्तुं शक्यानने मया वाराहनाभसिंहं च वासनं तुरगानने क्रमेणैव तु वदामि
यथावच्छृणु पार्थिवं हुंकारं प्रथमं वीजं श्राव्यं वाराहमुच्यते पश्चात्तु धरणी वीजं लक्ष्मी वीजं ततः परं त्रीन।
वीजानां दितः कृत्वा पश्चात्संज्ञप्रयोजनं उं नमो भगवते च यश्चाधराक्षरूपिणे भूतैव सुखं पतयेति भूये
तित्वं मे देहि तिदापयदापय स्वाहेति च गंगुलीषु यथांगेषु वीजेनाद्येन वै क्रमात् यथासंन्यासकृद्भूत्वा
पश्चाद्वा न संनाचरेत् हस्तं तु हस्तं जीव हस्तं दंष्ट्रं सुशोभनं समस्तवेदवेदांगसंगोपांगयुतं हरिं रज
तां प्रिसमप्रख्यं शतबाहुं शतदाहं उक्त्यदंष्ट्रं भास्मिन्मालिङ्गमुजैर्मुदा व्रतादिस्निग्धैः सर्वैः शनका
द्यैर्मुनीश्वरैः स्तूयमानं समंताच्च गीयमानं च किं नरैः एवं ध्यात्वा हरेर्नित्यं प्रातरष्टौ त्तरं रातं जप्त्वा ल

तैः सर्वसिद्धिमवाप्नोति वरमासात्प्रयतो भवेत् देवत्वममरेशां त्वे गंधर्वत्वं तथानप प्राप्नुवंति नराराज्यं स्व
र्गमोक्षं च दुर्लभं यथेकामयते चिंतितं तमेवाप्नुयात्तु व्रतार्थिर्गोपत्री घटः श्रीनृसिंहश्च देवता तदेव
जं शक्तिं श्रीमनोरस्य विधीयते न्यासमाद्येन वीजेन चार्चनं तु लसीदलेः पूर्वोक्तविधिना पीठे पूजयित्वा स
माहितः परितः पूजयेद्दिग्गुरुं संकरं तथा शेषं यत्तु योनिं च श्रियं मायां च तितथा पुष्टिं समर्चयेद्दिग्गुरुं
तोलोके श्वरान् पूजयेत् मन्त्राभागे वतं देत्यनाथं प्रह्लादमग्रतः एवं संपूजयेद्देवेशं नारसिंहं सनातनं तत्प
दं समवाप्नोति मुदितः स्वजनैः सह कर्मरथबलं देवादिभ्यः कुंडलभूषितं किंभीटकेयूरधरं पीतांबरधरं प्रा
प्तुं प्रसासनस्य देवेशं चंद्रमंडलमध्यगं सूर्यकोटिप्रतीकासपूर्णं चादुनिमाननं मेखलाजिनदंडादिधा
रिणं षट् रूपिणं कलधौतमयं पात्रदध्यन्तेन संपूजितं पिपूषकलसंवासे दधानं विभुजं हरिं सनकाद्यै
स्तु यमानं सर्वदेवैरुपासितं एवं ध्यात्वा जपेन्नित्यं स्वासने च समाहितः विष्णवे वा मनयेति प्रणवादिनामै
तकं इंदुर्विश्रविराट्छंदो देवतावानस्वये सुधावीजं सुदीर्घं तु वीजमाद्यंतु ध्यामने तेनैव तु यं गायन्त्या
संकुर्वीत वैष्णवं दध्यन्तं पायसं वा पिजुहुयात्प्रत्यहं धिजः श्रीपासनाग्नौ जुहुयादयो ह्यरशते गृही कु
वेरसदृशः श्रीमान् भवेत्सद्यो जसंशयः उन्नमो विष्णवे महाबलाय स्वाहा इति वासनमंत्रः सत्त्वात्रैविक्र
मे रूपं जपेन्नमंत्रं मनन्यधीः मुक्तो बंधात्तवेत्सद्यो नात्र कार्थी विचारणा ह्रीं श्रीं श्रीं वामनाय नमः इति मू
लमंत्रः ब्रह्मर्षिश्चैव गायत्री देवता च त्रिक्रं विक्रमः न्यासं वीजेन जपवान्प्रष्टोत्तरसहस्रकं इति वामन

नृपोत्तमः माणिक्यादिसप्तप्रभं निजरुचासं त्रस्तारदोग्गणं जानुन्यस्तकरो वुजं त्रिनयनं रत्नोत्सृष्टवर्णं वा
ह्रुतांघ्रतरांखचक्रमनिरोदयाग्रवक्षोऽम्बुसज्जालाजिह्वा मुदग्नकेशनिचयवन्दे नृसिं प्रभुं उद्यत्कोटिसप्त
प्रभं नरहरिं कोटिदुर हारोज्ज्वलंदंष्ट्राभीममुखोज्ज्वलनखप्रखेदीर्घैरनेकैर्भुजैः निर्मिन्नासुरनायकं तु
शशभत्सूर्याग्निनेत्रत्रयं विष्णुर्जिह्वासदाकलापभयदं वनिं वदंतं भजे कोपादालोलजिह्वा विवृतनिजमु
खं सोमसूर्याग्निनेत्रपादानाक्रमशः कृपसममुपरिसंतिन्नदैत्यदुगात्रं चक्रं शंखसपाशां कुशमुशल गदा
शार्ङ्गवाणान्वहंतं नीमंतीदृशाग्रदंष्ट्रं मणिमयविविधाकल्पनीडनसिंहं महाभयेद्विवंधानं सोमप्रभुमुद
येषु सौवर्णमिन्द्रपातं स्पृष्ट्वा ध्यायत्सकेशरसकर्णकैदीर्यैर्वरदृभिः परिशोभितं पंचासंचबलं
भीमं सोमसूर्याग्निनलोचनं तरुणादित्यसंकासं कुंडलाभ्यां विराजितं चापेयकांससुमुखं तीक्ष्णदंष्ट्रां वि
राजितं व्यातास्पमरुणोष्ट्रचर्त्रीषण्णभीषणैर्युतं सिंहस्कंधानुरुयांसं वृत्तायतचतुर्भुजं जयासंतांघ्रिद
स्ताज्ज्वपद्मासनसुसंस्थितं श्रीवत्सकोरुभोरस्कं वनमालाविराजितं केयूरंगदक्षराहानूपुराभ्यां विरा
जितं चक्रशंखाभयवरदं चतुर्हस्तं विभुं स्मरेत् वामांके संस्थिता लक्ष्मीं सुंदरीं भूवर्णान्वितां दिव्यचंदन
लिप्तगिं दिव्यपुष्पोपशोभितां गद्दीतपद्मयुगलमातुलिंगकरो वंचितां एवं देवीं न सिंहस्पवामां कोप
रिसंस्थितां ध्यात्वा जपेन्मनुनित्यं पूजयेच्च यथाविधि दशैर्द्वीश्रीश्रीनसिंहाय नमः इमं लक्ष्मीं न सिंह
स्पजपेत्सर्वार्थदं मनु अष्टोत्तरसप्तस्रवाजपेत्संघां सुवाग्यतः अखंडविल्वपत्रैश्च जुहुयादाज्यमिष्टि

उशाक्षरं इति सुदर्शनाभिधाने इति श्रीहारीतस्मृतौ विशिष्टपरमधर्मशास्त्रे भगवत्संज्ञविधानं नाम तृतीयोऽध्यायः
 ३ स्मृतिरुवाच अथ वक्ष्यामि राजेन्द्र विस्मयकारा धनं परं पुत्रपुत्रैः सह सौख्याय सप्तगोचरं च वारिणः १ आत्मानं दे-
 हमीशां च चिंतयित्वा जितेन्द्रियः ज्ञानानंदमयो नित्यो निर्बिकारो निरामयः देहं द्रिष्ट्वा त्वरसां द्वात्पंचविंशत्कालं हृदयं
 अस्मिन् देहे वसाम्यघोरो भूतो हि शार्ङ्गः शुकशैलितसंभूते जरा रोगाघुपदुर्बले नैदोरक्तास्थिनां सादिस्यद्रव्य-
 सप्ताकुले मलमूत्रवशापकेनानादुरव्यसमाकुले तापत्रयमहावह्निदह्यमाने निशंभरे इक्ष्वाकुपक्ष्मादि-
 पीडमाने दुरत्यये क्षिप्रामिषा पभूयैव कारागृहे निभे सुचौ बहुजन्म बहुक्लेशगर्भवासादिदुखिते वसामि
 सर्वशेषाणामालये दुःखभाजने अस्मादिमोक्षार्थं यच्चित्तं यिष्यामि कैरावं वैकुण्ठे परमेष्ठो न्निदुग्धाध्वौ वैष्णवे
 पदे अनंतभोगिपर्यंके सप्तासीने अयासह इदानीं निभं श्यामं शंखचक्रगदाधरं पीतांबरधरं देवंपुत्रपुत्र-
 यतेक्षणं श्रीवत्सकोक्तभोरस्कं सर्वाभरणभूषितं चित्तं यित्वा नमस्कृत्वा कीर्तयेदिव्यनामभिः संकीर्त्येनाम-
 सारुस्त्रेन नमस्कृत्वा गुरुनपि तुलसीकांचने गांच सस्पर्शपाथ सप्ताहितः पुराघृष्टिर्विनिःकृत्य शुचौ देशे च निजने
 कर्णस्थं ब्रह्मसूत्रं शिरः प्राह्वदपवाससा कुर्यान्मूत्रपुरिषे च शौचं नोच्छ्वासवर्जितः अरुण्युदङ्मुखो रात्रौ दक्षि-
 णाभिमुखस्तथा सप्ताहितमना मौनी विष्णुत्रैविसंज्ञितः उत्थाया तं प्रति शौचं कुर्यादधुनैर्जलेः गंधलेपद्वय-
 करं यथा संख्यं नृदाशुचिः अर्घ्यं प्रसूतिमात्रं तु मृदं दद्याद्यथोक्तवत् षडयाने त्रिलिंगे तु सव्यं हस्ते तथा दश उक्त-
 योः सप्तदातव्यास्तिस्रस्तिस्रस्तु पादयोः आजघानमणिवंधात्तु प्रदाल्य पुनर्वारिणः उपविष्टः शुचौ देशे अंतर्ज-

मंत्रस्य जपादन्वपतिर्भवेत् उज्जयिपुरावोजीसर्ववागीश्वरेश्वरं सर्वदेवमयाचित्यं सर्वबोधमंयमेपितं
 हुंसेवेदयग्रीवाय नमः ब्रह्मर्षिश्चैव गायत्रीरुपयग्रीवोऽश्वदेवाता न्यासवीजेन कृत्वा ध्याय्य श्राद्धानं समाचरेत्
 शरशंकाकप्रभश्चक्रं मुक्तामयैराभरणैरुपैतं रथागशंखांचितवाहुयुगमं यानुदयन्यस्तकरं म
 जामः शंखाभं शंखचक्रीकरस्त्रसिजयोः पुस्तकं चान्यहस्तो विभ्रघ्नाय नमः सुभवित्रकरो मंगलस्थः
 सुधांसोऽप्रासीनः पुंडरीकेतुरगवरशिरः पुरुषो मे पुराणः श्रीतानजानहारी मनीसिनिवसताम गययुः सा
 मरूपः स्रवं ध्यात्वा जपेत् मंत्रसंध्यासु विजितेन्द्रियः सर्ववेदार्थतत्त्वज्ञो भवेदत्र नशंसयः श्रयोत्तरसहस्रं
 वाशतमशोत्तरं तु वाः जपेच्च जुहुयाच्चैवं साज्यैः शुभैः जैः सतं दुलेः विद्यासिद्धिं नवाप्नोति यथा साधिजस
 तमः अष्टादशानां विद्यानां हृदस्थति स मो भवत् सहस्रारं रुफादित्येवं मूलं सौदर्शनं मनुं श्रीर्बुधो नृप
 पस्पदेवता च सुदर्शनं अचक्राय सुचक्राय तथैव चक्राय च विचक्राय सुचक्राय ज्वालाचक्राय वैक्रममात्
 षडंगेषु च विन्यस्य श्राद्धानं समाचरेत् नमश्चक्राय स्वाहेति दशदिक्षु याक्रमं चक्रेण सह वधातीत्य
 काप्रतिदिशं ततः त्रैलोक्यरक्षारक्षं रुफट् स्वाहेति वैक्रममात् अग्निप्राकारं मंत्राय सर्वरक्षाकरं परं उमर्द्धि
 सभ्रमन्धे रुं सुरेव स्मरुदीत्यतः रंगुखिं तु जान्वीश्वरफट् पदद्वयसंघिषुकल्यातार्कप्रकाशं त्रिभुवनमखि
 लं तेजसा पूरयंतं रक्ताक्षं विंगकेशीरपुकुलमयदं भीमदंष्ट्रदंष्ट्रासंशंखचक्रं गदाज्वपूयुतरमुशलं चापपा
 शांकुशाक्षं विभ्राणं दामि राघमनीसिजपरिपुभावयेच्चक्रं संजन्तं उं नमो भगवते महासुदर्शनाय हुं फत् शित्यो

ता०
१२५

७९

वः श्रीकृष्णतुलसीमलमृदावाधिप्रयत्नतः मंत्रैरेवाभिमंत्र्याथललाटादिषुधारयेत् नासिकातलला
रभ्यविभ्रयात् श्रीपदाङ्गात् सातरालं भवेत्सुदुन्दुङ्गाकारं तु वायया ललाटे धारयेत्पश्चाज्जीवांतं केशवादि
भिः नान्नाद्यादशभिर्मूर्ध्नि वा सुदेवतलांबुना पवित्रपाणिः शुद्धात्मा संध्यां कुर्यात्समाहितः प्रदिसमाजौ
कोशयोसागौ मूलयुतौ तथा सातगर्भो सुविमलो पवित्रं कारयेद्भिजः देवार्चनजपेक्षे मे कुर्याद्वास्त्यपवित्रकं
इतरेव त्रैलोक्ये रेवंधर्मा विधीयते धिन्नदर्माश्च तादर्थ्ये धर्तव्यं सभूमिषु स्तरणासनपि डेषव्रजयजे च त
र्पणे पाने भोजनकाले च धत्तान् दर्मान् विसर्जयेत् सपवित्रकरेणैव आचमने प्रयतो धिजः आचांतस्य शुचिः
परिधाय पाणिस्तथा कुशः संध्याचमनकाले तु धत्तं न परिर्वर्जयेत् अप्रसृता स्मृता दर्मा प्रसृता स्वकुशा
स्मृताः समस्ता सुकुशा ज्ञेया धिन्नाग्रास्त ए सग्निकाः सुकुसौदके नयत्कंठं नित्यं संसोधयेद्भिज नपर्युषंति
यापानि ब्रह्म कूर्चं दिने दिने कुशासनं सदा पूतं जंजप होमार्चनादिषु कुशेनैव कृतं कर्म सर्वमाने त्पमं शु
ते तस्मात्कुशपवित्रेण संध्यां कुर्याच्चथाविधि अनंतविद्गोशादिदेवतानामुपक्रमात् तुलसीविल्वपत्रा
णि दूर्वाकैशयतेव विष्णुक्रांता मारुवकनालिजावंचयाटलं कुवेरवेलदमना केशरंचंदने तथा उसीरं
जातिकुसुमं कुंदं चैव करं वकं शतीपुष्पं कंदं च चूतपुष्पं च माधवी विह्वलस्य प्रवालानि जावंचयाटलं
तथा आस्फोटं कुटजं लोधं कर्णिकारं च किंशुकं नीवीर्जने शिंशुपश्चैतके सुकं नातकं जंबीरं तातु
लिंगं च पृथिकारं च वंतथा पुन्नागं वकुलेनागकेशराशौ कर्मल्लिका शतपत्रं च हरिदं चैव पियंगु च ।

राम०
१२५

नुकरस्तथा पवित्रपाणिनाच्चाभेत्युसतिस्थेनवारिणा **अर्चयेत्** त्रिःप्राश्यांगुलमलेन धिरुन्मज्जाकपोलकौ
 मध्यमांगुलिभिः पश्चात् द्विरोष्ठं च मजेत्तथा नासिकोष्ठं तरं पश्चात्पूर्वांगुलिभिरेव च पादौ सक्तौ शिरश्चैव जले
 समार्जयेत्ततः अंगुष्ठतर्जनीभ्यामुत्सृज्येतौ नासिकापुरौ अंगुष्ठानामिकाभ्यामुचक्षुः श्रोत्रे जले स्मृशेत् कनि
 ष्ठांगुष्ठे सनाभितलेन हृदये ततः सर्वांगुलिभिः शिरसि बाहुमले तथैव च नामभिः केशवाद्येऽप्ययथा सं
 ख्यमुपस्मृशेत् द्विराच्चाभेत्युसर्वत्र विष्णुमंत्रोत्सर्जने त्रयं सामान्यमेतत्सर्वेषां शौचं तु धिगुणोदितं आ
 चाभ्यातः परं मौनीदंतान् कार्द्वेन शोधयेत् प्राङ्मुखो दक्षुर्मुखो वापि कवायंति कंकटकं कनिष्ठाग्रमितं
 स्थलं दशगुलमायतं पर्वकृतकूर्चं न तेन दंतानि कर्षयेत् अङ्गीघादशङ्खं घृष्ये वक्रं स शोधयेत् धि
 जः मुखं समार्जयित्वा यथ पश्चादाचमनं चरेत् पवित्रपाणिना च मृपश्चात्स्नानं समाचरेत् नद्यांतटाके
 मौले वा तथा पुस्तवगोजले तुलसीमृत्तीकां धात्री उपलिप्पकलेवरे अभिमंत्र्य जलं पश्चात्मलमंत्रेण
 वैष्णवं निमज्ज्य तुलसीमंस्त्रं जलं संप्राशयेत्ततः आचम्य मार्जनं कुर्यात्कुशैः स तुलसीदलेः पौरुषेण
 तु सक्तेन प्रापौ द्विषादिभिस्तथा निमज्ज्यादौ जपेत्पश्चात्त्रिवारमघवर्षेण उत्थाय पुनराचम्य पश्चाद
 मुनिमज्ज्य वै मंत्ररत्नं त्रिवारं तु जपेत्तथा यत्सनातनं पितृदेव्याय तेनेव त्रिवारमभिमंत्रितं आच
 म्य तर्पयेद्देवान् पितॄन्पितृविधानतः निष्पीड्य कूले वस्त्रं तु पुनराचमनं चरेत् धौतवस्त्रं चोत्तरीयं
 सकोपीनं धरेत्ततः निवृज्य शिखकं च स्नानं द्विराचम्य यथाविधिः धारयेद्दूर्ध्वं पुंशोऽणिमदाशुभेण वैष्णवं

वासुदेवो वाको रोयं वा विनिक्षिपेत् दर्शयेच्चुरभेर्मुद्रां पूजयेत्कुसुमाक्षतैः अभिमंत्र्य च तंत्रेण धूपदीपैर्निवेद-
येत् **द्विर्गतिचरोष्णानि ताम्रां कोस्याप्योजयेत्** अनंतरं चोद्गरणादद्यात्पाद्यादिकं तथा तत्पात्रदालनं कृत्वा त-
था पुष्पाजलेन्यसेत् सोवर्णमिचरोष्णानि ताम्रां कोस्याप्योजयेत् पात्राणामप्यलभेतुरां च खमेकं धिरि-
ष्यते शंखोदकं सदा पूतमतिप्रियतमं हरैः उद्धरीणाजलं दद्यान्नासुशंखं निमज्जयेत् अथाक्षरेण मनुना
मंत्ररत्नेन वाजयेत् पाद्यार्घ्याचमनं दत्वा मधुपर्कं निवेदयेत् पुनराचमनं दत्वा पादपीठं निवेदयेत् तदंतथा
वनगङ्गद्वर्षणालोचनं तथा निवेद्याभ्यंजनं गंधं तैलौ च तैर्नरं जन। सुखो स्नाथजलेः स्नानं पुनरुद्धर्तनं च
रेत् कुंकुमेन हारिद्रेण च दनेन सुगंधिना उद्धर्त्य गंधतेथेन स्नापयेच्च पुनस्तत् स्नानपात्रोदकं पश्चाद्
दाय कुसुमैः सह योरु। **विष्णुसूक्तेन स्नापयेत्कमलायतिं** मार्जयेच्च भ्रुवस्त्रेण दीपैर्नीराजयेत्ततः वस्त्र-
चैवोपवीतं च दद्यादाभरणानि च कस्तूरीतिलकं गंधपुष्पाणि सुरभीणि च संगे निवेश्य देवस्य लक्ष्मीं संपूजये-
त्तथा पार्श्वयोर्द्वरणीलीलिमाहव्यः परितस्तथा विमललोत्कर्षिणीत्याद्या पूर्वमेव प्रकीर्तिताः चंडादिद्वारपा-
लाश्च कुमुदादीस्तथार्चयेत् तथैवावरणाधीशाः पूजनीयाः समंततः वासुदेवः शीरपाणिः प्रद्युम्नश्च उद्याप-
तिः दिदाकोणेश्वरस्तत्पत्न्यौ लक्ष्मीरिवारती उद्या द्वितीयावरणं पश्चात्केशवाद्याः शक्तयः संकर्षणद्वयः पश्चा-
त्तत्पत्न्यौ कर्तव्यस्तथा श्रीलक्ष्मीकमलापनाय पद्मिना कमलालया रमा हवा कपर्ध्वना पृथ्वी यज्ञा तथैदि-
रा शक्तयः केशवादीनां संप्रोक्ताः परमेपदे हिरणासिरेणीनद्यानि त्पानं दद्यात्तु सुगंधं सुदरीविद्या

नीलोत्पलसदृशसंख्यावर्तैचकैतकं घटजं स्थूलपञ्चसर्वणिजलजानिच तत्कालेनैव पुष्पमहीत्वा यत्र
संविशेत् वितानादियुते दिव्ये धूपदीपैर्विराजिते चंदनागरकस्तरीकर्पूरामोदवासिते विचित्ररंगवल्पादौ
मंडपेरत्नपीवके विस्तीर्णपुष्पपर्यंके देव्यासहितमच्युते सन्निधावासने स्थित्व कुसुमपत्रासने स्थितः प्रा
णायामविधानेन नूतनश्रद्धाविधाय च प्राणायामत्रयं कृत्वा पश्चाद्धानं यथोक्तवत् परव्योम्नि स्थितं देवं ल
क्ष्मीनारायणं स्मरं परितः शक्तिभिर्युक्तभूमिलालाविमलादिभिः अनेतविरुगाधीशसैनान्पाद्यैर्गुरोत्तमैः ।
चण्डैर्कुमुदाद्यैश्च लोकपालैश्च सेवितं चतुर्भुजसुंदरांगेनानारत्नविभूषणं वामं कस्य श्रिया युक्तं शंखच
क्रगदाधरं मंत्ररत्नविधानेन न्यासमुद्रादिकर्मकृतं पंचोपनिषदन्यासं कुर्यात्सर्वत्रकर्मसु उवाच मः परा
येति परमेशात्मने नमः उवाच मः परायेति ततः पुरुषात्मने नमः उवाच मः परायेति ततो विश्वात्मने नमः ।
उवाच मः परायेति स्थान्निवृत्त्यात्मने नमः उवाच मः परायेति ततः सर्वात्मने नमः शिरोनाशाग्रद्वयगु
ह्यपादेषु विन्यसेत् यथाक्रमेण तत्संज्ञान् पंचांगेषु क्रमान् न्यसेत् तन्मूढया तथा बाह्यदद्यादासनमेव च
पाद्यार्घ्याचमनस्नातयात्राणि स्थाप्य पूजयेत् पूरयत्वा शुभजलपात्रेषु कुसुमैर्युतं द्रव्याणि निक्षिपेत् तेषु म
ण्डलानि यथाजमात् उशीरं चंदनं कुशं पाद्यपात्रे विनिक्षिपेत् विष्णुक्रांतं च दर्वी च कौशेयं तिलसर्षपा
न् अक्षतांश्च फलेषु मध्वपात्रे विनिक्षिपेत् जातीफलं च कर्पूरमेलं चाचमनीयं के मकरंदं प्रवालं च
रत्नसौवर्णमेव च तानि दद्यात्स्नानपात्रे धात्रीसुरतरंतथा द्रव्याणामप्यलानेतुलसीपत्रमेव च चंदनं

सुसीलाचसुलक्ष्मणा संकणादिमूर्त्तीनां शक्तयः समुदाहृता वेदवेदवताधात्रीनहालक्ष्मणसुरवल्लभा भार्गवी
 चतयासीतारैवतीरुक्मिणिप्रभा मत्स्यकूर्मादिमूर्त्तीनां शक्तयः संप्रकीर्तिताः खं सशक्तयः पूज्याः केरावाद्या
 सुरेश्वरा पद्मात्सशक्तयः पूज्याः शंखचक्रादिहेतयः शंखचक्रगदापद्मशार्ङ्गचक्रमुसलकुलं बाणचक्रखड्गखे
 टचक्रधुरिकादिव्यहेतयः भद्रासौम्यातथामायाजयाचविजयाचविजयिषिवा सुमंगलासुनवाचहेतारम्भा
 सुरदुर्गा शक्तयोदिव्यहेतीनां पूजनीयाः सनातनाः वहिर्लोकेश्वराः पूज्याः साधाश्रमसमरुद्राणाः खमावर
 णसर्वभर्त्तृपेरमात्मनः पुनरर्घ्यादिकं दत्त्वा धूपदीपैर्वनिवेदयेत् प्रागुदीचीचसेनेशनागराजंतथापरं पु
 रतं विनतेयं च पूजयेच्छक्तिमिसद सेनायतेः सत्रवर्तिनागराजस्य वारुणी भद्राचवैनतेजस्य पूजयेद्देव
 वोत्तमः गुगुलं महिषारखं च सालीनिर्यासमिव च अग्रं देवदारुं च उशीरं श्रीफले तथा श्रीवैरं च दनमुक्ता
 दशागंधपुष्पमुच्यते गवाज्येन च संयोज्य दद्याद्भूपं सुवासितं कार्यीसमार्कंदौ मंत्रं च शाल्मलीक्षीरकोद्भवं ।
 अंभोदं कोटजं कांशतुलिकाष्टंगमुच्यते गवाज्यं तिलतैलं वा कुसुमैश्च सुवासितं संयोज्य वक्षिणादीपं भ
 क्षाविष्णोर्निवेदयेत् नैवेद्यं भृङ्गान्नं पायसापूपसंयुतं फलैश्च भद्राभोज्यैश्च पानकैर्वर्जितैः सह गवाज्यं च
 दधीदीरं शर्करां च निवेदयेत् शुक्रं हविष्यं द्रव्यं च सुरुच्यं चैनिवेदयेत् यच्छास्त्रेषु निषिद्धं तत्प्रयत्ने
 न वर्जयेत् कोद्वं चोल्कोलुथं पावनालं तथा सितं निःपावांश्च मसरांश्च तु घृणानि सर्वसः भुक्तं
 पर्युषितं रूक्षं यज्ञकर्मणि वर्जयेत् वर्जयेदरनालं च मद्यमांससमानि च निर्यासान् वर्जयेत् सर्वान् वि

योद्धिजाप्रोक्तास्तेषां वैमंत्रसक्रियाः सर्वेण्यः सर्वेण्यसुजायतेहीनजातयः तेषां संकरयोगाच्च प्रतिलोमानुलोम
 जाः विप्रान्मुद्गभिषक्तस्तदत्रियायामजायत वैश्यायां तु तयो वयोनिषादः शुद्रजातया राजन्यादैरप्यशुद्रा
 स्तमस्तिष्येति ततोऽस्मत्तो अशुद्रा वैश्यान्नुकरणं स्मृतं चेत्ते नुलोमजाः विप्रायां क्षत्रियास्तत्त वैश्यादैर्देहिकस्तथा
 चंडालस्ततः शूद्रास्तर्कमसुगर्हिताः मालधः क्षत्रियायां वै वैश्यादाता तु शूद्रतः शूद्रादयोगवै वैश्याजन
 यामासवै सुतं रथकारः करिणं तु मास्तिष्येण प्रजायते असंतस्तयो ज्ञेयाः प्रतिलोमानुलोमजाः प्रतिलो
 मावैजाता गर्हिताः सर्वकर्मेण एतेषां ब्राह्मणस्य बध्नुर्मसु नियोजिताः त्रिकर्मसु क्षत्रियविशावेकस्मिन् शू
 द्रयो निज प्रतिग्रहं च तत्पर्यं ब्राह्मणस्तस्माच्चरेत् असदैवासतो प्रोक्तं निषिद्धं तद्विवर्जयेत् पाषंडाः पति
 ताः प्रायाः तथैव प्रतिलोमजाः कुलटाश्च विकर्मस्थास्तः परिकीर्तिताः लवणं तिलकार्यासं चर्म च त्रपुसी
 सकं आयसं मधुमांसं च विषमन्ने घृतं रुजं किल्विषं गजमुष्टं च सर्षपं जलमेव च तृणं काष्ठं च कूष्माण्डं
 शय्यां च विवर्जयेत् मस्तिषीं गर्दभं चैव वाजिनं च तथा विकं दासीमजां हृषीं च नावं चानुदुहं तिला ख
 माद्यमसतद्रव्यं प्रयत्नेन विवर्जयेत् धान्यं वासांसि भूमिं च सुवर्णं रत्नमेव च पुष्पाणि फलमूलाद्यं सन्
 द्रव्यं मुनिभिः स्मृतं सर्वत्र प्रतिगृह्णीयाद्भूमिं धान्यफलदिकं भूमिं यस्तु प्रगृह्णाति भूमिं यस्तु प्रयच्छति ता
 बुभोयुष्मकर्मणो नियतौ स्वर्गगतिनौ धन्यं करोति दातारं प्रगृह्णीतारमेव च धान्यं न पवरश्चेष्टइह लो
 के परत्र च रस्मात् धान्यधरी त्रीच प्रतिगृह्णीत सर्वतः कुसलध्यान्यस्वर्गं कुंभधान्यो यवान् प शिलो

विष्णुर्पितचतुर्भागां क्रमाद्व्यस्य चार्पयेत् अनंततादर्पसेने शपवित्राणां निवेदयेत् दीर्घेन सहितं त्वं यत्कृपा
त्रैषु निषेत् सर्वेषां वारिपूर्णेन पश्चात्पुष्पांजलिं चरेत् नीराजनंततो दत्वा तो वृत्तं च निवेदयेत् प्रणमे च ततो म
त्प्रातस्मै स्तोत्रि शुभाक्षये प्रसार्य वाहो पादौ च बद्धेनांजलिना सरु स्तुतवत्स्तुतिभिरेव च प्रणमं दीर्घ उच्यते
नत्वा दीर्घप्रणामैश्च स्तुतवा स्तुतिभिरेव च सर्वैश्च वैष्णवैर्नैत्रैः कुर्यात्पुष्पांजलिं ततः सक्तैश्च विष्णुदेवतैश्च
नोमभिः शार्ङ्गिणस्तथा ततः शुभासने स्थित्वा जपेत्सं त्रसनुत्तमे नासमुद्रादि पूर्वैर्गंधा यन वै कन ले दण
ग्रहोत्तर सरु सं वा शतमशोत्तरं तु वा जप्त्वा पुष्पांजलिं दद्यात्तथा शक्त्वा च सं त्रतः रमेद्योगेन देवेशं रुदी स्य
कन ले दणं मनसै वा चैथित्वा स्मिन् समाधौ विरमेत्सुधीः प्रातरौ प्रासनं कृत्वा तत्र होमं समाचरेत् आज्ये
न वरुणा वापि समिद्धिर्वा च यज्ञियैः तं दुले घृतमिश्रे वा विल्वपत्रै रथापि वा तिलैर्वा कुसुमैर्वापि यवैर्निभि
भिरेव च यज्ञरूपे हरिरे ध्यात्वा सर्व वेद मयं प्रभुं दिव्याभरण संपन्नं शंख चक्रा गदा धरं वरदं पुंडरीकाक्षं वामं
कस्थं श्रियं हरिं यज्ञस्वरूपिणं ब्रह्मो ध्यायन् सं त्र द्येन च सर्वैश्च वैष्णवैर्नैत्रैरेकैकेनाहुतिं तथा नामभिः के
शवाद्यैश्च सक्तैर्विष्णुप्रकाशकैः वैकुण्ठपार्षदं सर्वं कृत्वा चैव ततो वलिं क्षिपेच्चतुर्विधान्भूतानुदिश्य च ततो
भुवि आचम्य पूजयेत्पश्चात्तदीयान्सुसमाहृता तेषां प्रणम्य नत्वा य सं तर्प्यैपित देवताः वेद मध्याय य
च्छक्त्वा धर्मेशां च सं सृता सात्विकानि पुराणानि सेतितस्तानि वैष्णवः सर्वो यनिष्ठ दामर्थ्य सद्भिः सद्भिर्विचि
तये तद्योगक्षेमार्थं हतिं च कुर्याच्छ्रद्धा यथा रूतः ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्रा वर्या यथाक्रमे आद्यास्त

एववस्त्राणां हि संकर्मो वनजने जाणिष्यं यवनाद्यं च तद्युगं स क्रिया तथा सारथ्यं वाहनानां च रथाभ्युत्तमान
 पि रुवमादिभिषिद्धं यत्प्रातिलोम्यं तदुच्यते यत्सौम्यशिल्पं लोकैस्मिन्सौम्यं तदनुलोमकं सदासुरौललो
 कानां शिल्पं सौम्यमिहोच्यते न्यायेन पालयेद्वाजापृथिवीशास्त्रमार्गितः स्वराशुक्तधर्मस्य सदावद्वागसिद्धये
 राज्ञोराशुक्ततयाप्यंति धर्मविदो विदुः तस्मात्तत्पालसयुक्तं यथा संरक्षयेद्भुवं अग्निदंगरदं चौरं हिंसं दुर्ध
 तमेव च धूर्तं यति तमित्यादीन् रुत्या देवा विचारयन् संकथित्वा स्वपादेन गर्दने वा धिरो ह्यवै प्रवासयेत्स्व
 राशुत्तु ब्राह्मणं यति तेन पः कुलटोकामचारेण गर्भं धीमर्तुं हिंसिकं निःसत्य कसीना सोऽं कृत्वा नारी प्रवा
 सयेत् न्यायेन दंडने राज्ञः स्वर्गकीर्तिकरं न वैत् अन्यायदंडनं राज्ञः स्वर्गकीर्तिविनाशनं अदंडान् दंडयन्
 राजा तथा दंडान् दंडयन् अयशो महदाप्नोति नरकं चाधिगच्छति दिग्दंडस्त्वयवाग्देडो घनदंडो बध्नत्य
 ज्ञात्वा पराधं देशं च जनं कालमथापि वा व्ययकर्म च विज्ञे च दंडन्यायेन पालयेत् निश्चित्परास्त्रमार्गेण
 विघ्नैः सह पार्थिवः गुरुणं तु गुरुदंडं पापानां चलघोर्लघु व्यवहारान् स्वयंपश्येत् कुर्यात्सिद्धिर्हो न्वहं ।
 मिथ्यापवादशुद्धये पंचदिव्यानि कल्पयेत् ज्ञात्वा दिव्येषु शुभान् वै मानयेत्तामही पतिः तन्मिथ्या संसितं
 दुष्टं जिह्वाद्येन दंडयेत् परं दुष्पादिहरणं परदारमिह शीनं यः कुर्यात्तु बलात् सप्तसद्येदः प्रकीर्तितः यो
 गयेत्परदारांस्तु बलात्कामाच्चवानरः सर्वस्वहरणं कृत्वा लिङ्गयेदं च दापयेत् दहेत्कर्मणा देहं गु
 रुस्त्रीगतिनंतथा ब्रह्मघ्नश्च शुरापवागोस्त्रीवालनिषूदनं देवविप्रस्वहृत्परिहारी लज्जोपहारी देवते

चेनापिवाजीवेद्येयान्नेषांपरंपरा जीवेद्यायावरेनैवविप्रः सर्वत्रसर्वदा वाजीवेद्येयान्नेषांपरंपरा
 दैविकान् कृषिणावापिजीवेतसतांचानुमतेनवा नवाहयेदनुहुंदाधितंश्रातंमेवच तस्यपुंस्त्वमस्ति
 त्वैववास्तुयेधिजपुंगवः कर्मलोपमकुर्वन्वैकृषिकुर्वीतवेधिजः हरेपूजायथाकालंकृषिलोपेसमाचरेत्
 नन्नाह्यसंत्यजेधिप्रसूनायज्ञादिकर्मच आपद्यपिनकुर्वीतसेवांवाणिज्यमेवच असत्यतिग्रहंस्तेयंस्तथा
 धर्मस्यविक्रमं अन्यायोपाजितंद्रव्यंआपद्यापिविवर्जयेत् सतकाध्यापनंचैव नकुर्याद्वेदवक्रियं विदित्वैव
 चसद्धतिमेवंजीवेतधार्मिकः महाभागवतैर्दत्तंयत्किंचित्मिश्रितंभवेत् असत्यतिग्रहीतंचविमलंतनसंश
 यः प्रीतयेवासुदेवस्ययदत्तमसातामपि महाभागवतस्पर्शात्सत्कृत्युच्यतेबुधैः तापादिपंचसंस्कारैतथा
 कारैस्त्रिभिर्युतः हरेरनन्यशरणमहाभागवतःस्मृतः यक्षराक्षसभूतानांतामसानांदिबौक्सां यत्प्रीतये
 दत्तंतयापद्यपिवर्जयेत् बुद्धरुद्रौतथावायुर्दुर्गागणपतैरवाः यमस्कंदौनैःश्रुतश्रुतामसादेवताःस्मृताः
 एवंविश्विद्विद्व्यस्पृजात्वागृहीतसत्तमः कृषिस्तुसर्ववर्णानांसामान्योधर्मउच्यते प्रतिग्रहस्तुवि
 प्राणाराजादमापालनेतथा कुसीदंचैववाणिज्यंविशामेवप्रकीर्तितं सेवाहृत्तिस्तुशूद्राणांकृषिर्वा
 संप्रकीर्तिता अशक्तस्तुभवेद्वाजापथिव्यापरिपालने जीवेद्वापिविश्रांष्ट्याशूद्राणांवायथासुखं कृ
 षिहृत्तिः पशुपाल्यसर्वेषांननिधिधत्ते स्तेयंपरस्त्रीहरणंहिंसाकुदकौतुके स्त्रीमद्यमांसलवणविक्रि
 यंपतितंस्मृतं अपहृष्टनिष्कृष्टानांजीवितंशिल्पकर्मभिः क्षीनेतुप्रतिलोमानामक्षीनमनुलोमिनां चमीवे

रयंगवेतस्मात्तान्दंडयेत्तथा यस्ववर्णश्रमं हित्वान्येन तु वर्तयेत् तंदंडयेत्पणशतं नारायेत्तद्विदेशतः सर्वे
 खेतेषु पापेषु धनं दंडं प्रयोजयेत् पितृवपालयेत्तन्मृत्यान् प्रजाश्रयधीवीपतिः प्रजासंरक्षणार्थोपासंग्रामकार
 येन नृपः तस्मिन्मृत्युमर्त्यवेद्ये यो राजा संग्राममूर्द्धनि मृतेन लभते स्वर्गं जितेन पृथ्वीमिमो यशः कीर्तिप्रसूतप
 र्यधर्मसंग्राममाचरेत् मुक्तरीर्षमुक्तवस्त्रं त्यक्तहस्तिं यलिधिने न सत्याद्यदिने राजायुषे प्रेक्षणे कृज्जनात् भ
 जेस्वसेने संग्रामेन यस्या विनिवर्तने पुदेयदेसमग्रस्य यजस्य फलमुच्यते नातः परतरं धर्मानुपाणांकर
 शालिना युद्धलक्ष्मणमहीसम्पद्दीयते नृपसत्तमेः जित्वा शत्रुन्महीलब्धाय त्तेन परिपालेत् पालिता
 वर्द्धयेन्नित्यं ह्यद्रोपात्रे विनिक्षिपेत् पात्रमृत्फच्यते विप्रस्तपो विद्यासमन्वितः न विद्याया केवलया तपसा
 वापि पात्रता श्रुतमध्ययनशीलेतप इत्फच्यते बुधैः ईश्वरस्यात्मनश्चापि ज्ञानं विद्येति चोच्यते तथा विद्येषु
 पात्रेषु दत्त्वा भूमिधनः नृपः सासनं कारयेत्सम्पत्स्वदस्मल्लिखितादिभिः उपवीजीव्योपसवे चरस्ये देसेन वा
 त्तमः दुर्गाणि तत्र कुर्वीत जनकोशात्मगुप्तये तत्र कर्मसु निस्मात्तान् कुशलान् धर्मे निश्चितान् सत्यसौच्य
 तान् शुचान् सुददां स्थापयेन्नृपः अशीतिभागह्यस्मात्मासे मासे संबंधके अवंधके स्याद्विगुणं यथा तत्काल
 संप्रते लेखयेत्तद्दण्डं सम्पत्सममासादिकल्पनैः देयं सहस्रधा धनिने पुरुषे स्त्रिभिरेव तत् वर्द्धनस्तु शाने ह
 द्याद्यथा कालं यथा दयं औद्धत्या वा वलाघातुन दद्याद्धानिने त्रणं दंडयित्वैव तं राजा धनिने दापयेद्दण्डं क्षिणे
 दग्धे वा पात्रे सादिभिः परिकल्पयेत् वस्त्रधान्यस्त्रिणानां च चतुस्त्रिगुणं दानं न संसादिरेव तत्र देशका

ब्राह्मणं गोचरं पितृमातृगुरुं स्यात् पादेन ताडयेद्यस्तु तस्य तच्छेदनं स्मृतं तेषामप्यसक्तं तु दोषः इतु काम
 तः प्रत्येकं दंडं न कुर्यात्तदुद्धृतं तस्य परस्त्रियां चुवने तां लुविधे दंडौ हस्तौ परिरंभे हस्तस्य गुणविधे दंडे
 रादिगस्तु स्त्रियाः दास्ये तप्ततैलेन हस्तं मुष्ट्या च वा दने सुरतं याचमानस्य जिह्वाद्ये दंच कामतः कामो
 मितेषु सर्वत्र तां लोभदहनं स्मृतं दृष्टानुदुःप्रेरणेतुने त्रयोस्फोटनं चुरेत् मानकं तुलाकूटं कूटसाक्षि
 कृतान्तरं सप्तसंदापयेदंडं च त्वास्वस्यापि हापयेत् येषु केषु च लापेषु शारिरं दंडं न स्मृतं तेषु तेष्वेकं नेने
 वज्रदातो ब्राह्मणे व्रजेत् पापानैवांकथित्वा स्य मुडापित्वा शिरोरुहान् सर्वस्वरुणं कृत्वा राष्ट्रसम्पदं प्रवा
 सये अथैस्मवां विकर्मस्य हरिवासरभोजिने ब्राह्मणं गार्धभं यानमारोप्यैव विवासयेत् न्यायेन पालयेद्राजा
 धमात्तु वज्रागमादिशेत् त्रिभागमाहरेन्नान्याहनात्तु वज्रागमेव च गोभिर्हिरण्यवासोभिर्धान्यरत्नविभू
 षणैः पूजयेद्ब्राह्मणान् भक्त्या पोषयेच्च विरोधतः विंशतिं स्थापयेद्विंशतीं ग्रीमेषु नगरेषु च चैत्यान्यायनान्या
 स्परम्प्राणेष्वेतु कारयेत् वसुपुष्पो मस्ताराद्यं भूधेन्यादिसमर्पयेत् इतरेषां सुराणामेवैदिकानां जनेस्वरः
 धर्मतः कारयेच्च अथैत्यान्यायतनानितु वापिकूपतडाकारदिफलपुष्पफलानि च कुर्वीत सुविसालानि पूर्व
 कात्यपि पालयेत् फलितं पुष्पितं वापिवनं धिघातु योनरः तटाकानितु योभिर्घातं शूलेनावरोहयेत् अ
 ग्निदंडं शरदं गोमूत्रं बालस्त्रीगुरुघातिनं भोगिनीमातरं पुत्रीगुरुदारास्तु वामपि साध्वीतपस्विनी वापि गच्छेत्
 मतिवादिने हिंस्रयंत्रप्रयोक्तारं दास्येद्वैकराग्निना अदंडं यित्वा दुष्टं तान् तत्पापं पृथिवीपतेः संप्राप्य नि

हा.सं.
२५

२५

यैवच नैवभागवनस्थानायतिनां ब्रह्मचारिणो निर्वीर्याव्यतिनिचरिस्थ पावंडपतितानां च नर्चा
वेदिककर्मणा विभक्तैश्च नुनोजातः स्ववर्णो यदि भागतोक् अविभक्तपितृव्याणां पितृतो भाग
कल्पना द्वैमात्राणां मातृतश्च कल्पयेद्दसमेवच विभक्तस्यास्य पुत्रस्य पत्नीरदितस्तथा पि
तरौ भ्रातरश्चैव तत्सुताश्च सपिंडितः संवधिबांधवाश्चैव क्रमाद्वैरिष्यभागिनः सीमापवादेक्षे
त्रेषु सामंताश्च विरादयः गोपासीमाकृपाणां च सर्वे भवनगोचराः नयेपुरे तं सीमानं स्थाप्य गार
तुयदुग्धैः न तु वाल्मीकिनिम्नास्थिचैत्याद्यैरुपशोभितं औरसौ दत्तकश्चैव कृतक्रिप्रमस्वच ।
दौत्रजः कानिकश्चैव दौहित्रः सप्तमस्मृतः पिंडदश्च वरश्चैवा पूर्वाभावे परोवर पुत्रयोत्रश्च तत्पुत्रः
पुत्रिकापुत्रश्च पुत्रीश्च भ्रातरश्चैव पिंडदास्युपधाकृतान् स्वधर्मेण नृपतिः शासयेत्सर्वदा
प्रदौजाः यदुक्तं मनुना धर्मव्यवहारपदं प्रति विलोकात्तं च किंचिद्भिवीतरागैर्विमत्सरैः विम
श्रधर्मो विद्वान्निर्विमलैः पापभीरुभिः धर्मैरेव सदा राजा शायेत्पृथिवीस्वकां विपत्तीतान् दंडये
द्दयावदद्योद्यनाशनं सभाप्रपिचदंडुवैशास्त्रमार्गविरोधिनः राजधर्मोऽयमित्येवं प्रसंगात्कथितो
मया कात्यायनेन मनुयाजवल्केन धीमता नारदेन च संप्रोक्तं विस्तरादिदमेव हि तस्मात्तया
विस्तरेण भोक्तुमत्र न पोत्तम परं भागवतं धर्मविस्तरेण विवर्तितं विष्णोरभ्यर्चनं यत्तु नि
त्यं नैमित्तिकं नृपा यथात्मगवान्धातुस्तेरे न स्वायं भुवस्य च नारदस्य च नैसम्यक् तदद्यकथ

राम०
२५

लोत्तरादिभिः शोधयित्वा तु दिव्येन दापयेद्भनिने क्रमं मध्यस्थस्थापितं द्रव्यं वर्द्धते ततपरं कृतेन परिग्रहे च
दो पूर्वादेव वलोत्तराः आदिस्तु धिविधं प्रोक्तं भोग्यगोप्यतथैव च क्षेत्रात्मादिकं भोग्यगोप्यद्रव्यमुपस्मरं गोव्याधि
भागेनोद्युधिः सोपस्कारार्थं स्थापिते नष्टदेये विनष्टं चेद्रव्यं राजकृतादृते उपस्थितस्य भोक्तव्यमादिस्तेनोपयाभ
वेत् प्रयोजने सति धने कुलेन्यस्मादिमाप्नुयात् तत्कालकृतमूलैस्त्वेवा तत्र निष्टे दहृद्विकं विनोद्धारिका
द्यापि विहरणितग्रसादिकं वसते स्थितनास्थापय दन्यस्पनदीयते तदीयनिधिकं द्रव्यं प्रति देयं तथैव च न
दायोपहृतं न तुराजदेविकतस्करैः यः प्रदद्यात्तु तन्मोहात्सदंश्च श्रौरवत्तदा अजीवनस्वेष्टयादंशो दायाथै
चापि सोदरं याचितान्वासितं न्यायान्निदोयादिष्वयं विधेः सुयकामघृतकृते ह्यथादानं तथैव च दंडशुक्लावसि
ष्टं च पुत्रोदघान्नोपेतकं पितरि प्रोषिते प्रेते व्यसनाभिष्टुतेपि वा पुत्रोपौत्रोत्तराणंदेयं निष्कृते साक्षिचोदिते रि
क्वग्राही ज्ञाणं दद्याद्योषिः सती तथैव च पुत्रानन्याश्रितं द्रव्यं पुत्रसीनस्करिक्त्वन प्रतिभाव्यमाणं साक्षं देयं
तस्मै यथोचितं दीयते स्यात्प्रतिभुषाघनिने तु ज्ञाणयथा द्विगुणं तत्पुदातव्यं दंडराज्ञे च तत्समं पुत्रादिभिर्नदा
तव्यं प्रतिभाव्यमाणं स्त्रिया प्रतिपन्नस्त्रिया देयं यत्पाचयद्दणं कृतं स्वयं कृतं तु यद्दणं नान्यस्त्रीदातुमर्हति
पत्न्यैराकंधनं पुत्रादिभजेषु सुनिर्णयं मातृकंचेदुहितारस्तदभावे तु तत्सुतः भगिन्यश्चतुरीयांशं शपैत्रेका
दासुरेऽनात् नस्त्रीधने तु दायादाविभुजे पुरनादि यदि पितृमातृसुतान्नातांघमद्याघुपागतं आदिबेदानि
काद्यंच स्त्रीधने परिकीर्तितं अपुत्रायोषितश्च वत्तत्तव्यासाधुहृत्यः निर्वीर्याव्यभिचारिण्यप्रतिकूलास्त ।

दा० सा०
२६

२६

भीमजनार्दनः एवं हृत्तिर्न वेदस्मिन् सधर्मः परमो मतः रथानिः कंठकपंथातस्य विद्योः परं पदं उप-
न्यतु कपयं ज्ञेयं निरयप्रतिहेतुकं भगवन्ते मनुदिश्ययः कर्म कुरुते नरः सयावेडीति विज्ञेयस्सर्वलो-
केषु गर्हितः यो हि विष्णुपरित्यज्य सर्वलोके श्वरं हरिं इतरानर्चयेत् तमोहासलोकायतिकस्मतः श्र-
तिस्रोत्पदितं धर्मं श्रुत्वा यश्वरेन्नरः विकर्मस्थः स विज्ञेयः सर्वकर्मसु गर्हितः यो वेदार्थं गर्हयति
धर्मो धर्मो निबिदति न बुध्येत्परलोकं यः स नास्ति क उदाहृतः उक्तं धर्मपरित्यज्य यो ह्यधर्मं च वर्त्तते
पतितः सत्रुविज्ञेयः सर्वधर्मविरुद्धः यः कर्म कुरुते विप्रो विना विष्णुर्चनेन क्वचित् ब्रह्मणा ह्यस्य
ते सधश्चालत्वं स गच्छति ब्राह्मणो वैष्णवो विप्रो गुरुरग्न्यश्च वेदवित् पर्यायेण च विद्येत नामानि
दमासुरस्य च तस्मादवैष्णवो विप्रो न विप्रत्वाद्भूयते हि सः श्रुचयित्वापि गोविन्द इतरानर्चयेत्पथ
कु श्रवैष्णवत्वं तस्यापि मिश्रमन्त्राभवे ध्रुवं भोक्तारं सर्वयज्ञानां सर्वलोके श्वरं हरिं ज्ञात्वा तस्यै-
तये सर्वान् जुहुयात्स ततं दधिः दानेन तपश्च यज्ञश्च त्रिविधं कर्म कर्त्तुं तत्सर्वं भगवत्प्रीत्यै कु-
र्वीत सुसमाहितः तस्मात्तु वैष्णवाः विप्राः पूजनीया यथा हरिः ये तु वैदेतुकं वाक्यमाश्रित्यैव
स्ववाग्बलात् वैष्णवं प्रतिषिध्यन्ति ते लोकायतिकास्मताः यो यत्तु वैष्णवं लिङ्गं धत्वा च तप्तसा-
हतः त्यजेच्च वैदिकं धर्मं सोऽपि पाषाण्डात्तं न जेत तस्मात्तु वैष्णवो भूत्वा वैदिकं हृत्तिमाश्रितः।
कुर्वीत भगवत्प्रीत्यै कुर्याद्यज्ञादिकर्तव्यं तद्विशिष्टमिति प्रोक्तं सामान्यमितरं स्मृतं फलही

राम०
२६

यामिते इति श्रीसौरीतस्मृतौ विशिष्टपरमधर्मशास्त्रे प्रातःकालभगवत्सामाधनविधिर्नाम चतु
 र्थाध्यायः ४ अथ श्रीसौरीत उवाच भगवन् ब्रह्मण्यस्तु संप्रोक्तं स्यात्मानोः पुरा तत्सर्वं पुरमेधमेव कुरु मर्ह
 सिमेनघ संगोदोरीत उवाच संगोदो लोककर्त्ता सो भगवान् यत्नसंभवः मनवापूरयान्विप्रान्सस ५
 जेधर्मे गुप्तये मनुभगवत्सिष्टश्च मरीचिर्दक्ष एव च जगिरापुलस्तुष्टेव पुलस्त्ये त्रिमाहातपो वे
 दातपारणस्तेन च ते प्रणम्य जगद्गुरुं भगवन् परमेधमेव वेधापनुत्तये वेदसर्वमेशेषेण श्रोतु
 मिधामहेवय इत्युक्तसिद्धिजैः सोऽपि ब्रह्मानत्वाजर्नोर्धनं वेदातगोचरं धर्मेतेषां वक्तुं प्रचक्रमे
 सर्वेषामेव लोकानां स्रष्टा धाता जनार्दनः सर्ववेदाततत्सत्त्वार्थसर्वज्ञमयः प्रभुः यज्ञो वै विश्वरि
 त्यत्र मत्पदांश्च यते श्रुतिः इज्यते यत्तमुदिश्य परमो धर्म उच्यते भगवन् तमनुदिश्य दूयते यत्र कु
 र्वे तत्र हि साफल्यं पापं न वेदत्र विगर्हितं तस्मात्सर्वस्य यज्ञस्य भोक्तारं पुरुषं हरिं धात्वैव देजुद्वया
 तस्मै रुच्यं दाते हुताशने मुखमग्निर्भगवतो विष्णोः सर्वगतस्य वै तस्मिन्नेव यजन्ति तपसु तमं मुनि स
 त्त्माः या जेधि प्रमुखे शक्त्या जलमन्नं फलादिकं प्रीतये वा सुदेवस्य सर्वभूतनिवासिनः तमेव च ।
 र्वये न्नि तपं नमस्कुर्यात्तमेव हि ध्यात्वा जपेत्तमेव शंतमेवाध्याययेष्टुतिं तन्मामैव प्रदातव्यं वाचा व
 क्तव्यमेव च व्रतोपवासीनियमान्तमुदिश्येव कारयेत् तत्समर्पितभोगस्यादन्नपानादिभक्षणे न
 ति स्वार्थः स्वादारेषु नेतरत्र कदाचन नर्हि स्यात्सर्वभूतानियजेषु विधिना विना सोऽहं दासो भगवतो मम स्वा

सा.सं.
२७

२७

यंदिजः रेणेषु मुत्तरीयं स्याद्वनस्य ब्रह्मचारिणः शुक्लकायायवसने गुरुस्थस्य यत्नेः क्रमात् ३
कालाभेषु सर्वेषां कुशचीरं विशिष्यते मौजीवे मेखलादंडपालासं ब्रह्मचारिणः त्रयस्तु वैष्ण
वादेडीः यत्ने कायायवाः ससि कुशचीरं वल्कुलं वा वनस्य स्पष्टविधीयते कटिस्तत्र च कोपीने
मस्तुतीशुक्लवाससी कुडले चोगुलीयानि गुरुस्थस्य स्पष्टविधीयते मुंडितोस्तदमशिरवीनो यत्नते
वासिनावुभौ वानप्रस्थो जरावास्थात्सौदावैश्मशुरो मधत् सुकेशी सुशिरवो वा स्याद्गुरुस्थः सौम्यमे
ष्वान यतिश्च ब्रह्मचारी च उभौ भिक्षाशिनौ स्मृतौ शाकमूलाशी स्याद्वनस्यः सततं दिजः कुसल
कुंभधान्यो वा अहि को वा भवेद्गृही प्रतिगृहेण सौम्येन जीवेद्याया वरेण वा यस्त्वेकदंडमालं
व्यधर्मे वा संपरित्यजेत् विकर्मस्यो भवेद्विप्रः सयाति नरकं ध्रुवं शिखायजोपवितादि ब्रह्मक
र्मयतिस्त्यजेत् सुजीवने वचां डालो मृतश्चाने भिजायति स्वरूपे नैव धर्मस्य त्यागो हानिर्भवे
ध्रुवं कर्मणा फलसं त्यागः संन्यासः समुदाहृतः तु कुर्यात्तु वा सुदेवस्य धर्मवैयः समाचरेत् स
संन्याशि च योगी च समुनिः सात्त्विकः स्मृतः अनाश्रित कर्मफलं कृत्यं कर्म समाचरेत् स संन्याशि
च योगी च समुनिः सात्त्विकः स्मृतः तु कुर्यात्तु वा सुदेवस्य धर्मवैयः समाचरेत् स योगी परमेकाता
सरेः प्रियतमो भवेत् मोहादास्य विनाविष्मोः किंचित् कर्म समाचरेत् न तस्य फलमाप्नोति ताम
सी गतिमश्नुते हित्वा यजोपवीतुं तु हित्वा चक्रस्य द्धारणं हित्वा शिखोर्ध्वं पुंड्रे च निपुत्याह्नयते

राम.
२७

नामवेत्सातुसामान्यावेदिकीक्रिया तोयवर्जितनदीवनिरर्थभवति ध्रुवं नैसागं कलुजी वानोदास्ये ।
विष्णोः सनातनं तद्धिनावर्तते मोहादात्मचौरः सनातनात् तस्मात्तु भगवद्दस्यमात्मनो श्रुतिचोदि
ते दास्ये विना कृतं यत्तु तदेव कलुषं भवेत् विशिष्टं परमं धर्मं दास्ये भगवतोदरेः **अथ यजुः** कथं
दास्ये स्तिष्ठति कथं नैसागं कलुषं तत्सर्वं ब्रूहि तत्त्वेन लोकानुग्रहका मया सुदर्शनोऽयं
इति धारणं दास्यमुच्यते तांत्रिकी वेदिकी याचतदीक्षाचोदितक्रिया तत्राप्याराधनत्वेन कृ
ता प्रापस्पनां शैली निरूपणत्वाद्दास्यास्य धार्यं चक्रं सदात्मनाः जंगत्वात् सर्वधर्माणामेव
वत्त्वाच्च धर्मतः धत्वा वै विधिना चक्रं हरेस्तत्तद्धिजोत्तमाः कर्मकुर्याद्भगवत्सस्यैवात्मानुस
रन् विधि नैव प्रतप्तेन चक्रं ऐवां कयेद्भुजे तथैव विभया ज्ञालेपुं शुभ्रतरं मदा विभया दुपवी
तं तु सेव्यस्कंधे विधानतः कंठे पश्चात्समालोच्य कौशेयं दक्षिणे करे अभिश्चिक्नोर्विना विप्रो न भ
वेत्कथंचन सुलभे कर्मणां सिद्धिं वैदिकानां विशेषतः आश्रमाणां चतुर्णां च स्त्रीणां च श्रुतिः ।
चोदनात् अंकयेत्शंखचक्राभ्यां प्रतप्ताभ्यां विधानतः एकैकमुपवीतं तु यतीनां ब्रह्मचारिणां
गृहीणां च वनस्थानां उपवीतद्वयं स्मृतं सौत्तरीयं त्रयं वापि विभया शुभ्रतरं तु न त्रयमूर्ध्वगतं
तंतुं तंतु त्रयमधो हतं तद्ब्रह्म गृथिते केन उपवीत इहोच्यते अर्कं कौशेयं सकोशेयं सौमशा
णमयानि च तंतुनि चोपवीतानां योज्यानि मुनिसत्तमाः सर्वेषां मण्यलामेतु कुर्यात्कुसम

स्तु.सप्त. २८ श्रियात् नापकृत्यद्वरेर्द्वयंयामार्चनपरोभवेत् भक्त्यासंपूज्यदेवेसंनसौदेवलकःसतः भक्त्यायोस
 चयेदेवगामार्चनरिमय्यं प्रसादतीर्थस्वीकारान्नासौदेवलकःसतः शंखचक्रैर्धुपुंदादिधारण
 स्मरणंरुः तन्नामकीर्तनेनैवतत्पादांनुनिधेवनं तत्पादबंदनेनैवतन्निवेदितनोजनं एका
 एकादशपुपवासश्रुतुलस्यैवार्चनंरुः तदीयानामर्चनेचभक्तिर्नवविधास्मता एकांतेनैवविधे
 युक्तोवैष्णवःप्रोच्यतेबुधैः एतैर्गुणैर्विहीनस्तन्विप्रोच्यतेवैष्णवः कर्मणामनसावाचानप्रसाद्ये
 जनार्दनं भक्तिनासात्विकीजेयाभवेदभ्यविचारिणी नाभ्यंदेवंनमस्कुर्यान्नान्यदेवंप्रपूजयेत्
 नान्यंप्रसादंभुंजीतनान्यंस्पाद्यतनेविशेत् नत्रिपुंड्रंतथाकुर्यात्पदाकारंतथैवच नचान्यदेवता
 भक्तिरापाद्यापिकदाचन ध्यायनयजनमेवेशं वैष्णवत्वमवाप्नुयात् वैष्णवःसर्वदेवानांपूजनोयो
 यथाहृरिः तस्मिन्संपूज्यमानेवैष्णवसन्नोभूद्धरिःक्षणत् पूजितेवैष्णवेविप्रेपूजितेस्पाऊगत्रयं य
 तियस्यगर्हभुंक्तेतस्यभुंक्तेहरिःस्वयं हरियस्यगर्हभुंक्तेतस्यभुंक्तेजगत्रयं महाभागवतोविप्रःस
 ततंपूजयेद्धरिं पांचकाल्यविधानेननिमित्तेषुविशेषतः अस्वर्गोद्दयेसूर्येस्थंडिलेप्रतिमासुच
 षट्सुतेषुहरिःपूजानित्यमेवविधीयते स्नानकालेतुसंप्राप्तेनद्यांपुण्यजलेषुमे ध्यात्वानाराय
 णंदेवंनागपर्यंकशायिनं द्वादशार्शनमनुनासोर्चयित्वादाताक्षिभिः अशोत्तरशतंजह्वाप्रात
 तःस्नानंसमाचरेत् एतदेवार्चनंप्रीक्तंब्राह्मणस्यजगत्पतेः होमकालेतुसततंपरीक्षीयानलेषु

राम०
 २८

ध्रुवं पंचसंस्कारपूर्वेण मंत्रमध्यापयेद्गुरुः संस्काराः पंचकर्तव्यापारमैकोत्पत्तिश्च ये प्रति संवत्सरं कु-
 र्यादुपाकर्मसमुत्तमे सर्वदेववृत्तं कृत्वा यत्र संपूजयेद्भरिं दद्यादशेषवितानि विष्णवे परमात्मने
 ब्राह्मणेभ्यश्च दत्वाथ विभूत्यात्मयमेव च दत्तदग्नेः पूजयेत्तर्प्य च क्रंचैवांकयेद्भुजे स्वैर्त्यद्वि प
 कंधार्यमुपवीतं सुदर्शने पुंड्रं स्तुति संध्यं तु नित्यमेव च धारयेत् दारवत्पुंड्रं बंगोपी चंदने वै
 कटौ द्वे सांतरालेषु कुर्वीत पुंड्रं हरिपदाकृतिं आद्रकाले च शेषेण कर्त्ता भोक्ता च धारयेत् शु
 दर्शने चोर्ध्वं पुण्ड्रं प्रधानं वैष्णवं सतं न लभ्यते वैष्णवत्वमते चक्रस्य धारणात् अर्थपंचकतत्त्वं।
 जः पंचसंस्कारादिहितः महाभागवतो विप्रः सततं पूजयेद्भरिं नारायणः परं ब्रह्म विप्राणां देवतं स
 दा तस्य भुक्ता वशं तु पावनं मुनि सत्तमाः हरिमुक्ता कृतं दद्यात्पितृणां च दिवौकसां तदेव जुहुया
 द्दत्तौ भुंजीयात्तु तदेवास्ति हरिं न र्पितं यत्तु देवानां मर्पितं च यत्तु मद्यमांससमं प्रोक्तं तद्भुंजीयात्क
 दानतु हरिः पादजलं प्रास्थानित्या नान्यादिद्वौकसां सुराणामितरेषां तु फलेषु येषां जलादिकं नि
 मील्य मशुभं प्रोक्तं मस्य स्पृशित्कदाचन विधिर्ह्येतद्विजातीनां नेतरेषां कदाचन शिवाचीनं चि
 पुंड्रं च शूद्राणां च विधियते न चिजानां भिदं ये च धि विप्रा शिव परायणाः ते वै देवलकां ज्ञेयाः स
 र्वकर्मवर्हिष्कृताः तैर्यनसास्तु ये विप्राः हरिपूजनैस्तथा न ते देवलका ज्ञेया हरिपादाज्ज्वसा
 त

हा० सं०
२९

भर्च्यो जे विंदन मस्कृत्वा विसर्जयेत् एवमर्चयेद्देवं त्रिसंध्या सुतथा हरिं वैष्णवे वा वसने तु पुरस्ता
द्वैविभावसोः उपलिय स्यंडिले तु जुहुयादलिकमवत् ध्यात्वा सर्वगतं विष्णुधनस्यामं सुलोच
ने कौस्तुभोक्ता सिनोरस्कंतुलसीवनमालिने पीतांबरधरं देवरत्नकुंडलशोभितं हरिचंदनलि
तांगपुंडरीकायतेक्षणं मौक्तिकान्वितनासाग्रजगन्मोहनविग्रहं गोपीजनैः परिहृतं वेणुगा
यंतमच्युतं ध्यात्वा कृष्णजगन्नाथं पूजयित्वा यथाविधिः जुहुयादलिकं तदेवानुदिश्य सत्तमाः
। जप्त्वा कृष्णमनुपश्रादभर्च्य मनसा हरिं आचम्य पुनर्भूत्वा नमस्कृत्वा विसर्जयेत् स्यंडिले
भर्चनं विष्णोरेवं कुर्याद्विधानतः त्रिसंध्या स्वर्चयेद्विष्णुप्रतिमा सुविशेषतः सुवर्णरजताद्यैर्वाशि
लादादीनां पिवा कृत्वा विंवहरेः सम्यक् सर्वो व्यवसंयुतं सर्वलक्षणसंपन्नं सर्वायुधसमन्वि
तं ततो धिवासने कुर्यात्त्रिरात्रं शुद्धवारिषु तत्रार्चयेद्विधानेन जप्त्वा नामादिकर्मभिः स्नाय्य पंचा
मृतैर्ज्योत्स्नयामं त्रजलैरपि यत्र विद्यां समारोप्य पूजयेत् तत्र दिक्षितः मंगलद्रव्यसंयुक्तैः पूर्ण
कुंभैः समन्वितैः सप्तवैद्रव्यसंपूर्णैः पताकैस्तोरणादिभिः कुंभेषु वा सुदेवादीन् सुरासं पूजयेत् कृ
मात् वा सुदेवो ह्यग्रीवस्तथा संकर्षणं विभुः महावराहः प्रद्युम्नो नारसिंहस्तथैव च अनिरुद्धो वा
मनश्च पूजने नीया यथा क्रमात् तस्य पूर्णशरावे सुलोकेशानर्चयेत्ततः मध्ये तु बारुणं कुंभं पंच
रत्नसमन्वितं पूजयेत्तु धपुष्पाद्यैर्ध्यात्वा स्मिन् जलसायने ततः संपूजयेद्देवं ध्यानोपरि निधाय

सम०
२९

न यज्ञरूपं महात्मानं चिंतयेत्पुरुषोत्तमं सांज्ञं जयमीमं यं शुद्धं दिवा गोपांगशोभितं सर्वलक्षणसंपन्नं
 शुद्धजोबुनदंप्रभं युवानं पुंडरीकाक्षं शंखचक्रधनुर्धरं सर्वयज्ञमयं ध्यायेत्सामांकाश्रितपद्मजा
 संपूज्य चाक्षतैरेव पश्चादोमसमाचरेत् प्राणाग्निहोत्रसमये सम्यगाचम्यवारिणा कुशासने समा
 सीनः प्राग्वापत्यऽनुस्वोपि वा परिधिं च समात्मानं प्राणायामे समाचरेत् मंत्रेणोद्ध्वद्दयेयं क
 जं केशरान्वितं तस्मिन् बद्ध्वा कसीतां शुभिवान्पत्रुविचिंतयेत् सर्वद्वारमयं दिव्यः रत्नपीठं तदुत्तरे
 तन्मध्ये दलं पद्मं ध्यायेत्कल्पतरोरधः वीरासने समासीनं तस्मिन् पीठं विचिंतयेत् स्निग्धदूर्वा
 दलस्यामं सुंदरं भूषणैर्युतं पीतांबरं युवानं च चंदनं स्रग्भूषितं शरत्पद्मासनं रक्तपद्माभां ध्रुव
 रश्मिं स्निग्धवर्णं महाबाहुं विशालोरस्कमव्ययं चक्रशंखधनुर्बाणपाणिं रघुवरं हरिं जानकी
 लक्ष्मणौ येतं मनसौ वार्चयेद्दिभ्यो मंत्रधयेनार्चयित्वा जह्याच्चैव षडक्षरं पश्चाच्चैजुहुयात्पंचप्राण
 नम्यर्चते पुनः ध्यायन् वै मनसा विष्णुं सुखं जीतवाग्मतः स्वर्गं धर्चने विष्णो रत्नमं मुनि सत्तमाः ॥
 अत्यंताभिमतविष्णोर्द्वंद्वं तूजापरमात्मनः संध्याकाले तु संप्राप्तैरविमंडलमध्यागं हिरण्यग
 र्भं पुरुषं हिरण्यवपुषं हरिं श्रीवत्सकोक्तभौरस्कं वैजयं त्याविराजितं शंखचक्रादिभिर्युक्तं भू
 धितैर्दोर्भिरायतैः शुक्लांबरधरं विष्णुं मुक्ताहारैर्विभूषितं ध्यात्वा समर्चयेद्देवं कुसुमैरक्षतैरपि
 पुणवेन च सावित्र्या पश्चात्सक्रान्तिवेदयेत् ध्यायन्नेवं जपेद्दिभ्यो गायत्री भक्तिं संयुतः तथैवा

सा.स. ३०

३०

कैऋत्विजः कलशोदकैः ततस्तुतमध्वमेकुमंश्रादाय विजसत्तमः स्नापयेन्मंत्ररत्नेन शवारं समा-
हितः सोवर्णेन च तान्नेण शंखेन रजतेन वा स्नाप्य पंचामृतेर्गव्यैरुद्धृत्य शुभचंदने मंत्रेण स्नापयि-
त्वा तुलसीमिश्रितैर्जलेः वा सोमिर्नैषणैः सम्यगालं कृत्य च वैष्णवः उपचारैः समभ्यर्च्य पश्चात्नीराज-
येत्तदा अलंकृतेशुभेर्गोष्ठे पीठे संस्थापयेद्भरिं सक्तैर्नोत्तानपादस्तु दृढं स्थाप्य सुखासने अष्टोत्तर-
सतंवारं पृथग्मंत्रचतुष्टयात् ध्यात्वा पुष्पाजलिं दद्यान्महाभागवतौत्तमः नत्वा गुरुं परं धाम स्थितं
देवं जनाह्वेन ध्यात्वैवं मंत्ररत्नेन तस्मिन् विवे निवेशयेत् अर्चयित्वा उपचारैस्तु मंगलानि निवे-
दयेत् दर्पणं कपिलं कन्यां शंखं दूर्वाक्षतान् पयः सोवर्णमाज्यं लज्जां श्रमधुसर्षपमं जनं एवं च
योदशो मानि मंगलानि निवेदयेत् तथैव दशमुद्रास्तु मंत्रेणैव समीदायत् तद्विंबं मूर्तिं मंत्रेण य-
श्चादशशान्तिं तु पुष्पाणि दद्यात्तथा च जपेच्च सुसमाहितः स तिलैस्तोदुलैः शुभैर्जुहुयाच्च दि-
जोत्तमाः आशिषो वाचनं कृत्वा दीपान्नीराजयेत्तदा भोजयित्वा ततो विप्रान् दक्षिणमिश्रतो-
षयेत् आर्चयित्वा त्विजश्चापि विशेषेण समर्चयेत् तदग्निं संग्रहे न्नित्यं होतार्य परमात्मनः त्रि-
रात्रमुत्सवं तत्र कुर्याच्छ्रद्धापायतात्मवान् वैष्णवैः पावमानैश्च तत्र पुष्पाजलिं चरेत् आज्येन च
रुणवापि होमो कुर्यात् वैष्णवः प्रत्यहं भोजयेद्दिप्रान् वैष्णवान् घृतपायसं तन्मूर्तिं प्रीतये शक्त्वा
दद्याच्च रासिदक्षिणः कुर्यादवभृतेष्विच महाभागवतैः सहः सहस्रनामभिर्भिर्द्विभिः सक्तैर्विष्णु

साम० ३०

च व्याघ्रचर्मसमास्तीर्यतस्मिन्कौशेयवासरी निवेद्यपूजयेद्विवस्त्रमंत्रेणवैष्णवः तोरणेषुचतु
 र्दिशुचंशदीनर्चयेत्तथा कुमुदादीन्सुरान्दीशुतथाधार्मादिदेवताः संपूजयविधिनातस्मिन्पञ्चाङ्गमंस
 माचरेत् अग्नेयंकल्पयेत्कुंडंमेखलाधुपशोभितं अश्वत्थाद्याशमीगर्भादाहृत्याग्निविनिक्षिपेत् वैष्ण
 वस्यगरुडापिसमानीयानलंक्षिजः गृह्योक्तविधिनादत्रप्रतिष्ठाप्यदुताशने इध्माधानादिपर्यंतं कृत्वा
 होमंसमाचरेत् पायसेनगवाज्येनतिलैर्नीहिभिरेवच चतुर्भिर्वैष्णवैःसूक्तैःपायसंजुहुयाद्भुविः ।
 हिरण्यगर्भसूक्तेनश्रीसूक्तेनतथैवच अहंरुद्रेभिर्वायाचगवाज्यंजुहुयात्ततः त्वमग्निधुभिरितिसू
 क्तेनप्रत्यृचंतेषां समिद्धिःपिंष्यंलैः अस्पृशामेतिसूक्तेनप्रत्यृचंनीहिभिस्तथा अग्निंनरोदिधीभिरि
 तिसूक्तेनप्रत्यृचतथा समिद्धिःपिंष्यत्सोर्द्धेतिव्यंमुनिसत्तमाः अष्टोत्तरंसहस्रंवासतमष्टोत्तरंतुवा
 होतव्यंमाज्यंपश्नात्तुतथामंत्रचतुष्टयं वैकुण्ठपार्ष्वकंदहोमंपायसेनघृतेनवा समाप्यहोमंरुविषःशे
 शंशंतस्मैनिवेदयेत् चतुर्मेजांश्चतुर्वेदांश्चतुर्दिशुजपेत्ततः तत्रजागरणंकुर्याज्जीतवादित्रन
 तैकैः रजन्यांतुव्यातीतायांस्नात्वानद्याविधानतः वैकुण्ठतर्पणंकुर्यादत्वग्निब्रह्मणैःसह तर्प
 यित्वापिहैनदेवान्वाग्यतो गृहमाविशत् आचम्यपूर्ववत्पूजां कृत्वाहोमंसमाचरेत् जुहुयाद्भु
 स्तणस्पत्यैःसूक्तैश्चघृतपायसं पौरुषेणतुसूक्तेनश्रीसूक्तेनेतथैवच वैकुण्ठपार्ष्वकंदहोमं
 मेशेषंसमापयेत् नयनोत्मीलनेकुर्यात्सुमुहुर्तेनवैष्णवः महाभागतेष्टःसदमहंमसलाकया
 दयेनैवप्रकुर्वीतनयनोत्मीलनंहरैः निवेश्यनक्षपीठेतुस्नापयेत्सुसमाहितः सर्वैश्चवैष्णवैस्स

ति

त

हा.सं.
३१

३१

नोजयेत्पश्चात्पापसान्नेयतान्वितं शङ्खाचदक्षिणादत्वाविशेषेणार्चयेद्गुरुं सैश्वर्याभिस्तुत्वा
आशीर्भिरनिवादयेत् प्रदक्षिणनमस्कारान्कुर्वीतात्रपुनपुनः प्रसीदममनायेतिभक्त्यासंप्रार्थ
येद्विष्णुं दीपेनीराजयेत्पश्चाच्छीसक्तेनसमाहितः द्रुतशेषंरुविः प्रास्याजह्वामंत्रमंत्रैर्नुत्तमं ध्याय
नूकमलयत्रादंभूमौस्वस्थात्कुशोत्तरे एवंगार्वाविंशत्यविष्णुसंस्थाप्यवेष्टवः अर्चयेद्विधिना
नित्यंयावदेयनियातनं शालिग्रामशिलायांतुपूजनेपरमात्मनः कोटिकोटिगुणाधिकंभवेदत्रनशं
शयः नजयोनाधिवासश्चनचसंस्थापनक्रिया सालग्रामार्चनेविष्णुस्तस्मिन्संनिहितःसदा ।
मूर्तिनांतुहरेःस्वस्वयस्यांपीतिरनुजामा तस्यामेवद्रुतांध्यात्वापूजयेत्तद्विधानतः मूर्त्यंतरंनवि
वेतुनयष्टव्यंतदेवतत् शालिग्रामशिलायांतुयष्टव्यापीबुंष्टमूर्त्यः चैश्वर्यंनवेदनदानेपुणामे
दर्शनेनरणं शालिग्रामशिलायांतुसर्वकोटिगुणंभवेत् सस्नातःसर्वतीर्थेषुसर्वयज्ञेषुदिदितः ।
योवरेस्थिरसानित्यंशालिग्रामशिलाजले असत्यकथेनसिंस्यामभस्याणांचमदाणंशालिग्रामज
लेपित्वासर्वदहतिक्षणात् द्विजानामेवनान्येषांशालग्रामशिलार्चनं बालकस्तवपुद्देवंपूजये
दद्विजःसदा पठेद्वाप्यर्चयेद्विष्णुंविशिष्टःश्रद्धयोनिजः स्थंडिलैरुहदयेवापिपूजयेदद्विजंसदा ।
वाराहंनारसिंहिचक्षुग्रिवंचवामनं ब्राह्मणःपूजयेद्विष्णुयज्ञमूर्तिचकेवलं क्षत्रियःपूजये
द्रामंकेशवंमधुसूदनं नारायणंवासुदेवमनंतंचजनार्दनं प्रद्युम्नमनिरुद्धंचगोविंदंचाच्युतं

राम०
३१

प्रकाशकैः नद्यामवभृते कृत्वा तयैत्यत देवताः अथैवामेति सक्तैः नपायसं मधुंयुते आज्येन मूलमं
 त्रेण सहस्रं जुहुयात्तदा आशिषोवाचनं कृत्वा भोजयेद्विजसत्तमान् एवं संस्थाप्यो देवे अर्चयेद्विधिना स
 ह गृहाचीयास्थापने तु लघुतंत्रं समाचरेत् आधिवासनवेद्यादि मंत्रं तत्र विवर्जयेत् एकत्र्यं च गाय
 युविनिक्षिप्य परैरुनि पंचामृतैस्त्रिषयित्वा पश्चादुद्धर्तनादिकं आदाय कलशं शुद्धं पवित्रोदकपूरि
 तं निक्षिप्य पंचरत्नानि सुवर्णं तु वेंर्णं लसीदलं चंदनादातदूर्वाश्रुतिलान्धात्रीश्रुसर्वपं अभिमं
 त्रकुशौपश्रुमंत्ररत्ने न वैष्मवः सतवारं सहस्रं वा मंत्रं कौवाभिषेचयेत् सर्वैश्च वैष्मवैः सक्तैः गायत्र्या
 वैष्मवेन च नामभिकेशवाद्यैश्च सर्वैर्मंत्रैश्च वैष्मवैः स्नाप्य वस्त्रेभ्यश्च कौशुभे धान्ये निवेशयेत् स्य
 डिलेग्निं प्रतिष्ठाप्य इधाधानादि पूर्ववत् होमं कुर्यात् नवाज्येन पायसान्नेन वैष्मवः वर्तुरोपासना
 ज्ञे तु होममंत्रं विशिष्यते पत्त्रं च वैष्मवैः सक्तैः जुहुयाद्यत पायसं अस्पृश्यामेति सक्तैः नवाज्यं
 जुहुयात्ततः मंत्ररत्नेन जुहुयादष्टोत्तरसहस्रकं ततश्चिंमूर्तिमंत्रेण तिलहोमं चथैव च अविज्ञा
 तसक्तं तत्तंत्रं मूलमंत्रेण वा यजेत् यजेत् श्रीभू प्रकाशैश्च गायत्र्या ॥ विष्णुसंज्ञया वैकुण्ठपार्यदं होमं
 कृत्वा होमं समापयेत् नयनात्मीलनं कृत्वा सौवर्णं नकुसेन वा निवेश्या वाहयेत्पीठं मंत्ररत्ने
 न वैष्मवः मंत्रं कौवाचनं कृत्वा पश्चात्पुष्पांजलिं ततः तस्मिं विवेतु तन्मूर्तिं ध्यात्वा नियतमानसः
 अष्टोत्तरसहस्रं तु दद्यात्पुष्पांजलिं ततः सर्वैश्च वैष्मवैः दंसक्तैः दद्यात्पुष्पाणि वैष्मवः ब्राह्मणान्

सप्त
३२

३२

सकर्मसमाचरेत् आश्रयावाहनं विष्णोरासनं च द्वितीयया तृतीयया च तत्पाद्यं चतुर्थ्यर्घ्यानि वेद-
येत् पंचम्यां च मनीयेतु दातव्यं च ततः कुमात् षष्ठ्या स्नानं च सप्तम्या बस्त्रमप्युपवीतकं अष्टम्या
चैव गंधैर्नूतनवस्त्राचसु पुष्पकं दशम्या धूपकैश्चैव रुक्मादशायदीपकं द्वादशा च त्रयोदश्याने
वेद्यचनिवेदयेत् चतुर्दश्या नमस्कारं पंचदश्या प्रदक्षिणं षोडश्या शयनं दत्वा शेषं कर्म समाचरे-
त् स्नानवस्त्रोपवीतेषु द्विरेवाचमनं चरेत् कृत्वा षोडश्याभिर्मेत्रे षोडशा ज्याहुतिः क्रमात् तथैवाज्ये
न होतव्यमग्निः पुष्पाजलिं चरेत् तच्च सर्वजयेद्भूयाः पौरुषे सक्तमुत्तमं कृत्वा माध्याह्निकं स्नानं
उर्ध्वपुंड्रधरस्ततः नित्यं संध्यानुषास्याथ रविर्न डलमध्यगं हरिंध्यायन उदयोर्दक्षिणः शुचिबदित्य-
चासा वित्री च जयेत्तिष्ठन् प्राणनायास्य पूर्वतः सौम्यो नानुवाकेन उपस्थानजपे तथा आत्मानं परि-
धिं च्याथ दर्भांतरपुरां जलिं दक्षिणं केतुविन्यस्य जपयज्ञासये बुधः सव्याहृत्य प्रणवां गायत्री तु
जपेत्तदा शक्त्वा च चतुरो वेदान् पुराणं वैष्णवं जपेत् चरितं रघुनाथा स्पां गीतां भगवतो हरिः ध्या-
यन् त्रैपुंड्रीकाक्षं जह्वाचाप उस्पृशेत् पूर्ववत्तपाये देवं वैकुण्ठपार्षदे तथा देवान् षीन्यते श्रे-
वतर्पयित्वा तिलोदकैः निःपीड्य वस्त्रमाचम्य गृहमाविश्य पूर्ववत् पूजयित्वा च्युतं भक्त्या यो
रुयेण विधानतः देवभूतं पेतृणैः कंच मानुषं च विधानतः प्रीतये सर्वयज्ञस्य तोकुर्विष्णोर्जग-
त्यतेः वैकुण्ठवैष्णवं होमं पूर्ववज्जुह्यात्तदा चतुर्विधेभ्यो भूतेभ्यो बलिं पश्चाद्विनिक्षिपेत् दारिणी

राम०
३२

स
 रसरि संकर्षणं तथा कृष्णं वेदं शयः संपूजयेत्तथा बालगोपालवेधं वा पूजयेच्छूद्रयोनिजः सर्व
 स्वस्ति संपूज्या विप्रेण मुनिसत्तमाः सर्वेऽपि भगवन्मंत्राजस्रव्या सर्वसिद्धिदाः तस्माद्विजोत्तमः पूज्याः
 सर्वेषां भूतिभिश्च तां पंचस्कारसंपन्नो मंत्रार्त्तार्थकोविदः शालिग्रामशिलया तु पूजयेत्पुरुषोत्त
 मं पूजितस्कलसीपत्रैर्देदाति सकलं हरिः यः श्राद्धं कुरुते विप्रः शालग्रामशिलाग्रतः पितृणां
 तत्र तस्मिन् स्थाप्या श्राद्धदानं तं जप्तेन तं तथा दानं वेदनं च जपक्रिया शालग्रामसमीपे तु सर्वे ।
 कोटिगुणं भवेत् ध्यात्वा कमलपत्राक्षं शालग्रामशिलोपरि पौरुषेण तु सक्तेन पूजयेत्पूजं रूषोत्त
 मं अनष्टवस्स सक्तस्य त्रिष्टुवंतस्य देवता पुरुषो योगादी जमधिना रायणः स्मृतः प्रथमो विन्य
 सेधा मेदिनीयां दक्षिणे करे तृतीयां वामपादे तु चतुर्थी दक्षिणे तथा पंचमी वामजानौ तु षष्ठी
 वेदक्षिणे तथा सप्तमी वामकट्यां तु अष्टमी दक्षिणे च नवमी नाभीदेशे तु दशमी द्वदिवि न्यसेत्
 एकादशी कंठदेशे द्वादशी बाहुके त्रयोदशी दक्षिणे तु स्वास्यदेशे चतुर्दशी अक्षोः पंचदशी मूर्ध्नि
 षोडशी चैव विन्यसेत् एवं न्यासविधिं कृत्वा पश्चाच्छानं समाचरेत् सहस्रार्कपुतीकासंकदर्यांबु
 युतसंनिभं युवानं पुंडरीकाक्षं सर्वाभरणभूषितं पीनवृत्तायतैर्दोर्मिभूषितं भूषणान्वितैः चक्रं
 पद्मं गदां शंखं विज्राणं पीतवाससं शुक्लपुष्पां तुल्यं पंचरक्तं रुक्मं सपदां वुजं सुस्निग्धनीलकु
 टिलकुंतलैरुपशोभितं श्रिया भूम्या समाश्रितं पाशैर्ध्यात्वा समर्चयेत् यथात्मानि तथा देवेन्या

गाचम्यवारिणा सिस्यकनिवेद्यविष्णोस्तत्स्वयंमुंजीतवाग्यतः प्रक्षाल्येपुग्वापुत्पञ्चुखोवापिजान्वोरं
तःकरःशुचिः उदञ्जुखोवायेत्रेतुसमाशिनानिपूजितः वंशतालादियत्रैरुक्तं तं वसनमस्मच्च काया
लमिष्टकंवापियंरंत्तणमयैतथा चर्मासनेशुक्लकाष्टशिल्पयर्थेकमेवच निषिद्धदारुपीठं च दात
मस्मिन्मयंचयत् दग्धंचयातितंताले आयसंचविवर्जयेत्विभीतकंतिदुकंचकरंजं व्याघ्रिघात
कं भल्लातकंकपित्यंचसितालंशिणुमेवच निषिद्धतरवोद्येतेसर्वकर्मसुगर्हिताः शुद्धदारुमयेपीठे
समासीतकुशोत्तरे पीठेत्वलीभेसौम्यस्यकेवलं। कुशविष्टरं चतुरस्रत्रिकोणंचवर्तुलंचार्द्धचंद्रकं
वर्णानामानुपूर्वेणमंडलानियथाक्रमात् स्वलंकृतेमंडलेस्मिन्विमलाभाजनेन्यसेत् स्वर्णकंस्यं
चरौष्यंचपर्णवासास्तुचोदितं चतुषष्टिपलंकास्यंतदंर्द्रयादमेववा गृहीणामेवतो ज्यंसात्ततोहीने
तुवर्जयेत् पलासपत्रपत्रेषुगृहीणांतुविवर्जयेत् यतीनांचवनस्थानांपितृणांचशुभप्रदं वट
श्वपार्कपर्णानिकुंभित्तिदुकयोस्तथा रुद्रं डतालपत्रेषुकोविदारकरंजको भल्लातकाश्रयणीनांय
र्णनिपरिवर्जयेत् मोचागर्भपलाशंचवर्जयेत्सर्वकर्मसु मधूकंकुटजंचैवभ्रातृज्ञदासुदुवरं ।
मातुलिंगंयानसंचमोचाचर्मदलानिच पालासपर्णश्रीपर्णशुभानीमानिभोजने यथालाभोपयन्ते
तुभोजनेष्टतसंस्कृते पत्न्यादिभिर्दत्तमन्नंवासुदेवार्पितंशुभं गायत्र्यामूलमंत्रेणसंप्रोक्ष्यशुभवारि
णं अतंसत्याभ्यामितिमंत्राभ्यांपरिवेचयेत् अन्नरूपविराड्पुरुषंध्यात्वाभोजयेदुद्धं ध्यात्वाहृत्यंक

दोहमात्रं तु तिष्ठेदतिथिवांछया जैभोजयेद्वागतान्काले फलमूलोदनादिभिः महाभागवतान् विप्रान्
 विशेषेणैव पूजयेत् मधुपर्कप्रदानेन पादार्घ्याचमनादिभिः गंधैः पुष्पैश्च तां बुलेधूपदीपनिवेदनैः
 ब्रह्मासने निवेशेनैव पूजयेद्ब्रह्मयान्वितः सकृत्संपूजिते विप्रे महाभागवतोत्तमे षष्टिचार्यसहस्राणि
 हरिः संपूजितो भवेत् मोहादनयेद्यस्तु महाभागवतोत्तमो कोटिजन्मा जित्वा त्पुण्याद्भूयते नात्र
 संशयः दिनमेकं गृहस्थस्य भुंक्ते भागवतोत्तमः गृहे तस्य मम ज्ञातिशतवर्षाणि केशवः मुखं।
 हि सर्वदेवानां महाभागवतोत्तमः तस्मिन् संपूजिते विप्रे पूजिते स्याज्जगत्त्रयं अर्थपंचकतत्त्वज्ञः
 पंचसंस्कारसंस्कृतः नवभक्तिसमायुक्तो महाभागवतोत्तमः काले समागते तस्मिन् पूजिते मधु
 सूदनः क्षणदेवप्रसन्नः स्यादीप्सितानि प्रयच्छति महाभागवतानां च पिबेत्पादौदकं तु यः सिर
 सावाधरे हृत्पासर्वपापैः प्रमुच्यते यस्मिन् कस्मिन् हिव सति महाभागवतोत्तमः अथेकरात्रमथवा
 तद्देशस्तीर्थसंसीतः भोजयित्वा महाभागान् वैष्णवान् तिथौ नपि ततो बालसुहृद्भिश्चान्वाधवांश्च
 समागतान् भोजयित्वा यथाशक्त्या यथाकालं जितदुग्धं भिक्षां दद्यात्पुण्येन यतीनां ब्रह्मचारि
 णां शूद्रो वा प्रति लोमो वा यथि श्रांतः दुग्धातुरः भोजयेत्तं पुण्येनैव गृहमगतां यदि पायंडी पति
 तो वापि दुग्धातौ गृहमागताः नैव दद्यात्स्वपाकान्ने श्रातमेवाप्रदापयेत् स्वशक्त्या तर्पयित्वा च हति
 थीन् गृहमागतान् सम्पक्निवेद्य विष्णोस्तत्स्वयं भुंजीत वा गतः प्रक्षाल्य पादौ हस्तौ च सम्पश्नित्वा।

सा.सू.
३४

३४

दयेत् उद्धृत्य वामहस्तेन मुखेनोदंतु यः पिवेत् ससुरायापि वेद्यस्तस्य परिंति रौरवे शकेनापोऽनं श
पीत्वा पेतके पतितो भवेत् प्रत्यक्षं लवणयुक्तं क्षीरं लवलसं युतं दधिहस्तेन मथितं सुरापानसमं स
ते आरनालरसं तद्वत्तथैवानर्पितं हरेः आयसेन त्रुपात्रेण नैव दद्यात् घृतादिकं नो घृष्टं घृतमाद
द्यात् पौत्रिके भोजने निवा तथैव तु पुरोडासा एष दाज्यं च मासिकं पानीयं पायसं क्षीरं घृतं लवण
मेव च हस्तदत्तं न गृह्णीयात् तुल्यं गोमांसं भक्षणं अपूपं पायसं माषं पावकं कृसरं मधु केवलं यो पृथा
श्रातितेन मुक्तं सुरासं करं जम्बूलकं शिंशुलं शुनं तिलपिष्टकं तालास्थि ज्वेत हंताकं सुरापानस
मं विदुः अन्यच्च फलमूलादिभक्ष्यपानादिकं च यत् स्रक् दनादितांबुलं यो मुक्तं कुर्यान्नर्पितं कल्प
केटिस्तस्मात्किरेतो विण्मूत्रां भुग्मावेत् समवित्रेण यो मुक्तं सर्वयज्ञफलं लभेवंत ध्यायन्नायं दे
वं वाग्यतः प्रयतात्मवान् मुक्ता वनतितत्तैव यासयेदं बुनिर्मले अमतोपिधानमसीति मंत्रेण कु
शपणिना किंचिदन्नमुपादाय पीतशेषेण वाणिणा पेतकेण तु तीर्थेन भूमौ दद्यात्तदर्थिनां रौरवे
नरके घोरे वसतां दक्षत्यपासया तेषामन्नं सोदकं च स्रक्ष्यमुपातिषु इति दत्त्वं दकं तेषां तस्मिन्ने
वासने स्थितः प्रक्षाल्य हस्तौ पादौ च मुखं च सोध्य वारिभिः क्षिरचम्पविधानेन मंत्रेण पासयेज्जले पि
त्वामात्रजलं पश्चादाचम्य हृदया बुजे राममिदीवरणामेव केशं खधनुर्द्धरं युवानं पुडरीकादां ध्या
त्वामंत्रं जपेद्बुधः विभावसुमुपस्य सप्तासीतः सुखासने वेदमध्याययेत् छिन्नां शास्त्रं वा धर्मसंहिता

रा.सू.
३४

जेविष्णुसुखासदशकति शंखचक्रगदापद्मपाणिनंदिव्यभूषणं मनसैवार्चयित्वाथमूलमंत्रेणवैष्ण
 वः पादोदकंक्षरेः पुण्यतुलसीदलमिश्रितः अतलोयस्तरणससीतिमंत्रेणप्राशयेत् उदिश्यवैहरिंप्रा
 जु णाद्यानैर्दुयात्सद्यस्तस्मिन्ः अन्नालामेतुहोतव्यं शाकमूलफलदिभिः पंचप्राणघातुतयोमंत्रै
 सैर्जुहुयाद्धरेः अद्वायांप्राणेनविष्टेतिमंत्रेणचयथाक्रमं तर्जनीमध्यमांगुष्ठैः प्राणयेतियजेद्भुविः
 मध्यमानामिकांगुष्ठैरयानायेत्पनंतरं कनिष्ठानामिकांगुष्ठैर्व्यानायेत्पादुतिततः कनिष्ठतर्जन्य
 गुष्ठैरुदानायेतिवैयजेत् समानायेतिजुहुयात्सर्वैरंगुलिभिर्द्विजः अप्यामग्निर्वैष्णानरेत्यात्मन
 मनंतरं शतमशोत्तरंमंत्रेमनसैवयज्ञेत्तत ध्यायेन्नारायणंदेवंभोजनेतुयथासुखं वक्रादपा
 तयन्ग्रासेचिंतयेन्मधूरसदनं नासानारूढपादरूढनवैशितशिररूढा नस्कंदयन्नेचरुस
 न्ववहिनीप्यवलोकयन् नाशिष्यापुलयन्जल्पन्बहिर्जमानुकरोनच अपादारोषितकरः पृ
 थिव्यामपिबानच नपुंसारेतपादश्रनोत्संगकृतभोजनः नाश्रीयाज्ञाययासांर्द्धनपुत्रैर्वीकदा
 चन नशयानोनतिसंगोनविमुक्तशिरोरूढः अन्नेहयानविकरन्निष्टिवन्नातिकंदाया।
 तिशब्देनजुजीतनवस्त्रार्धापवैशितः प्रगृह्यपात्ररूढेनभुंजीयात्पैतकेयदि चषकेपुटकेवा
 पिवेपिवेतोयंविजोत्तमः तक्रंवाप्यथवादीरं पानकंवापिभोजने वक्रैणसां तद्वाणेनदत्तम
 न्येनवापिवेत् ग्रासशेषेनचाश्यायात्पीतशेषपिवेन्नतु शाकमूलफलादीनांदतश्चिन्ननरवा

सा.स. ३५

३५

दिवसे मघा मूलोभयोरपि ब्राह्मे मङ्गले उत्थाया च ते तत्पुत्रतात्मावान् यतिश्च ब्रह्मचारी च वनस्थो विधो वा
स्तथा ऋजिने केवलं वापि भूमौ स्वप्नात्कुशोत्तरे ध्यायन्नास्ति पन्नना भंतु शयीरन् विजितेन्द्रियाः आचरेयुः परं
धर्मयथा हृत्यनुसारतः प्रातः कृष्णं जगन्नाथं कीर्तयेत्पुण्यानां मभिः शौचादिकं तु यत्कर्म पूर्वोक्तं सर्वं
माचरेत् नैमित्तिके विशेषेण पूजयेत्पतिमव्ययं तत्तत्काले तु तन्मूर्तेरार्चनं मुनिभिः स्मृतं प्रसूतेय
ननामे तु नित्यमासचतुष्टयं द्वाण्णदोलायानपि वा भक्त्या संपूजयेद्विभुं दीराद्यो शेषपर्यं केशयानं रमया
सह नीलजीवतसंकासकोटिकंदर्पसुंदरं स्फुरन्निरीटकरादिकुंडलोदयमंडितं कौस्तुभोन्नसिततनुं
पीतवाससमच्युतं सर्वलावण्यसंपन्नं वैजयंत्या विराजितं लक्ष्मीकुचयुगस्पर्शशुभोरस्कसुवर्चसं ।
ध्यात्वेवं पन्नना भंतु द्वादशार्णेन नित्यसः पूजयेत्गंधपुष्पाद्यैस्त्रिसंध्यात्वेऽपि वैष्णवः निवेद्य पादसा
नंतु दद्यात्पुष्पाजलिं ननः सहस्रं शतवारं वा हृदयमंत्रं जपेत्सुधी द्वादशार्णमनुं चैव जह्वा ज्येन ति
लैश्च केवलं चरुणा वापि जुहुयात्पतिवासरं ऋधः शयी ब्रह्मचारि सर्वभोगविवर्जितः वार्षिका
श्चतुरो मासान् स्वमभ्यर्च्य केशवं बोधयित्वा यत्कार्तिकां दद्यात्पुष्पाण्येकश साज्ये स्त्रिले पायसेन न
धुना च सहस्रशः मूलमंत्रेण मूर्तिं श्रद्धावाच भयं ततः सहस्रनामभिः स्तुत्वा दद्याद्दर्पणमेव च
गङ्गात्वाथ देवेशं पूजयित्वा यथाविधिः भोजयेद्देस्त्वानुविप्रान् दक्षिणानि श्रुतो ययेत् शुक्लप
देन भो मासि द्वादशां वैष्णवशुचिः पवित्रारोपणं कृत्वा नाभिमात्राय तं न्यसेत् तथा वदसि पर्यंतं स

राम ३५

रवावस्तमिते संध्यावसिः कुर्वीत पूर्ववत् वसिः संध्याकोटिगुणं गोष्टशतगुणं तथा गंगाजले सहस्रं स्याद
 नंतं विष्णुसन्निधौ उपास्य पश्चिमां संध्यां जप्त्वा जप्यं समाहितः पूर्ववत् पूजयेद्विष्णुगंधं पुष्पाक्षतादिभिः
 अष्टादशविधानेन नित्यैशैव समाहितः सायमौपासनं कृत्वा वैष्णवं होममाचरेत् ध्यात्वा यज्ञमयं विष्णुमंत्रे
 णाष्टोत्तरं शतं तिलव्रीह्याजपचरुभिः तत्रैकेनापि वायजेत् वैश्वदेवं भूतबलिं कृत्वा तु चाचमेत् शय्या
 यां विन्यसेद्देवे पर्येके समलंकृते सविताने गंधं पुष्पधूपैराभौदिते शुभे शाययित्वा च देवेशं नारायण
 मनामयं नीलजीमूतसंकाशं मंदसौरमुखं वावुजं कोटिकं दर्पलावणं देवाभ्यां सहितं हरिं हिरण्य
 गर्भसूक्तेन नमसासीत्पूजयेत् कृत्वा पुष्पांजलिं पश्चादुपचारैः समर्चयेत् श्रिये जात इत्युच्चाचधू
 वस्तूक्तेन च धिजः दीपे नीराजतं कृत्वा पश्चादर्घ्यं निवेदयेत् सुवाससायवनि कां विन्यस्याथ समाहि
 तः द्वादशांशं महा मंत्रं जपेदष्टोत्तरं शतं अस्त्रेश्च शंखचक्राद्यैर्दिक्षुरक्षां तु विन्यसेत् स्तोत्रैः स्तु
 त्वा नमस्कृत्य पुनः पुनरनंतरं वैष्णवं प्रसुहं हिंश्च भुज्यादीर्घं तं हरेः आचम्याग्निमुपस्पृश्य सुखमा
 सीत वाग्यतः ध्यायन् हृदि परेशानं अनंतं सर्वतोमुखं लोकैकनाथकं मंत्रं जपेदष्टोत्तरं शतं शेषा
 दिशायिनं देवं मनसैव समर्चयेत् शयीत शुभशय्यायां विमलेशुभमंडले ये त्तोगष्टे धर्मपत्नी वि
 नापंचसुपर्वसुपुत्रार्थी चतुष्टयमा सुस्त्रीकामो विषमायुचनः प्राद्विवसे चैव नो यवासादिनैकचित् ।
 नाशुचिर्मलिनो वापिन चैव मलिनो तथा न च कुड्मो न कुड्मसन् न रोगी न च रोगिणी न गष्टकूर

स्त. स्मृ.
३६

३६

पिगायत्र्याविष्णुसंज्ञया कृत्वापुष्पाजलिंदत्वात्ताभ्यामेव तथाविभोः स्विष्टोदनेशु च नक्तं भुंजी
तवाग्यतः तैले शुक्तं तथा मांसं निष्प्रावात्माश्विकं तथा च नक्तं न पितायां अवर्जयेत्कार्तिके सनि मो
जयो धैष्मवानविप्रान्नित्यं दानानि शक्तितः अंते च भोजयेद्विप्रान् दक्षिणभिः श्रुतोऽथयेत् एवं स
पूजयेद्देवेशं कार्तिके कृत्वा कुट्टिभिः पुष्पप्राप्या नघोभूत्वा विष्णुलोके मदीयते दशमीति श्रुतां त्य
क्तावेधां या मरुणोदये उपोष्येकादशी शुद्धाद्वा दशी वापि वैष्णवः स्नात्वा मलकां नद्यां तु विधानेन
सरियजेत् सुवर्णकुसुमैः शुभैः उपचारैश्च नित्यं रात्रौ जागरणं कृत्वा पुराणं संक्षिप्तं पठेत् जागरे
स्मिन्नशक्तश्चेत्तदर्भा नास्तीर्य वैष्णवः पुरतो वा सुदेवस्य भुजोऽख्यत्समाहितः ततः प्राभातसमये
तुलसीमिश्रितैर्जलैः स्नात्वा संतर्पयेद्देवेशं तुलस्यामलमंत्रतः द्रव्येन वा विष्णुसक्तैः कुर्यात्पुष्पाजा
लिस्ततः तथैव जुहुयाद्वा ज्यमंत्रेणैव शतं ततः पायसान्नं विनिवेद्ये सेव्याह्वाणं न भोजयेत्ततः ध्या
यकमलपत्रादं स्वयं भुंजीत वाग्यतः अथ चैव गंधपुष्पाद्यैर्भक्षयेत्ततः शेषं तु निनयेत्पुराणं वा च यन्बुधैः ।
शायान्ते समनुप्राप्ते डोलायां पूजयेद्भरिं अभ्यर्चयेत्पुष्पाद्यैर्भक्षयेत्ततः नाविधेरपि ब्राह्मणस्य तस्य
कैश्चरानैर्डोला प्रचालयेत् इति स्तस्य पुराणाभ्यां गीतपाठैः प्रबंधकैः एवं स पूजयेद्देवतस्यां निशिसमा
हितः मध्याह्ने पूजयेद्देवं वैष्णवदर्शे समाहितः चंपकैः शतपत्रैश्च करवीरैः शतैरपि वैष्णवेनैव मंत्रे
ण पूजयेत्कमलापतिं नक्तं लिंदेति सक्तं न दद्यात्पुष्पाजलिंदरेः मंत्रेण शोत्तरशतं दद्यात्पुष्पाणि

राम०
३६

तस्य तातवस्मत्तं शुक्लग्रथिसहस्रं तु पदांतं विन्यसेत्ततः सौवर्णीराजतीमालां शतग्रथियुक्तान्यसेत्
 मणालतांतवीपश्चात्पुष्पांमालांततः परं शतमौक्तिकहारिणानानारत्नमयान्यपि उपोष्णेकाद
 शीतचूरात्रौजागरणान्वितः अभ्यर्चयेज्जगन्नाथं गंधपुष्पाफलदिभिः नित्वारात्रिनर्तनाद्यैः प्रभा
 ते विमलेन दी जत्वा स्नात्वा च विधिना तर्पयित्वा शमर्चयेत् सर्वैश्च वैष्णवैर्मंत्रैर्मध्वाज्यतिलपायसैः
 दुत्वा द्वादशशार्ङ्गेन सहस्रं जुहुयात्ततः निवेदयेत्पवित्राणि तथा विष्णोर्यथाक्रमं मंदिरं कुरा
 योक्तेन वैष्णवन्परमात्मनः वितानपुष्पमालाद्यैरत्नैश्च सर्वतः पश्चादरोपयेद्दिक्षुः।
 पवित्राणि शुभानि वै पवस्व सोम इति च जपन्सहस्रं सुपावनं सहस्रं द्वादशशार्ङ्गेन भक्त्यर्पुष्पा
 जलिन्यसेत् अथोपनिषयुक्तानि पंचसक्तान्यनुक्रमात् त्वेयेदं त्योतमित्यादि जपन्पुष्पाज
 लिततः ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चात्स्वयं कुर्वीतपारणं शक्तश्चेदुत्सवं कुर्यात्त्रिरात्रं वैष्णवोत्तमः।
 प्रत्यहं मे वं कुर्वीतपवित्रारोपणं हरेः क्रतुकोटिसहस्रस्य फलं प्राप्नोत्यसंशयः तत्र दुर्भिक्षरोगा
 दिभयं नास्ति कदाचन सा प्राप्ते कार्तिके मासे सायाह्ने पूजयेद्भरिं द्रुद्यैः पुष्पैश्च जातीभिः कामलैस्तु
 लसीदलैः अर्चयेद्दिक्षु गायत्र्यानुवाके वैष्णवैरपि पावनान्यैश्च तन्मासं भक्त्या पुष्पाजलिन्यसे
 त् अष्टोत्तरसहस्रं वा शतमष्टोत्तरं तु वा अष्टाविंशति वा शतं वा दद्याद्दीपान्सपालिकान् सुवा
 सितेन तैलेन गव्येनाज्येन वा हरेः अष्टोत्तरशतं नित्यं क्षितिलहोमं समाचरेत् मनुनावैष्णवेना

सा.सू.
३७

३७

येत् पश्चाद्भोमं प्रकुर्वीत पायसान्नेन सशर्करं मंत्रेण शीत्तरशतं सक्तैः न प्रत्यचेत् तथा अग्निष्टोमानुवा
कैश्च सन्निधिः पिब्यलैर्ययेत् सक्तस्नानाभिस्तु त्वानमस्कृत्वा जनार्दनं वैष्णवान्भोजयेत् पश्चात्
तपायसान्नेन शक्तितः स्वयंभुक्तास्त्विः शेषं शयनेन नियतेन्द्रियः एवं संपूज्य देवेशं पौर्णमास्यां जनार्द
नं सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुसायनायुयात् मद्यायामपि देवेशं पूर्वाह्ने सुश्रुतैर्जलैः संतर्प्य मूडलमै
त्रेण तिलनिश्चितवारिभिः तर्पयित्वा पितृन देवार्चयेत् स च्युतं ततः कृष्णैश्च तुलसीपत्रैः केतकैः कम
लैरपि शोणितैः करवीरैश्च जयाकुटजपाटलैः अस्त्वामिति सक्तैः न दद्यात् पुष्पाजलिहरिः मंत्रेण शी
त्तरशतं कृष्णैश्च तुलसीदलैः तथैव जुहुयादग्नौ तिलैः कृष्णैः सशर्करैः आज्येन पौरुषं सक्तं प्रत्यचे
जुहुयात्ततः नारायणानुवाकेन उपस्थाय जनार्दनः सुसंयावैः सोऽद्देवैश्च शाल्यन्नेन विनिवेदयेत्
वैष्णवान्भोजयेत् पश्चात् स्वयंभुं जीतवाग्यतः तस्यां शत्रौ जयेन्मंत्रमयुतं हरिसन्निधौ वैष्णवैरनुवा
कैश्च दत्त्वा पुष्पाजलिततः पुरतो वा सुदेवस्य भूमौ स्वप्नाकुशोत्तरे एवं संपूज्य देवेशं मद्यायामे
वमोत्तमः उद्धृत्य वंशजान् सर्वान् वैष्णवं पवनायुयात् व्यतीपाते तु संप्राप्ते सयग्रीवं जनार्दनं
तिलैश्च करवीरैश्च पुंडरीकैः पुंसमर्चयेत् द्यौरइत्यनुवाकेन प्रत्यचेत् वैद्यजेऽधुः मंत्रेण च शतं द
त्त्वा पश्चाद्भोमं समाचरेत् यवैश्च तंडुलैः पुष्परथापि वा मंत्रेण शीत्तरशतं जुहुयाद् वैष्णवोत्तमः अमृ
रेकाद्यश्च सक्तैः प्रत्यचेत् जुहुयाच्च रुं शेषं निवेद्य हरये संप्रास्था च मनं चरेत् सक्तश्च शीर्वं सक्तैः न दद्यात् पस्थाय ।

रा.सू.
३७

द

मन्त्रितः तथैव होमं कुर्वितति त्रीणि भिरेव वा सुधान्नं फलसुतं नैवेद्यं विनिवेदयेत् दीपैर्नाराज
नैव कृत्वा वैष्णवानामोजयेत्तत मंदवारैर्धुंतु मया कृतावत्सम्यगुपोषितः तिलैस्स्नात्वा विधानेन सं
तर्प्य च सनातनं नृसिंहवपुषं देवं पूजयेत्तद्विधानतः मंत्रराजेन गायत्र्या मूलं तत्रैण वा यजे
त् अखंडविल्वपत्रैर्गजातिकुंदैश्च पूथिकैः शनैश्च पंचशोत्पचत्वमानं कर्मभिरिति च दद्यात्
व्याजलिं भक्त्या मंत्रेणैव शतं यथा आभ्यामेवानुवाकाभ्यां प्रत्येकं जुहुयाद्धृतं मंत्रेण द्यौतरश
तं विल्वपत्रैश्च तान्वितैः वैकुण्ठपार्थदंडुत्वाहोमशेषं समापयेत् मधुशर्करासंयुक्तान् अमृतान्
नोदकोस्तथा मंडकान् विविधान् भक्षणान् स्रग्वान् मधुमिश्रितं सुवासितं पानकं च नृसिंहाय सम
र्पयेत् नत्पंगीतं तथा वाद्यं कुर्वीत पुरतो हरे भोजयेच्च ततो विप्रान् नवसप्ताथयंच वा तदर्थितरु
विष्णान् भुंजीयाद्वा ग्धतस्वयं ध्यायन् नृसिंहं मनसा भूमे स्वप्नाजितेन्द्रियः स्वंशनिदिने देवमभ्य
र्च्य नरकेशरिं सर्वान् कामानवाप्नोति सोऽश्वमेधफलं लभेत् षड्विधं स ह स्पृष्ट्वा प्राप्नोति केशवः
कुलकोटि समुच्छ्रित्य वैकुण्ठं परमाप्नुयात् प्रायश्चित्तमिदं गुह्यं यात केषु महत्स्वपि अपुत्रो लभते पुत्र
मधनो धनमाप्नुयात् यक्षो यक्षोर्णमास्यामुदिते स्मिन्नशकरे स्नात्वा संपूजयेद्दिष्णुवामनं देवम
व्ययं समासीनं महात्मानं तस्मिन् पूर्णं दुर्मंडले संतर्प्य यद्युभजलेः कुसुमादातमिश्रितैः तत्र मूलेन
मंत्रेण पूजयेत्परमेश्वरं तुलसीकुंदं सुमेरुपुष्पांजलिं चरेत् त्वंसोमश्तिसत्तेन प्रत्येकं कुसुमेयं

सा.स. ३८

३८

नवाभाकस्थश्रियासक्त चंदनकुमुदोयेतकस्तूर्याचसमर्चयेत् श्रीसक्तपुरुषसक्तभाषादद्यात्पुष्पांज
लिततः मंत्रधयेनपुष्पाणांसक्तसंचनिवेदयेत् त्वमज्जितिसक्तैः न प्रत्यचकुसुमानयैजेत् अखंडविल्व
पत्रैर्वीपनपत्रैर्धत्तेनवा श्रीसक्तपुरुषसक्तभाषाप्रत्यचजुहुयात्ततः अग्निंनरेतिसक्तैः नेतिलैर्वा
स्तुतिभिरेववा मंत्ररत्नेनजुहुयात्सुगंधकुसुमैः शतं मंडकान्क्षीरसंयुक्तान्पायसान्नसंशंकरं शा।
ल्पन्नपृषदाज्यंचभक्तातस्मैनिवेदयेत् अभ्यर्च्यविप्रमिथुनान्वासेलंकारभूषणैः भोजयित्वाय
थाशक्तपापश्राद्धंजीतवाग्यतः मन्वेतरशतंविशुद्धगुग्गुधौक्षेमपंकजैः संपूजयदवाप्नोतितत्फलं
भृगुवासरे खंडसंपूज्यमानसक्तस्मिन्नस्तेनिवैष्णवैः लक्ष्मासहस्रहरिसाक्षात्प्रत्यक्षतत्क्षणान्नवे
त् कृष्णायभ्यांचतुर्दशसायंसंध्यासमागमे गोपालपुरुषं कृष्णमर्चयेच्चूडयान्वितः मल्लिकामा
लतीकुंदपुष्पीकुटजकेतकैः लोधनीयार्जुनैर्नीगैः कर्णिकारैः कदंबकैः कोविदारैः करवारैर्विल्वै
रास्फोटकैरपि दद्यादरेणमंत्रेणपूजयेत्पुरुषोत्तमं येनविंशतिसक्तैः नदद्यात्पुष्पांजलिततः श्री।
कृष्णतुलसीपत्रैः प्रत्यचपूजयेद्भिर्भुं श्रीकृष्णायनमस्तुतिमंत्रेणशोत्तरशतं संपूजयित्वायक्षोमंतुति
लैः कृष्णैर्घृतान्वितैः प्रत्यचवैष्णवैः सक्तैर्जुहुयात्पुरुषोत्तमं समिद्धिः पिप्लिलैश्चापिमंत्रेणशोत्तरं
शतं नामनिःकेशवाधेयश्चरुं पश्चाद्यताम्रं त्वैष्णवाच्चैवगायत्र्यापृषदाज्यंशतंतथा गुडोदनेस
पिषाक्तंभक्ष्याणिविविधानिच क्षीणन्नशर्करोपेतंनैवेद्यंचसमर्चयेत् वैष्णवान्भोजयेत्पश्चात्स्वयंभुं

राम०
३८

जनार्दनं शालोदनं सययुतं विविधैश्च फलैरपि गवाज्येन युतं दत्त्वा दीयेनी राजयेत तः ब्राह्मण
नमोजयेत्पश्चाद्दक्षिणभित्तोषयेत् सविष्यंतु स्वयं भुक्त्वा भोजौ स्वयं याजितं द्वियः एवं संपूज्य देवेशं च
तीयाते सनातनं दसवर्षं सप्तस्य पूजायाः फलमाप्नुयात् ग्रहणैरविसंक्रांतौ वाराहवपुषं हरिं कु
देरुत्पलैः पद्मैस्तथा दुर्वाकुरैर्नवैः अर्चयेद्गुह्यं देवं तन्मंत्रेणैवैक्ष्मवः दूवादिहेतिसंस्केन दद्यात्
व्याजलिं धिजः मंत्रेण च सप्तसंतु शतं वापि यजेत्तथा तिलैश्च जुहुयात्तद्वत्संस्केन प्रत्येकं घृतं स्रपा
नं कृशयान्नं च नक्षत्रपूजान् घृतप्लुतान् नैवेद्यं विनिवेद्ये सैव्राह्मणभोजयेत्ततः एवं संपूज्य देवे
शं संक्रांतौ ग्रहणैरुत्तरं कल्पकोटिसप्तस्राणि विष्णुलोके मदीयते वेधतौ पूजयेद्ब्राह्मणौ ककुत्स्थपुरुषौ
तमे सीतालक्ष्मणं संयुक्तं मध्याह्ने पूजयेद्वितुं पुन्रागकेतकी पद्मैरुत्पलैः करवीरकैः चापेयेर्विलै कु
पूजां षडुर्गैर्नैव कारयेत् जातयेवातिसंस्केन कुर्यात्पुष्पाजलिं ततः संक्षेपेण सतश्चोक्ता प्रतिष्ठा
कं यजेत्तथा पुष्पाजलिसप्तसंतु मंत्रेणैव यजेत्ततः त्वमग्न इति संस्केन पायसं जुहुयाद्दत्त्वा पश्चा
न्मंत्रेण न्यस्तो नैवेद्यं पायसं घृतं कदलीफलं शर्करां च पानकं च निवेदयेत् पंचसप्तत्रयोवा
पि पूजनीया धिजोत्तमः सुहृद्घैरत्नपानाद्यैर्गोक्षिराणादिदक्षिणैः सविष्यान्नं स्वयं भुक्त्वा यवेद्रामा
यणं नरः एवं संपूज्य विधिवत् राघवं जानकीयुतं भुक्त्वा नो गान्धर्वान् विष्णुलोके मदीयते
लक्ष्मीनारायणं देवं भार्गवं वासरि निसि अश्वं डविल्वपत्रैश्च तुलसीकोमलैर्दलैः अर्चयेन्मंत्रं रत्ने

सा.स.
३९

शान्तिशास्त्रपुराणचनान्नाविष्णोः सहस्रकं पावसानोर्विष्णुसकैः कुर्यात्पुण्यां जलितः इति हारि
त स्मृति संस्मरणम्

40 जीतवाग्यतः एवं समर्च्य गोविंदं कृष्णाय विशेषतः सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् द्वयो
 य रैनयोः श्रीशं कूर्बीर्मे रूपं समर्पयेत् समागसां मदीं सर्वो लभते नात्र संशयः अर्चयेत् नूतन मंत्रेण गंधपुष्पा
 दत्तादिभिः अर्चयित्वा विधानेन हविष्यं त्यजनेर्युतं सुदीर्घं यत्र यावत् स पद्यतमि श्रान्तिवेदयेत् अरुं
 पूर्वैति सक्तेन कुर्यात् पुष्पाजलिततः सरस्वत्यस्तु मंत्रेण पूजयेत् तुलसीदलैः तिलमिश्रेण अथुक्तेः जुहुया
 द्द्वयवास्ते प्रयच्छति सक्ताभ्यां नासदासीत्यनेन च मंत्रेण जपे सत्सुं तु जुहुयाद् दैवमोत्तमः भोज
 ये दैवमोत्तमः भोजयेद् दैववान् भक्त्या विशेषेण अर्चयेद् गुरुं कोर्मतु शतवर्षे तु सप्तम्यर्च्य विधानतः अ
 त्रार्प्ये च मंत्रेण तत्फलं सप्तमाप्नुयात् मधुशुक्लप्रतिपदिकेशवं विधिपूर्वकं स्नात्वा मध्याह्नसम
 ये पूजयेत् करधारकेः अग्निमोल इत्याज्येन प्रत्यचं कुसुमैर्यजेत् मंत्रैरत्नेन वाभ्यर्च्य च रुपाय स होम
 क्तत् इष्टेष्टावेति सक्तेन यदि द्वाग्नीत्मानेन च विष्णुसक्तेः अजुहुयात् गायत्र्या विष्णुसंज्ञया अपूषा
 न्कटकांकारान् शाल्यन्ने घृतपूजयेत् साग्रे संप्लवत्सरे संयुतं फलेष्वभक्ष्यतो ज्यैष्ठ्ये नैवेद्यं वि
 निवेदयेत् भोजयेद्वा स्नानशस्त्रादक्षिणभिः प्रपूजयेत् साग्रे संप्लवत्सरे तत्र सप्तम्यं संपूजयेद्दक्षिं
 सर्वान् कामानवाप्नोति सयमेधायुतं लभेत् तस्मिन् नवम्यां शुक्ले तु नक्षत्रे चित्तिदेवते तत्र जातो
 जगन्नाथो राघवः पुरुषोत्तमः तस्मिन्नुयोषमध्याने स्नात्वा संध्याविधानतः तर्पयित्वा पितृदेवा
 न् अर्चयेद्वा घृतं क्षरिं षडक्षरेण मंत्रेण जघ्नात्वा नुलेपनैः अभ्यर्च्य जीगतामीशं जपेन्मंत्रं समाहितः ।